

20D32

A. Zanetti fecit

הסכמות

החכם השלם הדיין המצויין הרב הכולל מורינו
ורבינו שלם נר"ו אב בית דין וריש מתיבתא בק"ק
ספרדים אשר באמשטרדם יע"א :

הא

במילי דשמיא יודא וישראל רבים עוסקים בספר
תורת האלקים חמשה חומשי תורה מיוסדים על
אדני : הא דאכא טובא חדשים מקרוב באו על מוצח
הדפוס ללמד בני יהודה יודעי דעת ומצוי : הא למגרס
אך את זה האידנא אחו בחורי אגוד ומשכילים בכל חכמה
ויקראו בספר ועתה כתבו לכם את השירה התאוו תאזה
לכתוב ספר תורה לעצמם היינו דאכא : הא מיא לא
איתי ספר מתוקן ומקובל ככל חקיתיו וככל משפטיו ומספר
התיבות כאשר יקום איש לעשות וויס לעמודים לאו כל
כמיניה : הא ברשא ראה זה חדש נעשה ונעמר על יד איש חיל
רב פעלים החכם הנעלה כמ"ס יהודה פיוא נר"ו סופר
מהיר בתורת ה' לעזרת ה' בנבורים ונפשו אזהר ויעש
לקבוע בדפוס סדר המקרא עס כל הכתוב בדת מה לעשות
סדר הבדלות הוא מונה : הא נצרא וזא טשא סדר
אחס ראו פעולת לדיק ואף גם זאת הוסיף חספת מרובה
לעשות לויגס על שמות הקדש אשר יש בהם ספק אם לריק
לקדש וכמה מעלות טובות לא כן היה דרך ישר לפני :
הא מרבי ידידי כן היה מחבין למען דפוס אחד בנקודות
וטעמים ואחד בלתי נקודות וכח לו את משנה : הא
כדאיתיה וזא כדאיתיה טובים השגים הכי קרא שמו עזרת
הסופר כשמו כן הוא כאשר עיני הקורא תחזנה וישרים
בפתח השער הן בפיו מענה : הא לענין חסלומין לפעול
טבא וישר חילים לאורייא וברין הוא שיטול שברו ולא יבזו
זרים ויעשו להסג גבוליה הנה כי כן הנני גוזר כח החורה
ששים I I (*)

הסכמת

ששם אדם לא יעשה כמוהו. להדפיס ספר החינוך הזה
כדמותו כללמו. עם החידושים בנקודות או בלתי נקודות.
עד יעבור עשר שנים. מהיום הזה. והאשר יעשה בזדון.
ונכרת מעמיו. מוכה אלהים ומעונה. הוא בצדיק גמור.
השומע ישמע. וחדל מעשות כספר הזה. יתברך באלדי אמן.
מפיס. חיי מלמעלה מנה.

כה דברי העמוד על התורה ועל העבודה. חוץ אמוני
עם סגולה. ק"ק שפרדים אשר באמשטרדם. תחת
בשליש ראשון לחדש שבט. היא השנה
תורה אחת יהיה לכם לפ"ק.
שלמה שלם

הסכמת הגאון המופלג הרב המפורסם אב"ד רומ"ץ

בק"ק אשכנזים באמשטרדם יע"א :

הן קדם היתה עלינו יד ה'. המלך בכבודו. בהגלות עלות
עלינו מדבר קדשו. הופיע מהר פארן ואחא מרכבות
קדש. הליכות אלי מלכי בקדש. וקרבתו המקום לעבודתו.
הן הנה היו לבני ישראל. יעקב בחר לו ים ישראל לסגולתו.
קדש ישראל לה'. ראשית פרי תבואתו. ונתן לנו את תורתו.
הן הראנו את כבודו ואת גדלו ואת אלוותיו. כח מעשיו הנוד
לעמו. ויגד להם את בריתו. על ידי עבדו נאמן ביתו. הן
אלה דברי ברית הקים והתורות. אשר הואיל משה באר
את

הסכמת

את התורה הזאת. יקרה הוא מפנינים. כלי תהדרו. הן הן
הדברים שנאמרו מסיוני. אשר הנחילו ממדבר מתנה. אחת
דבר אלהים אחת שהיא הנה. תחלה הוא למקרא בדעת ותבונה.
מפורש ושם שכל ויבין במקרא. ומוצא לריבות כוונה. הן
אלה קצות דרכי ה'. לכל מאן דזכי לי' רחמנא. וכחצ לו את
משנה התורה הזאת על ספר. וקרא בו כל ימי חייו. אורך
ימים ביומיו. הן הקריב לפני גבר חכם בעוז ותושי. והחכם הגעלה
כמה' יהודה פיזא נר"ו. סופר מהיר בספר תורת האלהים.
אשר הכין. ופעל מעשהו באמונה. היתה יהודה לקדשו. את
עלית על כולנה. אשר האלהים אלה לידו. ס'ת אחד יקר מאד
בכתב יושר כדת של תורה. עם ווי העמודים בשורה עליונה.
וממנו הוא כמעשהו. הדפים תקון סופרים. מונה מכל סוג
עם נקודות וטעמים. וכל אשר איננו נקוד. כולם שוים לעובד
משום תקנת סופר לאמן את ידיו. והיו ידיו אמונה. הן
כל אלה יפעל גבר. הולך תמים ופועל נדק. אשר נשאו לבו
בחכמה זו. חכמת בחון תרונה. את הכל עשה יפה עמי
כתקנה. עם כל החידושים שהוסיף מדעתו. לא תחסר כל ב
לענין דינא ולמען לא יקרב איש זר להדפיס כדמותו. ובעוד
בכפו יבלענה. לכן כני נותן לו חוקק גזירתי. לכל
ידי אדם את ידו. להדפיס באופן הזה עם חידושים הנ"ל
באשר גזר אשר ידידי וידיד נפשי. הגאון המפורסם מוהר"ר
שלמה שלם נר"ו כדי דלא לייתי לידי פסידא דמונא.
והשומע לדבריו אלה. יחבה לחותן בבנין עיר הדיק
קריה נאמנה. קרית דוד חנה. כ"ד המדבר לכבוד
התורה ולומדיה. היום יום ד' י"א שבט

שנת ה'תק"ל הוא לברו יעשה לכם לפ"ק :

הקטן **שאל** חונה בק"ק אמשטרדם יע"א :
(*) 1 2 לעין

הקדמה

לעין כל קורא

יוצר האור ובורא הכל אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו זאת התורה עלי דיו משה בחירו (האדם השלם לא קם כמוהו בזמן האנושי) לנגות בה יומם וליילה כהשאר לנו פליטה בארץ יורה וכו' עולם והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוות ירד מסיני בחפזא וחדר כי קרן עור פניו שם לו חק ומשפט להעתיק על הספר בדיו מפי הגבורה המשה ספרו ופיקודיו האלה וכללותו לכתוב את כל דברי התורה נהגה אל הכהנים בני לוי לשום אותה בארון לעד ועוד ידו נטויה ליתן לכל שבט ושם מכתב ידו ספר אחד ערוכה בכל ושומרה בתמימות וכלי חושפת ונערעת אות או נקודה אחת והכהנים הורישו לזקנים והזקנים לנביאים ונביאים מסרה לאנשי כנסת הגדולה כאשר צוה ל' לכל חמוש עולם ויהי כי ארכו הימים וחזר לישראל מאד כי יד האומות תקפה בנו סביב חרבן בית שני נגע ה' בלב כל חכם לב מן התנאים ובראשם רבנו הקדוש להעמידה על מכונתה ועשו גדרות חוקות ומסורת סייג לתורה לשמור את דרך עץ החיים בלתי שינוי והמורה והמח' ב' ז'ל גם הוא הלאה והעתיק את ספר התורה מכתב יד קדש עזרא הכהן הגדול סופר מהיר ומשכיל בדרך ה' וברוך שמו שהפליא הסדו לנו שגנפואותינו בארבע כנסות הארץ ובאורך הימים שבעותינו הסתיר פניו ממנו היא עמדה אהנו בשלמותה כתיבתה מסיני לעזרת ה' בגבורים בהמה וטוהם עומדת לעד אחריהם בכל דור ודור עמדו על נפשם אנשי השם (מאלף את על פני חן

הקדמה

חן המלאת מלאכת הדפוס ורבו ההעתיקים לאלפים ולרבבות כהותם וככתבם פעם אחת פעם ומלאה הארץ דעה בתיקון ספרים מובהקים במלאכת שלמה ונעדרת הטעות והשבוש ישמחו גם לכות מנקה ה' והשרידים מעתיקי חזרתו כמלוא אשר ישענו ויבטחו באמונתם במלא וחסר ואותיות גדולות וקטנות ובזרות השירות הכל מחוקן ומקובל וטוב ויפה ועתה אנכי הרוצה כי הולכים ומתמעטים החומשים המדוייקים כאלה להחמדת המלמד גם בקבלת קדשיו תלמי קמחי והתאורתי חיל ללאה בעקבות יראי ה' האלה אשר קדמונו ואעל על מזבח הדפוס כהיום זאת התורה והספרותיה עדות ה' באמנה ונחמדה מזהב ומפז נקיים מפסולת הטעויות כסלת זכה מנופה ב'ג נפות לא תעדר בה דבר טוב מכל הנמצא בכל החומשים הנדפסים מאז עד היום הזה והוספתי עליהם לעזרת הסופרים דברים רבים נסיתי קו לקו מנין המלות הראויות להכתב בשיטה אחת כאשר גדרו וגבלו מושגי בשבט סופר האנשים השלמים אהנו בה"ר מיכאל ובה"ר אליהו יהודה לאון ז"ל כי האלהים אלה ליד הספר שהעתיקו ממנו ס"ת רבים ונכבדים והניצו בגליון הספר זמנים לכל עמוד ועמוד ואני בנתיבות הלכתי והדפסתי שיטה שיטה ועמוד עמוד כשיטתם באופן שבשני דפים שכל אחד מהם כ"א שיטות יעלו למספר מ"ב שיטות לעמוד כמנין ה' ב"ס סיני בקדש כמו שכתב ה' י"ד ס"ת סי' רע"ה וקראתי שם החומש הזה ספר עזרת הסופר כי כשמו כן הוא לעזר ולהועיל כי הסופר המעתיק ממנו ימצא נחת רוח לנפשו כי בגמור השיטה ידע אם חסר מלה אחת ממנה ואפילו אות אחת ויתקן שגיאותיו בנקלה וכן בגמור העמוד אם דלג שיטה מבלי טרד לחזור עליה ולא דבר רק הוא זה המבטיר קוצי השבט מן הכרם וערכתי הפתוחות והסתומות אליבא דכ"ע

הקדמה

כי טוב הוא מבוא בספקות ואפשי במחלוקת ולהידור מאד עשיתי כל ראשי עמודיהם בזה הו' סימנים ווי' העמודים ואם המלא ימלא איש יערוך דבריו לנגדי לומר כי כבר יש (בהנהגות מיימוניות הס' פ"ו) מי שקרא חנר על הסופרים המתחילים עמודיהם ווי' העמודים? אשת לו שערי חסונה והתנאלות ואומר שיפה אמרו ויש להם על מה שיסמכו כי אין ספק שהסופר אשר יעלה על לב לעשות כאלה כפי ההזדמן והמקרי תהיה חקתו קלקלתו מדי קרבו לסוף עמוד ועמוד במר ובחרת השיעור עד שיגש אליו אות הו' להתחיל בו ראש העמוד שאחריו אמנם במשעול המסוקל הו' לדרך המלך דיוקס ולבו בו כי ישרים דרכיו בכל הפנים אשר קדמתי זכרם ומי יתן והיה לבב הסופרים כלם ללכת בה לסור ממוקשי הטעות ומחוכות הספקות ויעשה המאזי כחוקה בשלם שבפנים וגם בדרך הסלולה הזאת יקל עורח משא כבד התלוי בצואר הסופר להרחיב או למצטט עמודים הקרובים אל השפה המתחילים ב"ה שמו" כי הכל מוכן ומוזמן כשלחן הערוך בסדר טוב וישר ואין למעתיק להתאחר ולהתעכב ממלאכתו מפני כל ועוד ידי נטויה בתוספת אחר חדש הוא שלא קדמי אדם בו והוא להאיר עיני הכותב בדיון איזה שמות המוספיקים אם חובה עליו לקדש או לאו למען לא יחלל את הקדש ולא יקדש את החול ואבנה אליו ציון בגליון קדש או חול ודבר השוה הוא לכל נפש לחסר ולתחסר לבב כי לאו כ"ע גמראמירי ובפרט בעלי מלאכה הזאת ולכן שמתי ציונים אף לשמות אשר לא יכשל בהם רק הפתי וכן מלאכתו נכון בבעלי התלמוד ר"ל במסכת סופרים פ"ד וז"ל (אל אל האמר נשאתי) הא' חול וסמני קדש ורבים כמוהם שאין אחנו מי שלא ידע בכל אלה והכללים האחרים אשר סמכתי עליהם לקרבה אל המלאכה

הקדמה

המלאכה הזאת מלאכת הקדש הלא הוא אלה הכלל הוא שמתי מגמתי ליוך אחרי עקבות חכמי התלמוד כפי מסקנתם קדש או חול אם לא יהיו דבריהם סובבים על קוטר ההגדה והדרוש ובמקום מחלוקת אגור אומר כפי מסקנת גדולי הפוסקים בזה שדברו בהם הכלל הב' שמה שלא נזכר בתלמודינו הלכתי לדרוש אלהים במסכת סופרים פ"ד כפי מה שזכרו בכלליהם הכלל הג' שמה שיעדר מהם שלא דברו בו כלל חכמי הגמרא ונכנס בהם העיון והספק אסיק כהרגוס אונקלוס כפי מסקנת הלק"ט ס"ז בשם שו"ת כ"א בשם הגאון בעל של"ם שכתב שקבלה בידו מרבותיו בשמות התורה שגבל בהם הספק לסמוך אחר הרגוס מלבד כשהם הוא מהשמות שאינם משתתפים כשם הויה ושם יא' שאף לא נשים עין עליו כי כבר אמרו ל"ב בשבועות ד' ל"ה כל שמות האמורים במכה חול מכלל דהשאר קדש ועכ"ל לרווחא דמלתא אעשה לו עזר בהדברתי בכל שם ושם דעות שאר המתרגמים וגדולי הפשטנים מפרשי התורה הדוברים בהם והעומדים לנגדם לכל יחסר כל בה כאשר תראה בזה אשר אערוך לנגדך וכלם שרירים וקיימים בהסכמת הרב הושעב על כסא הכוראם בקבלתו נר"ו ואחר שערבתי בשולי היריעות כל הדברים הכריבים לתקון סופרים כנהוג עוד נשייתי ידי בהרבה מקומות לכתוב בגליון איזה מלות שהם מלעיל או מלרע ואם ראם יראה הקורא איזה שמי במלעיל או מלרע או בטעמים שלא כנהוג אלללו אל יסרה אחר מיד בחשבו שאין פעלתו אך בשרס וימאס יגיע כפי יקח מועד לקרות ולשנות אל צור חובתים ואל מקבת בור נוקרתים בספרי גדולי המדקדקים וספרים המדויקים ואף יתאם במצוי וישפוט צדק ומישורים ובהיות שיהיה גוררת מזה דרשתי כאשר שאלוני להדפיס עוד בדמותם וכללם תושיש אלו בלי נקודות

הקדמה

נקודות עם הפטרותיהם : להתלמד בו המעיין קריאת ס"ח
בע"פ בטעמיה : והכל עשוי בהנהגה שליווה ומדויקת : כי אחר
שעברו דפי הכסיון : בידי המנהיג הנאמן אשר לו : החכם
הנעלה כהר"ר יצחק די אליהו הכהן בלינפנטי יצ"ו עדיון
לא עלות ולא שקטתי עד שילאתי אחריו : להגיון פעם אחרת
בכח האפשרות : והאחרון הכבד בהגותו : הבן וקור לי :
החכם ונכון כה"ר משה די יהודה פיוא יצ"ו : לשום
עין עיונו עליו אות בזהו וטעם בטעם : והחוט המשולש
לא במהרה ינתק : ובהיות שכשם שאי אפשר לבר בלא חפץ :
כך א"א לדפוס בלא טעיות : כמו שידוע שפעמים יקרה
במלאכה ההדפסה : שהאותיות עולים ויורדים בה : או שבר
יר או שבר הגל וכדומה ראיתי להעבירו עוד פעם אחר ההדפסה :
בידי אחד מגדולי המנהיגים והמדקדקים : החכם הנעלה כה"ר
אלישיב נתנאל צרפתי יצ"ו כדי להגיהו אה"כ בכתיבת יד
כאשר עשיתי כדי שחלף לאורה הנורה הזאת ביסוד ויקרה : חן
לש"ח אחר כל אלה ימצא הקורא מהאותיות הדומות : כה"ה בחית
וכדומה : שעברו מעיני שלא חקלתי : אחלה פניו שיתקנו ומה "חבי'
משמחתו שלימה : גם לתפארת המלאכה סדרתי בסופו שפ"ר
העיבור : בלשון עברי : ובלשון ספרדי : לקביעות המועדים
והאשיות חדשים וכו' בתוספת קצת דברים הברתיים : אשר לא היה
בראשונים כאשר יראה הראיה : ואני תפילתי לרוכב בערבות : אחר
הנעת דברי אלה : ישלח עזרו מקדש לגלות על שני' טות : ויאה פניו
אחטו סלה : לעבדו בלב שלם ובנפש חפזה בכל ימי חייו אה"ר :

וזאת ליהודים העומד על הנורה : ללמוד פרחי הקהלה בבואורי
הירחי : ועל העבודה זו תפילה חן בנ"ה של ותיקין : משכמו
קום ה"י : עבדכם העירי **יהודה פיוא** :
שנת **כשחר** נכון מוצאי לפ"ק :

תם

מאיר נתיב

(אלהי) אברהם (ואלהי) נחור הראשון קדש : והשני חול : מסכת
סופרים פ"ד הלכה ה' : וכן רש"י : והתימה מהתרגומים שלא
תרגמו דהלחית דנחור : כמו שתרגמו : בלמה נגזרת את אלהי :
(אלהי) אביהם : חול : מסכת סופרים שם : וכן כתב רש"י
והתרגום אלהא דאטוהן : דג"כ קשה כנ"ל :

מחנה (אלהים) : קדש : מסכת סופרים שם : וכן תרגמו משריתא
מן קדש ה' : וכן ביונתן :

כי שרית עם (אלהים) : קדש : כפי משמעות דברי המתרגם ארי
רב את מן קדש ה' : אף שכפי פשט הפסוק המלאך הודה לו
שער לו ויוכל : וכן ביונתן ארי אתרבעת עם מלאכי' דה' : ושכן
דעת רש"י הראב"ע והרלב"ג :

כי ראיתי (אלהים) וכו' חול : בתרגומו ארי חותי מלאכיה דה'
וכן ביונתן : והרב וכן דעת רש"י והרב אברבנאל בפרשת וזאת
הברכה : דבור המתחיל אשר ידעו ה' :

כראות פני (אלהים) : חול : במסכת סופרים פ"ד הלכה ה' : וכן
תרגומו אפי רבציא : ויונתן אפי מלאכיה : וכן דעת רש"י והראב"ע
והרלב"ג :

ויקרא לו (אל אלהי) ישראל : שניהם קדש : בתרגומו קדש אל
אלהא דישראל : וכן ביונתן וכן רש"י והרלב"ג בנטיית דעתו
יותר לקדש : אף כי רבותיו ז"ל אמרו על זר הדרוש שהקב"ה
קראו ליעקב אל : והראב"ע : שהנכון הוא שהוא שם המזבח :
(לאל) הנראה אליך קדש : בתרגומו לאלהא דאגלי עלך : וכן
יונתן : אף כי המלאך הוא שגראא אליו :

(לאל) העונה אותי : קדש : בתרגומו לאלהא דקביל כלותי : וכן
יונתן :

ויקרא למקום (אל) בית אל : קדש : בתרגומו אל בית אל :
וגם ביונתן תרגם אל דאשרי שכינתה בבית אל : וכן דעת
רש"י באמרו הקב"ה בבית אל : וכן דעת הרלב"ג :

נלוו 2 2 (* *)

מאור נתיב

נגלו אליו (האלהים) חול כתרונם וקנתו אליו מלאכה דה' וכן ביונתן וכן הרא"ש בע"ה אף כי מדבריו רש"י בפירושו והר"ם ב"י ומדברי הרא"ש בפרשת בראשית בשולח פירוש שם אלהים נראה שדעתם לקדש ושדפוסם אלקארם ניינו בלדון קדש לחומרא :

תם

ספר שמות

ויאמר כי (איה) עמך חול וואו לשון הויה כתרונם אף יבא ממרי בסעך וכן ביונתן :

(איה) אשר (איה) וגם (איה) שלחני אליכם שלשם קדש כדמוכח מהמתרגם שתרגמם כהייתם בלשון הקדש בלי פירוש לקדושתם וכן דעת הרא"ש בע"ה באמרו ששם אלהים ושם הויה שניהם שמות העלם וכן נראה דעת רמב"ם וכן נראה דברי המורה בפרק ס"א מח"א בזכרו וזה השם נגזר מן הויה וגם רבינו בחיי כתב שהזכיר ג' פעמים שם אלהים וכו' וזה פירוש רש"ם אף כי יונתן בתרונם בא לפרש וכן הירושלמי חלא שהשם האחרון הזכירו בלי פירוש שראש שדעתו לקדשו נגד הרב עראמה שכחב שלא להקדיש רק השמים ואף כי במדרש בדרך הדרוש יש פירושים שונים שכפי קצתם הוא קדש וכפי קצתם הוא חול וכן בפירושי הרב אברבנאל יש מהם לקדש ולחול ואחרי חסיה לו (האלהים) חול כתרונם ואחרי חסיה ליה לרב וכן יונתן וכן פירש רש"י והרא"ש והר"ם ב"י :

ויפגשו (ה') קדש כמסקנתם בשבועות ל"ה ובמסכת סופרים הלכהז' שלא מצינו שם הויה חול רק במיכה וכן דעת רמב"ם אף כי אונקלוס וגם יונתן תרגמו מלאכה דה' ושכן פירש רש"י הרא"ש ע' ואינו דומה למה שזכרנו בפסוק נגלו אליו האלהים כי

מאור נתיב

להבריל בין הקדש ובין החול

ספר בראשית

כי יודע (אלהים) ויהייתם (באלהים) הראשון קדש וסני חול בראשית במסכת סופרים פ"ד הלכה ד' וכן תרגם אונקלוס הראשון אריגלי קדש ה' וסני ותהון ברבין וכן יונתן וחמון כמלאכין ברבין וכן הר"ם ב"י אף על פי שבמדרש ובפ"א דרשו כל חומן סני בר חומנותיהם והייתם מלאכים יוצרי עולמות ושכן נראה דעת רש"י שהביאו ושהרב אברבנאל דחה התרגום בשתי ידיו :

ויראו בני (האלהים) אשר יבואו בני (האלהים) שניהם חול כתרונם בני רבין אף כי רמב"ם כתב בפירושו שכל הדורות הראשונים טולדו מאדם וחוו נקראו כן מפני שהם מעשה ידיו ותבדך וגם הרא"ש בדעת יש אומרים ושכן נראה מהר"ם ב"י :

ותשחת הארץ לפני (האלהים) קדש כתרונם קדש ה' וכן יונתן וכמו שאכזיב בבירור הרא"ש בע"ה המפרשים ומהם רמב"ם שפירש בפירוש השני לפני הגדולים ומנהיגים :

מקדש לבית (אל) חול כתרונם בית אל ולא בית אלהא וכן יונתן וואו שם מקום וכן כלם :

אחרי (אל) ראי קדש כתרונם את הוא אלהים חיי כלא וכן ביונתן קדש ה' והירושלמי בשם ממרים דה' וכן דעת רש"י והר"ם ב"י אף כי עס המלאך היא מדברת :

ויאמר (ארי) אס נא מלאחי חן קדש כפי מסקנת הש"ס בשבועות דף ל"ה ע"ב וכפי מה שדרשו בשבת דף קכ"ז וכן תרגמו ואמר ה' וכן יונתן מן קדמך ה' וכן פסק הרמ"ם פ"ו מהלכות יסודי התורה הלכה ס' וכן רש"י בפירושו השני אף כי במסכת

(* *) 1 2

שמות

וירא

מאיר נתיב

במסכת סופרים פ"ו הלכה ה' והעלונתה וכן רש"י בפירושו
הראשון שלגדול שבהם אר"י וכן הראש"ש והרמב"ם
ויאמר הנה נא (אדני) בלוש חול' שבועות ל"ה ע"כ וכן במסכת
סופרים פ"ד הלכה ו' וכן תרגומו בצעו כען רבוני וכן יונתן
בצעו כדון רבוני וכן דעת רש"י והראש"ש כחב (אדני) רבוני
לשון חול' ר"ל שאינו כנוי ל"ה רק שם כבוד למלאכים הנראים
אלו והוא נקוד פתח וכן הרמב"ם
ויאמר לוע אליהם אל נא (אדני) קדש בשבועות שס' ומסכת
סופרים שם הלכה ו' וכן תרגום יונתן וירושלמי בנצוצה רחמין
מן קדש ה' וכן רש"י אף כי אונקלוס תרגם בצעו כען רבוני
והראש"ש פירש חול' ונקמן בעבור שהוא סוף פסוק ושכן
דעת הרמב"ם

ויי כי כאשר התעו אותי (אלהים) קדש כפי מסקנתם בשבועות
שס' שכל השמות האמורים בתורם באברהם הוא קדש וכן דעת
ר' חנינא במסכת סופרים שם הלכה ו' שהוא בחר' וכן תרגומו
יתי קריב ה' וכן דעת רש"י והראש"ש והרמב"ם אף שכפי ה'ם
אומרים שם במסכת סופרים ואחריו בהלכה ט' פוסק בהפך:
חיי שרה נשא (אלהים) אחת קדש כתרומו רב קדש ה' וכן יונתן
ובן נראה דעת ראש"ש וכן הרמב"ם:
אנכי האל בית אל קדש כתרומו אלא אלהא דאתגלית
עלך בבית אל וכן ביונתן אף כי המלאך הוא המדבר וכן רש"י
והראש"ש אף כי הרמב"ם כחב' המלאך הגולה לך בבית אל:
יש (לא) ידי חול' מסכת סופרים פ"ד הלכה ט' וכן תרגומו
אית חילא בידי וכן יונתן אית ספיקא בידי וכן דעת רש"י
והראש"ש והרמב"ם:

(ואלה) אביכם אמש קדש כתרומתו ואלהא דאבוכון וכן יונתן:
גולי (אלהי) אבי (אלהי) אברהם שנים קדש כתרומתו ואלהא
דאבא אלהא דאברהם וכן רש"י:
אלהי

מאיר נתיב

קדש ששם לו (אלהים) חול' וכן תרגם אונקלוס ויונתן עבד
אלה (אלהי) ישראל חול' וכן אונקלוס ויונתן אילין דחלתך ישראל:
חנ' (לה) מחר קדש כי ה' מפרש וכן תרגם אונקלוס חנא
קדש ה' וכן יונתן חנא ה' מחר וכן רש"י שפחד לבו לשמים
וכן הראש"ש באומרו הוא שם העלם לכבוד ה' ולא יתערב אחר
בשם עמו כמו במלת אלהים שהוא לענינים רבים:
ויאמר לי עשה לו (אלהים) חול' וכן תרגם אונקלוס ויונתן
ואתחנא אותו רוח (אלהים) קדש וכן תרגם אונקלוס ויונתן ויקהל
רוח נבואה מן קדש ה': ככל:

תם

ספר ויקרא

אש אש כי יקלל (אלהים) קדש בשבועות ל' וכן בסנהדרין ל' אש
מזכיר עליו על הכינויים וכן תרגם אונקלוס ארי ירגו קדש
אלהא וכן יונתן דירגו ויחרף שם כינוי אלהא וכן מוכח
בפסוק שאתריו וכן דעת רש"י והראש"ש והרמב"ם אף כי כפי
פירוש רב אברבנאל הוא חול':

תם

ספר במדבר

ויבוא (אלהים) אל בלעם קדש כדעת רש"י שסברה הקב"ה בלע
שכינתו על אותו רשע וכן תרגם אונקלוס ויונתן מימר מן
קדש

מאיר נתיב

קדש ה' וכן הראב"ע שפירש לכבוד ישראל וכן דעת הר"א
שכתב לא בזה הנבואה מאת האלוקים כי אם לבלעם ונפרשת
חזקת הברכה וזכר שאע"פ שהיה קוסס יצא לנורד ישראל
באותה שעה:

ויבא (אלהים) אל בלעם לילה קדש כדעת רז"ל וכתרגום
אונקלוס ויונתן מומר מן קדש ה' וכן דעת כלם כ"ל:
ויקר (אלהים) אל בלעם קדש כדעת רז"ל וכתרגום אונקלוס
ויונתן וערע מומר מן קדש ה' וכן דעת כלם כ"ל:

מה אקוב לא קבא (אל) קדש כגראס מתרגומי מה חלושים
דלא לטייה אל ונזכר יותר ביונתן מה אלא לאיש ומימר
דמ' מברך וכן בירושלמי וכן הר"ב כ"ל ח"ק כי הרי"א בפרשה בשני
מקומות פירשו על מערכת השמימית שכתב אותה בלשון אל:
מה פעל (אל) קדש כתרגומו מה עבד אלהא וכן ביונתן מן
קדש אלהא חייא וכן בירושלמי אבוכון דבשמיא וכן דעת רש"י
והראב"ע וכן נראה דעת רמב"ם והרב אברבנאל ז"ל:

נאם שומע אמרי (אל) קדש כתרגומו מן קדש אל וכן ביונתן
מן קדש אלהא חייא וכן בירושלמי מן קדש ה' וכן הראב"ע
וכן נראה דעת רמב"ם ח"ק כי כפי הרי"א בפרשת וואת הברכה
ד"ה ובראשית כתב שהוא כנוי לכת הקסם או אל השכל
הפועל:

נאם שומע אמרי (אל) השני קדש כאשר זכרנו:
אוי מי יחיה משומו (אל) אחרי העיון והחקירה היעבד בדברי
המתרגם ובדברי רז"ל בסנהדרין דף ק"ז כפי פירוש רש"י שם
וכפירושם על התורה ובדברי הראב"ע בדרך ח' והרמב"ם
מהר"א רבנו בחיי והרשב"ץ בס' התשבץ שלו ח' השאלה קע"ז
בגד הנראה לחול ה"ה נראה לי בצירוף מכל אלם כפי כללינו
שאין לקדשו אבל אחר שמאמתי אלה ספרים וקצת מהיכונים
שננו דעתם לקדשו מפני הספק אחריי אבטל דעתי הקדש
מפני

מאיר נתיב

כי הוא שם משתחף לא כן שם העלם:
דאם בחתוך (אלהים) לפרעה חול כתרגומו ראה דמיתוך
רב לפרעה וכן יונתן חמי דגבר שוית יחד דחילא לפרעה וכן
פירש רש"י שופט ורודם והראב"ע כמעלת מלאך וכן הר"ב כ"ל:
אלבע (אלהים) הוא קדש כתרגומו מוחס מן קדש ה' וכן
פירש רש"י מאת המקום הוא וכן הר"ב כ"ל ח"ק כי הראב"ע כתב
כפי מערכת הכתבים ורש"ם בראש מכת מדונה:

ויאמרו ב' ובמס' עבדו כפחיה סוואת ובסוף השירה
שמנו מלת עבדו בשיטת שוית ומילת הים בשיטת ל"א כדי
לעשותה כשאר אליבא דכ"ע ואף כי באלהים מתחלקים ורבו
כמו רבו הדעות עכ"ל כבר נועדו רבני וגאונים ארץ וסורו
הלכה למעשה לעשותה כאשר זכרנו:

מיכשוכה (באלים) חול כדברי אונקלוס לית בר מינד ואף כי
אחרים זכר שם ה' באמרו את הוא אלהא זה אינו כי אם
לתוספת ביאור וכן מפורש ביונתן מן כוונת ביאור מרומא
וכן רש"י באלים בחוקים כמו אילי הארץ והראב"ע מלאכי
מעלה וכן רמב"ם וגדולה מו שאינו מהשבעה שמוע שאינם
נמחקים ואם אמנם הרב אברבנאל סתם בפרשת בראשית
בביאורו שיחופי מילת אלהים כתב שאליהם כמו שכתב במילואו
אלהים כבגדיל דעתו בפרשת וואת הברכה בהבדל הא'
שבין נבואת משה לכל הנביאים ואמר שמי כמוהם באלים הוא
כמו אילי הארץ:

ויאמר כייר על כס (יה) קדש ששם מפורש ואינו משתחף
וקוא מהו שאינם נמחקים וכן תרגם יונתן אונס קייס ממרא
דס' בבורשים יקריה וכן דרשו רז"ל אין שמו שלם ואין כסאו
שלם עד שימחה שמו של עמלק והתימה מאונקלוס שתרגם מן
קדש דחילא דשכינתיה ולא זכרה' כמו בפסוק עיו וחרתיה:
שתרגם תקפי ותשחחך דחילא דה':

עתה

מאיר נתיב

מפני דעתם הרחבה ולכן כתבתי בלדוי קדש לחומר :
כל שמות השבעים או ראשי האבות שחילתן או שופן אלי מילם פינח
חדא וחד קרינן בפי המשרה ואין להקדיש :

ספר דברים

כי תשפט (לאלהים) הוא קדש כתרוננו. ארי דוגה דה' וואוון דברים
 תרגס יונתן ארוס דוגה מן קדסם. וכן דעה דה' ויהיה א:
 אשר מי (אל) בשמים ובארץ. קדש כתרוננו. דה' הוא אלהים. ואתה
 וכן יונתן וכן דה'. וכן רל"ג בפירוש הראשון. אף כי כפי
 דברי הראב"ע נראה שדעמו לחול. וכן רל"ג בפירוש השני:
 אשר לו (אלהים) קרובים. קדש כתרוננו ארוננו עם רב דלים
 אלה קרוב לים. ולא חזר קריבין וכן רל"ג. אף כי כפי תרגום
 יונתן בהרבה פירושים. נראה שדעמו לחול. וכן בירושלמי. ושכן
 נראה דעת הראב"ע בפירוש.

השמע עם קול (אלהים) קדש • כתרונמו השמע עמא קל מזרח
 דה • וכן יוסן :

וְהַנֶּסֶךְ (אֵלֶיךָ) קִדְשׁ כְּתוּבָתוֹ אֲרוּסִין עֲבָדָה וְהַכְתוּב
אֲחֵר הַנֶּסֶךְ וְלֹא הַנֶּסֶךְ וְכֵן בִּינְיָן וְיִירוּשָׁלַיִם וְכֵן דַּעַת הַר"ף
הַבְּרָא"ע וְהַר"ל בִּג' אִף כִּי בְּפִי מֶה שֶׁנֶּחָא מִפְּטוּר וְכֵן דַּעַת
רש"י כֹּחַ חוֹל :

יי מי כל בשר אשר שמע קול (אלהים) חיים קדש כתרוננו
 ורימן כל בסדר השמע קול מיוחד זה וכן ביוגן אף כיכפי
 דעת הראש כפי מפרשי הכתוב מדבר על המלאכים :

ו' י' אלהים הוא (אלהי האלהים) (ואדני האדנים) במסכת עקב
אופנים פ' דגכ"ד ו' א' אלהי קדש ואלהים: מול אדני קדש
האדנים מול וכן דרשו במלחא וכן הראב"ע כפי מפרשיו וכן
הרמב"ם (* * *) 1 3

מאיר נתיב

הרל"ב וכן הרי"א האמנם שכי תרגום אוגוסט ויונתן גם
ואדני נראה חול. בתרגום ומרי מלכין.
כיבא ואין (לא) ידך. חול. במסכת סופרים פ"ד הלכה ט'. וגם
הלמד בש"א. וכן תרגומו ולית חילא בידך. וכן הרי"א. אף
כי כפי יונתן והירושלמי הראו פנים להקדשו באמנם. בכל
קדם ה' ודי יספק אלהא.

ולך הלא על כי אין (אלהי) בקרבי. קדם. כפי אוגוסט הלא מדלית
שכינת אלהי ביני. וכן יונתן וכן פירש הרי"א.
באנו תצחו לשדים לא (אלה). חול. בתרגומו דלית בהון. לך וכן
יונתן והירושלמי וכן רש"י והרא"ב והרל"ב והרי"א. אף כי
בדפוס אלטרם ליינו קדם.

(אלהים) לא ידעו. חול. בתרגומו דלא ידעוין. וכן ביונתן
וירושלמי. וכן נראה מהרא"ב וכן הרי"א. וכן דעת הרל"ב.
הס קראוני בלא (אל). חול. בתרגום אוגוסט בלא דחלא. וכן
בירושלמי. וכן רש"י והרא"ב והרל"ב ובפירוש הראשון.
אף שכי יונתן ל"ע בתרגומו בלא אלהא. ובפירוש השני של
הרי"א. ושדפוס אלטרם כתבו קדם.

ואין (אלהים) עמדי. חול. בתרגומו ולית אלהא בר מיני.
ומפורש יותר ביונתן וירושלמי שתרגומו ולית אלהא אוחרן בר
מיני. וכן דעת רש"י והרא"ב והרל"ב והרי"א.
ומה שלא תמלא מאלה רשום בתוך הספר. דע שהטעם היה
מפני פשיטותם.

יורה הדובת והסופר בחומש בלתי נקדוה. ביד ועירא שר
פינתם. ווי קסיעא של בריית שלום. ויד ועירא של חשי.
לעשותם בכתוב. ואל יחשוב כי אולי מקרה הוא.

תם

היום ביום כלות. ז"ר המ' עלות. ואומר המושכלות. הכסף
השלים כאותיאל. נ"י. הגביר הנעלה כה"ר **יהודה**
פיזא (גר"י נח יחל). הדפסת זאת החורס. **עזרת**
הסופר ושפ"ר העז"ר. אחרת ה' טסורה. כמנימומה לא
ראו עינים. מני סור יהודה מעל אפרים. הנני בא בשדר הזמר
לאחר יקרו. ובמחנות הסור לפארו. וטורס אכלה לדבר אל לני
מה טוב מזה"ל הארש להביא. מנחה לגדיני. נשנה רוח
נגינות בכנור. אריתי מורי. והלא כה דברי.

ד

מאז אשר עזרא העתיק אלינו
חורה חמימה נעדרת עולמה
לא קם לעזרת סופר חורתינו
סופר ועזרה כמורך עד עתה.

א

אחה יהודה יודך אחיך
יראי אלהים. עט סופר יחזיקו
ויברכו כי על פי ספרך
חורה בכל תקונה יעתיקו.

ה

כל בעלי דקדוק במצא ספרך
בלתי שגיאה. ללמוד בו יחשקו
ולעד אמת לעד לכבוד זכרך
שירי חולה בכרול יחוק.

ב

בו סך אמרות קל לקו הגרסה
בו כראש עמוד למצוא חן שמח
בו הפהרות כמשפט גמרה
בו הסחומות כמוסכם השלמת.

ו

גם החכמים שבה לך יכונן
ובחור קהלות אל דגלך יוקיר
אלף למינדרים ולרזוח יחונן
אמנם רבנות אל פיזא ישירן.

ג

בו דת שמו"ה האל' בנעימות שיה
לחוקרים. באר היטב הואלה
וביך הפץ השם רוצלית
היום ובין קדש לחלל הבדלת.

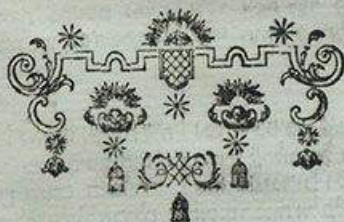
שנת **מפתח** שפתי משרים לפ"ק.

כאס **דוד** חפץ בתורת אל
וחפשי משענתו בישראל.

ואלכ מוסיף על הראשונים • מהמניס האמן בנו של בעל
מלאכת הקדש הזאת • עזרת הסופר כר"ו :

האיש אשר רוצה למכור הפצו
מרבח בתורתו ותהלותיו
לירוח במולב הקונה הפצו
בירחשוב אולי בפלילותיו
לא־חיש ימהר סור אל־משמעתו
כיראם ברוב הפצד כרבות מיליו
לא־כן בהומש זה יקרה אותו
יקרו בהזכיר לו ירוץ אליו :

בנעיר משה בן לא"א כמוכר'י יהודה פיזא י"ז :

כפר

עזרת הסופר

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

עם נקודות וטעמים

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלכר
בי"ה שמי') עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מהובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להודרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן בראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום :

QUINQUELIBRIMOSIS.

Magno labore, & industria, accuratissimè correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

ב' רבתי **ב** ראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :
 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
 ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר
 אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור
 כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך :
 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
 ויהי ערב ויהי בקר יום אחר : * פ
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
 בין מים למים : וועש אלהים את הרקיע ויבדל
 בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
 מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים
 ויהי ערב ויהי בקר יום שני : * פ
 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
 מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים
 ליבשה ארץ ולמקנות המים קרא ימים וירא
 אלהים כי טוב : ויאמר אלהים תדשא הארץ
 דשא עשב מוריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו
 אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן : ותוצא הארץ
 דשא עשב מוריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
 אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : ויהי
 ערב ויהי בקר יום שלישי : * פ
 ויאמר

ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים
 להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות
 ולמועדים ולימים ושנים : והיו למאורת
 ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן :
 וועש אלהים את שני המארות הגדלים את
 המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור
 הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן
 אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
 הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולבדיל בין
 האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי
 ערב ויהי בקר יום רביעי : * פ
 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
 ועוף ועופף על הארץ על פני רקיע השמים :
 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל
 נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למיניהם
 ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב :
 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
 את המים במים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב
 ויהי בקר יום חמישי : * פ
 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה ורמש ותחיה ארץ למינה ויהי כן :
 א ב ג ד ויעש

בראשית

ויעש אלהים את חיל הארץ למינה ואת הכמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא
אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וידרו בדת הים ובעוף
השמים ובכמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשהו
ורדו בדת הים ובעוף השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב ורע ורע אשר על פני כל
הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ ורע ורע
לכם יהיה לאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש
חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן : וירא
אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי
ערב ויהי בקר יום השישי :
פ

ובל השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :
ויברך

ב

בראשית

ג

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות :
פ

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום שני
עשות יהיה אלהים ארץ ושמים : וכל שיה
השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהיה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה : ואד יעלה מן
הארץ והשקה את כל פני האדמה : ויצר יהיה
אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה : ויטע יהיה
אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
אשר יצר : ויצמח יהיה אלהים מן האדמה
כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע : ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים : שם האחד פישון הוא הסובב את כל
ארץ החוילה אשר שם הנהב : ונהר הארץ
הוא טוב שם הכדלח ואבן השתם : ושם הנהר
השני גיתון הוא הסובב את כל ארץ כוש : ושם
הנהר השלישי תיך הוא הנהר קדמת אשר
והנהר

בראשית

והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחרו בגן עדן לעבדה ולשמרה:
ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ
הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו: * ויצר יהוה אלהים
מז האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לדאות מה יקרא לו וכל
אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:
ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו: ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
וישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה:
מלוע ויבן יהוה אלהים ארץ הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא
אשה כי מאיש לקחה זאת: עליכן יעזב
איש את אביו ואת אמו וירבק באשתו והיו
לבשר אחד: * ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו
ג ולא יתבוששו: והנחש היגר ערום מכל חית
השדה

בראשית

ד

השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל
האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן
נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים
לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו: ויאמר
הנחש אל האשה לא מות תמתו: כי ידע אלהים קדש
כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב הוא
העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
לחשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה
עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירומם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת:
וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה: ויאמר ארץ קלה שמעתי בגן
ואיבא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אמה המן הוצע אשר צויתך
לכלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה
אשר נתתה עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל:
ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר

בראשית

וַיֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּהשׁ הֵשִׁיאֵנִי וְאָכַל : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהִים : אֵל־הַנֶּחֱשׁ כִּי עָשִׂיתָ וְאַתָּה אֲרוּרָה
אֲתָה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־
גִּחְנֹךְ תֵּלֵךְ וְעֵפֶר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ : וְאִיבֹהֶי
אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין יָרֵעַךְ וּבֵין
זֶרְעָהּ הוּא יִשּׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַחֶתָּה תִּשּׁוּפֶנִּי
עֵקֶב : ס
וְהָרְבִּי אֲרֻרָה עֲצֹבוֹנָךְ וְהָרֵגְךָ בַּעֲצֵב הַלֵּלִי
בָּנִים וְאֵל־אִישׁ תִּשּׁוּקֶיךָ וְהוּא יִמְשָׁל־
בָּךְ : ס
וְלֹאֲדָם אָמַר כִּי שְׁמִיעָה
לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וְהָאָכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ
בַּעֲצֹבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ : וְקוֹץ וְדִרְחָר
מִלְרַע תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה : בּוֹעֵר
אֲפִיךָ תֹאכַל לֶחֶם עֹר שׁוֹכֵךְ אֵל־הָאֲדָמָה
כִּי מִמֶּנּוּ לָקַחְתָּ כִּי־עֵפֶר אֲתָה וְאֵל־עֵפֶר תִּשּׁוּב :
וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חוּוָּה כִּי הוּא הִיזְרָהָ
אִם־כָּל־חַי : וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כִּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבֵּשֶׁם : * פ
וַיֹּבִיט וַיֹּאמֶר : יְהוָה אֱלֹהִים הִן הָאָדָם הָיָה כַּאֲחֵד
מִמֶּנּוּ לְהַעֲרִיט טוֹב וְרַע וַעֲבָרָה : פֶּרִי־יִשְׁעָהּ הִוא
וּלְקַחַת

בראשית

ה

וּלְקַחַת גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם :
וַיִּשְׁלַחֲהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֹּד־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם : וַיִּגְרַשׁ אֶת־הָאָדָם
וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגִן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרִיבִים וְאַתָּה
לִהְיוֹת חֹרֵב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־הָדָר עַץ
הַחַיִּים : ס
וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חֻוָּה ד
אִשְׁתּוֹ וַתַּחַד וַתֵּלֶךְ אֶת־קֶץ וַתֹּאמֶר קִנִּיתִי
אִישׁ אֶת־יְהוָה : וַתִּסָּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־
הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֶה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה :
וַיְהִי מִקֶּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה מִלְרַע
לַיהוָה : וְהָבֶל הָבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ
וַיִּטְהַלְכֵהוּ וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הָבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ :
וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַד קַיִן מָאֵד
וַיִּפְּלוּ פָנָיו : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לְמָה חָבִיךָ לָךְ
וְלָמָּה גָּפְלוּ פָנֶיךָ : הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם
לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקָתוֹ
וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ : וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הָבֶל אָחִיו
וַיְהִי בְּהִיּוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקֶּם קַיִן אֶל־הָבֶל אָחִיו
וַיַּהַרְגֵהוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הָבֶל אָחִיךָ
וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי : וַיֹּאמֶר מָה
עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה :
ב א א 2 ועתה

בראשית

ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את
 פיה לקחת את דמי אחיך מידך: כי העבר את
 האדמה לאיתקף תרביכהה לך נע וגר תהיה
 בארץ: ויאמר קין אל יהוה גרול עוני מנשוא
 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניה
 אפטר והייתי נע וגר בארץ והיה כל מצאי
 ידמי: ויאמר לו יהוה לכן כל הגו קין שכעתים
 יקם וישם יחיה לקין אות לבלתי הכית אותו כל
 מצאו: ויצא קין מפני יהוה וישב בארץ נהר
 קדמת עדן: וירע קין את אשתו חבל ותלד את
 הנוד ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר בשם בנו הנוד:
 ויולד לחנוך את עירר ועירר ילד את מהנואל
 ומהנואל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את
 למך: * ויקחו לו למך שתי נשים שם האחת עדה
 ושם השנית צלה: ותלד עדה את בל ומצא ה'ה
 אבי ישב ארל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא ה'ה
 אבי כל חפשי כנור ועוגב: וצלה גם היא ילדה
 את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל
 נאחות תובל קין נעמה: ויאמר למך לגשיו עדה
 וצלה שמען קולי נשי למך האונה אמרתי כי
 איש הרגתי לפצעי ואלד לחבדתי: כי שכעתים
 יקם

ומישי

עצמו

בראשית

יקם קין ולמך שבעים ושבעה: וירע אדם עתה
 את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת
 לי אלהים וירע אחר תחת הכל כי הרגו קין: ולשת
 גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוהל
 לקרא בשם יהוה: ׀ זה ספר
 הולדת אדם כיום פרא אלהים אדם בדמות
 אלהים עשה אותו: וקר ונקמה בדם ויברך
 אדם ויקרא את שמו אדם כיום הנראים:
 ויהי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
 בצלמו ויקרא את שמו שת: ויהי ימי אדם אחרי
 הולדתו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים
 ובנות: ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
 שנה ושלשים שנה וימת: ׀ ויחי
 שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש:
 ויחי שת אחרי הולדתו את אנוש שבע שנים
 ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו כל
 ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
 וימת: ׀ ויחי אנוש השעים
 שנה ויולד את קין: ויחי אנוש אחרי הולדתו את
 קין חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד
 בנים ובנות: ויחי כל ימי אנוש חמש שנים
 ותשע

ב ב ב

ומישי

והרא יחודה כי רבתי בערב האדם בארץ וכל
 וצר מחשבת לבו רק העל כל מיניו ויהם יחיה
 כי עשה את האדם בארץ יתעב אל לבו
 ויאמר יהוה אלהי את האדם אשר פראתו
 מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
 ועד עוף השמים כי נתתי כי עשותם ונתת
 כצא הן בעיני יהוה ואלה פסוקים
 אלה תולדות נחמה אשר צחק תמים היה בדרתו
 את האלהים התחלדנותו ויולד נח עלשה בנום
 את שם אתחם ואת יפת ואת שחת הארץ לפני
 האלהים ותמלא הארץ חמס וראו אלהים את
 הארץ ונה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו
 על הארץ ואלהם ויאמר אלהים לנח
 קוץל בשר באלפני כי מלאה הארץ חמס מפני יחס
 והנני משחיתם את הארץ עשה לך תבת עצי
 גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית
 ומחוץ בכפר וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
 אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים
 אמה קומתה צורית תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
 כל מעלה ופסה התבה בצדד תשים תחתים שנים
 ושלשים תעשה ואת רגלי תביא את התבה על מים

על

109

על הארץ ושת כל בשר אשר בוראת הים מתחת
 השמים כל אשר בארץ ובעי והקמתי את בריתי
 אתך ואת אל התבה אתה ובניך ואשתך וגש
 בניך אתך ובכל החי מכל בשר שנים מכל תביא
 אל התבה לחיות אתך ובר ונקבה ידיו מהעוף
 למינותו ומה בהמות למינה מכל רמש האדמה
 למינותו שנים מכל יבא אלך לתחיות ואתה קח
 לך מכל מאכל וישח יאכל ואספת אלך ויהיה
 לך ולחם לאכלת ויעש נח ככל אשר צוה אתו
 אלהים כן עשה ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל
 ביתך אל התבה כי אתה האית צדיק לפני ברוך
 הוה מכל הבהמה הטוהרה תקח לך שבעה
 שבעה איש ואשתו ומה בהמה אשר לא טהרה
 היא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה
 שבעה ובר ונקבה לתוה ורע על פני מל הארץ כי
 לומים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
 יום וארבעים לילה ונחית את כל החיים אשר
 עשיתי מעל פני האדמה ויש נח כל אשר צוה
 יהוה ונת בן שש מאות שנה והמבול היה מים
 על הארץ ונבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו
 אל התבה מפני מן המבול מן התבה ומהוה

ומן

110

וּבְמַחְלֵה וּבְכָל־חֲשׁוֹן הַשָּׁרִץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם
 אֲשֶׁר־רָמַשׁ עַל־הָאָרֶץ שְׁנַיִם שָׁנִים בָּאָאָל וְהָאֱלֹהִים
 חִסְּקָה זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּאֶשׁ צוּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְיֶתֶר
 לְשִׁבְעַת הַנָּמִים וּמִן־הַמְּבֹל הָיָה עַל־הָאָרֶץ בַּשָּׁנָה
 הַשְּׁמִינִית שָׁנָה לְחַיֵּיהָ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁבָעָה
 עֲשָׂרָה יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָל־פְּעֻלֹת הַהוּם
 בְּכֹת־וְאֶרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ וַיְהִי־חֲנֹשׁ עַל־הָאָרֶץ
 אַרְבָּעִים יוֹם וְאֶרְבָּעִים לַיְלָה בָּעֵצִים הָיוּ הַזֶּה בָּא
 בְּנוֹ שֵׁשׁ וְחָס וְנֹחַ בְּנֵי־נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ נֹחַ וְשִׁלְשָׁה נָשִׁים
 בְּנֵי־אָדָם אֵל־הַתְּבָרָה חָמָה וְכָל־הַחַיִּים לְמִינֵיהֶם וְכָל־
 הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ
 לְמִינֹתָיו וְכָל־הַעוֹף לְמִינֹתָיו כָּל־צִפּוֹר מִלְּבָנָהּ וַיָּבֹאוּ
 אֵלֶיהָ אֶל־הַתְּבָרָה שְׁנַיִם שָׁנִים מִכָּל־תְּבֵשֶׁר אֲשֶׁר־
 בָּרָא הָיָה חַיִּים וְהַבָּאִים וְכָל־וְנִקְבָה מִכָּל־בֶּשֶׂר בָּאוּ
 בַּלִּישִׁי בְּאִשְׁרֵי צוּר אֱלֹהִים וְחִסָּה הָיָה בַּעֲרֹו וַיְהִי
 הַמְּבֹל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־וַיָּחֲסוּ הַמַּיִם
 וַיִּשְׁאוּ אֶת־הַתְּבָרָה וַיִּתֵּרֶם מַעַל הָאָרֶץ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם
 וַיִּרְבּוּ־מֵאָדָּה עַל־הָאָרֶץ וַתִּלָּקֶה הַתְּבָרָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם
 וַתִּמָּוֶה גִּבּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הַהָרִים
 הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם חֹדֶשׁ עֲשָׂרָה
 אֲמָה מִלְּמַעְלָה גִּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים וַיִּגְעַע
 כָּל

כָּל־בֶּשֶׂר הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ כָּעוֹף וּבְהֵמָה
 וּבְחַיֵּיהָ וּבְכָל־חֲשׁוֹן הַשָּׁרִץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם
 אֲשֶׁר־נִשְׁמַח וְרוּחַ חַיִּים בָּאֵפוֹ מִכָּל־אֲשֶׁר־
 בַּחֲרִיבָה מָתוּ וַיָּמָת אֶת־כָּל־הַנֶּקֶם אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי
 הָאָרֶץ מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רְמֵשׁ וְעַד־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ כָּל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁאָר אֶדְ־נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ
 אִתּוֹ בַּתְּבָרָה וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים
 וּמֵאֹת יוֹם וַיִּגְבַּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־כָּל־הַתְּבָרָה
 וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־אִתּוֹ בַּתְּבָרָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים
 רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם וַיִּסְכְּרוּ מַעְיֵנֹת
 הַהוּם וְאֶרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּקְלָא הַנָּשִׁים מִן־הַשָּׁמַיִם
 וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֵּלוּ וַיִּשְׁבּוּ וַיַּחֲסְרוּ
 הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאֹת יוֹם וַתִּגְמַל הַתְּבָרָה
 מִיַּד הַשָּׁבָעִי בַּשָּׁבָעָה עֲשָׂרָה יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל־
 הַיָּם אֲרֻשָׁה וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֵּלוּ וַחֲסוּר עַד־חֹדֶשׁ
 הָעֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירֵי בִּאֲתָד לַחֹדֶשׁ נִרְאָו דְּאִשֵּׁי
 הַהָרִים וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־
 הַלֵּוֹן הַתְּבָרָה אֲשֶׁר־עָשָׂה וַיִּשְׁלַח אֶת־הַעֶרְב וַיֵּצֵא
 יְצֵא וַיִּשְׁבּוּ עַד־יָבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח
 אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִדְאוֹת דְּהַלְלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי
 הָאָרֶץ וַיֵּלֶךְ מֵאֲרָץ חִיִּינָה מִנֹּחַ לִקְרֹא הַיּוֹנָה
 וַחֲשֹׁב

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

מלעיל

וַתֵּשֶׁב אֵלָיו אֱלֹהֵי הַתֵּבָה כִּי מִים עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁלַח יְדֹו וַיִּקְרָה וַיָּבֹא אֹתָהּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הַתֵּבָה׃
 וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם וַיֹּסֶף שֹׁלַח אֹתִי
 הַיּוֹנָה מִן-הַתֵּבָה׃ וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעֲרֹת עֹרֶב
 וַהֲנִה עַל-הַדֹּת מִרְקַב בִּפְיָה וַיֵּדַע נֹחַ בִּי-קִלְווֹ הַמִּים
 מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵיהֶם
 וַיִּשְׁלַח אֹת-הַיּוֹנָה וְלֹא-יָסָפָה שׁוֹב אֵלָיו עוֹד׃ וַיְהִי
 בְּאַחַת וָשֶׁשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
 הָרִבִּי הַמִּים מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסֶר נֹחַ אֶת-מִבְּסֵה
 הַתֵּבָה וַיֵּרָא וַהֲנִה הָרִבּוּ פְנֵי הָאֲדָמָה׃ וּבַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁנִי בִשְׁבַעַת וָעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבִשָׁה
 הָאָרֶץ׃ * ׀ וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ
 לֵאמֹר׃ צֵא מִן-הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֶיךָ וְנִשְׁיֶיךָ
 בְּנֵיךָ אִתְּךָ׃ כָּל-הַחַיָּה אֲשֶׁר-אִתְּךָ מִכָּל-בֶּשֶׂר בָּעוֹף
 וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ הוֹצֵא
 אִתְּךָ וְשָׂרְצוֹ בָּאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ עַל-הָאָרֶץ׃
 וַיֵּצֵא-נֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנִשְׁי-בְנָיו אִתּוֹ׃ כָּל-הַחַיָּה
 כָּל-הָרֶמֶשׂ וְכָל-הָעוֹף כָּל-רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ
 לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יָצְאוּ מִן-הַתֵּבָה׃ וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף
 הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּרַח יְהוָה אֶת-רִיחַ
 הַנִּיחֹחַ

מלעיל

הוצא ק'

מלעיל

הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-לְבָבוֹ לֹא אֶסָף לְקַלְל עוֹד
 אֶת-הָאֲדָמָה כַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יַעַר לֵב הָאָדָם רָע
 מִנְּעֻרָיו וְלֹא-אֶסָף עוֹד לַחֲבוֹת אֶת-כָּל-חַי כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי׃ עַד כָּל-יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם
 וְקֹיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשָּׁבְחוּ׃ * וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים
 אֶת-נֹחַ וְאֶת-בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת-
 הָאָרֶץ׃ וּמוֹרָאֲכֶם וַחֲתֻכֶּם יִהְיֶה עָלַי כָּל-חַיַּת הָאָרֶץ
 וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם כְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה
 וּבְכָל-דָּג הַיָּם בִּידְכֶם נִתְּנָו׃ כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא
 חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּיִּדְקַע עֵשֶׂב נִתַּתִּי לָכֶם אֹתִי
 כָּל׃ אֲך־כֶּשֶׂד כִּנְפָשׁוֹ דָּמּוֹ לֹא תֹאכְלוּ׃ וְאֵךְ אֹתִי
 דָּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֲדַרֵּשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ
 וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אֲחִיו אֲדַרֵּשׁ אֶת-נַפְשׁ
 הָאָדָם׃ שִׁפְךָ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמּוֹ יִשְׁפָּךְ כִּי
 בְּצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם׃ וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ
 שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָּהּ׃ * ׀ וַיֹּאמֶר חַמֵּשׁ
 אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ וְאֶל-בְּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר׃ וְאַנִּי הִנְנִי
 מִקִּים אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאִתְּזֶרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם׃
 וְאִתְּ כָל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה
 וּבְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יֵצֵא הַתֵּבָה
 לָקַח חַיַּת הָאָרֶץ׃ וַתִּקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם
 וְלֹא

חמישה

א"ת

הלל

ולא

ג ב 2 3

ולא יכרת כל בשר עוד מפני המבול ולא יחיה עוד
 עוד מבול לשחת הארץ : ואמר אלהים וארץ
 אות הכדירה אשר אני נהן ביני ובעיניכם ובין כל
 נפש חיה אשר אתכם לרדת עולם : את משחתי
 נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ
 והיה בענני ענן על הארץ ובראתה תקשת בענן
 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל
 נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול
 לשחת כל בשר : והיתה תקשת בענן וראיתם
 לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה
 בכל בשר אשר על הארץ : ואמר אלהים אל
 נח זאת אות הכדירה אשר הקמתי ביני ובין כל
 בשר אשר על הארץ : פסוק סחפסח
 והיו בני נח היצאים מן התבה שם וחס וחס
 והם הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאכלה
 נפצה כל הארץ : ויהל נח איש הארמה וחסד
 כרם וישת מן היין וישכר והנה בתוך ארצו : והא
 הם אבי כנען את עוזר אביו והנה לפני
 אחיו בחון : ויקח שם נפת את העמלה וישמו
 על שכם שניהם וילכו את נפת ויבטו את עיניה
 אביהם ופסחם את נפת ואחיה אביהם לא ראו :
 וייקץ

א"ת
צ"ר

ש"י

וויקץ נח מצאו נחע את אשר עשה לו בני הקטן
 ויאמר אלהים פגעו עכר עקבים יהיה לאחיו
 ויאמר ברוך יחד אלהים שם ויהי כנען עבד למו :
 ופת אלהים לפת וישכן באחיו שם ויהי כנען
 עבד למו : והייתה אתה המבול שלש מאות שנה
 וחמשים שנה : והיה כל ימותה השנה מאות שנה
 וחמשים שנה וקמת : פסוק סחפסח
 ואלה תולדות בני נח שם חם ויפח ויולדו להם
 בנים אחר המבול : בני נח נמר וכנען ויפח
 ויחבל ומשח ותורם : ובני נמר אשכנז ויפח
 ותנחם : ובני יפח אל שח ויפח ויפח ויפח
 מאלה נפרדו את הגוים בארצותם איש ללשון
 למשפחתם בגויהם : ובני חם כוש ומצרים ופוט
 וכנען : ובני כוש סבא וחווילה ומכרם ורעמה
 ומכרם ובני רעמה שבה ורדן : ובני יפח את
 נמר הוא חתל לקיות נמר בארץ : הוא היה נמר
 איש לפני יתרה על כן יאמר כנמר נמר
 לפני יתרה : והיה ראשית ממלכתו בכל נמר
 נאפה וכלה בארץ יפח : מן הארץ והוא יצא
 אשוח ויבן את נפת ואת חבתה ואת נפת
 ואת נפת ויבן נפת ויבן נפת ויבן נפת :
 ומצרים

ח"א
צ"ר

ס"ח

אשכנזים

נח

ויקץ

ומצרים ילד את לורים ואת ענמים ואת
 להבים ואת נפתחים : ואת פתרים ואת
 כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
 כפתרים : ס וכנען ילד את צידן
 בכור ואת חת : ואת היכוס ואת האמרי ואת
 הגרשני : ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני : ואת
 הראודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו
 משפחות הכנעני : והיו גבול הכנעני מצידן באבה
 גררה עד עזה באבה סדמה ועמרה ואדמה וצנים
 עד לשע : אלה בני חם למשפחתם ללשונתם
 בארצות כנניהם : ס ולשם ילד
 גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול : בני שם
 עילם ואשור וארפכשד ולור וארם : ובני ארם
 עוז וחוול ונחר ומש : וארפכשד ילד את שלח
 ושלח ילד את עבר : ועבר ילד שני בנים שם
 האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן :
 ויקטן ילד את אלמודר ואת שלח ואת הצדמות
 ואת ירח ואת הרוקם ואת אוגל ואת דקלה : ואת
 עזבל ואת אבימאל ואת שבא : ואת אופר ואת
 חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן : והיו משכנם
 במישא באבה כפרה תר הקדם : אלה בני שם
 למשפחתם

וצנים

למשפחתם ללשונתם בארצות כנניהם : אלה
 למשפחת בני נח לתולדתם כנניהם ומאלה נפרדו
 הדנים בארץ אחר המבול : פ

והיו כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : והיו
 בנסעים מקדם וימצאו בקעה בארץ שניער
 וישבו שם : ויאמרו איש אל רעהו הבה נלכנה
 לבנים ונשרפה לשרפה ונחיה להם הלכנה לאבן
 ונחמר היה להם לחמר : ויאמרו הבה נבנה לנו
 עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן
 נפוז על פני כל הארץ : וירד יהוה לראות את העיר
 ואת המגדל אשר בנו בני האדם : ויאמר יהוה הן
 עם אחד ושפה אחת ללשונם וזה החלם לעשות
 ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות : הבה
 נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
 שפת רעהו : ויפץ יהוה אתם משם על פני כל
 הארץ ויחדלו לבנות העיר : על כן קרא שמה
 בבבל כי שם בבל יהוה שפת כל הארץ ומשם
 הפיצם יהוה על פני כל הארץ : פ
 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה וילד את
 ארפכשד שנתים אחר המבול : ויחיו שם אחרי
 הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה וילד בנים
 ובנות

ובנות : **ס ס** : וארבעה בנים
 ושלשים שנה ויולד את שלח : **ס** : ויהי
 אחרי הולדו את שלח שלש שנים וארבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : **ס ס** : ושלח
 שלשים שנה ויולד את עבר : ויהי שלח אחרי
 הולדו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה
 ויולד בנים ובנות : **ס** : ויהי עבר
 ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג : ויהי עבר
 אחרי הולדו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : **ס** : ויהי פלג
 שלשים שנה ויולד את דעי : ויהי פלג אחרי
 הולדו את דעי תשע שנים ומאתים שנה ויולד
 בנים ובנות : **ס** : ויהי דעי שלשים
 ושלשים שנה ויולד את שרוג : ויהי דעי אחרי
 הולדו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה
 ויולד בנים ובנות : **ס ס** : ויהי שרוג
 שנים ושלשים שנה ויולד את נחור : ויהי שרוג
 אחרי הולדו את נחור מאתים שנה ויולד
 בנים ובנות : **ס ס** : ויהי נחור תשע
 ועשרים שנה ויולד את תרח : ויהי נחור אחרי
 הולדו את תרח תשע עשר שנה ומאת שנה
 ויולד

ויולד בנים ובנות : **ס ס** : ויהי
 תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור
 ואם נחור : ואלה מולדות תרח הולדו את
 אברם את נחור ואת דרן ונחור הולדו את זלום
 וזלום את דרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו
 בארץ פשרים : ונקח אברם ונחור להם נשים
 שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלקה
 בת החן אביו מלקה ואבי מלקה : ויהי שרי
 עקבה אין לה גלד : ונקח תרח את אברם בנו
 וארם לוט בדרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת
 אברם בנו ויצאו אתם מארץ פשרים דלכת
 ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם : ויהיו
 ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה ונקח
 תרח בחרן : **ס ס ס ס ס ס ס ס**
 ויאמר יהוה אל אברם לך לה מארצה וממולדתך
 ומבית אביו אל הארץ אשר אנא : ואעשך למי
 גדול ואבדוך ואגדלך שמך והוה ברכה : ואמר
 בברךך ומקלקלך אאח ונברכך בך כל משפחת
 האדמה : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
 וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים
 שנה בצאתו מחרן : ונקח אברם את שרי אשתו
 ואת

P.3.

ו את

ואת לוי בן אחיז ואת מלך דכושם אשר נכשו
ואת הנפש אשר עשה מלכו ויצאו ללכת ארצה
בנעו ויבאו ארצה כנען ויעברו אברהם בארץ
ער מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז
בארץ ויבא יתור אל אברהם ואמר מורעך אתו
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנה את
אליו ויעתק משם הנה מקום לבית אל ויש
אהלה בית אל משם ותע מקום ויבן שם מזבח
להוה ויקרא בשם יהוה ויסע אברהם הלוך
ונסוע הנגבה ויהי רעב בארץ ויביר אברהם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנח נא ויעתה
כי אשה יפרי מראה ארץ ויהי כי יראה אתה
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתה ואמר
יהי אקרינא אחתי את למען יישב לובעכורך
והיתה נפשי בגלגל ויהי כבוא אברהם מצרימה
ויראו המצרים את דאשה כי יפה הוא מאד
ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה
ותקח האשה בית פרעה ויאבדום מיטב בעבורה
ויהי לו צאן ופקדן וחרמים ועבדים ושפחת ואתנה
וגמלים

וגמלים וינעו ויהוה את פרעה ונעו גמלים ואת
ביתו על דבר שפי אשתו אברהם ויקרא פרעה
לאברהם ואמר מה זאת עשית לי למה לא הודת
לי כי אשתך היתה למה אמרת אחתי היא ואקח
אתה לי לאשה ועמה דמה אשתך קח ולך ויצי
עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואמר אשתו
ואת כל אשר לך ויעל אברהם מצרים והוא יב
ואשתו וכל אשר לו ולוי וקום עמר הנגבה ואברהם
ביר מאד בממנה בכסף ובחב וילך למסעיו
מנגב וער בית אל עד המקום אשר היה שם
אתה ברהלה בין בית אל ובין העי אל מקום
המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם
אברהם בשם יהוה וגם לוי ויהלך את אברהם
הנה צאן ובקר ואהלים ולא נשא אתם הארץ
לשבת יהוה כיהוה רכושם רב ולא בלו לשבת
יחדה ויהי דיב בין רעי מקנה אברהם ובין רעי
מקנה לוי והכנעני והכנעני אז ישב בארץ
ויאמר אברהם אל לוי ואמר אחי מרבה ביני
וביןך ובין רעי ובין רעיה כי אנשים אחים
אנחנו הלא כל הארץ לפניך ויפרי נא מעלי
אם תשמאל ואימנה ואם תימן ואם תלך

וַיֵּצֵא לָלוֹם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־כָּל־כְּבוֹד־הַיְיָרוֹן
 כִּי כָלָה מִשְׁכַּח לִפְנֵי וְשֵׁתָה יְהוָה אֶת־סָדֶם וְאֶת־
 עִבְרָה כִּמְנֵי יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צִעֵר
 וַיִּבְחַר לוֹ לֹטֹם אֶת־כָּל־כְּבוֹד־הַיְיָרוֹן וַיִּסַּע לֹטֹם
 מִכָּדֶם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו אֲבָרָם יָשָׁב
 בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹטֹם יָשָׁב בְּעַרְי הַכְּכָר וַיֵּאֱהָל עַד־
 סָדֶם וְאִנְשֵׁי סָדֶם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מָאֵד
 וַיְהִי אִמֶּר אֶל־אֲבָרָם אַחֲרֵי הַפִּרְדָּה לֹטֹם מִעֲמֹל
 שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה
 צָפִינָה וְנִגְבַּה וְקִדְמָה וְיָמָה כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לָךְ אֶתְנַנָּה וְלֹרְעָה עַד־עֵינֶיךָ
 וְשִׁמְתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּעֶפֶר הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אִם־זֹכֶל
 אִישׁ לְמִנּוּת אֶת־עֶפֶר הָאָרֶץ גַּם וְרַעַף יִמּוּתָה מֵאֵם
 הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לֹא־רַכָּה וְלֹרְכָה כִּי לָךְ אֶתְנַנָּה
 וַיֵּאֱהָל אֲבָרָם וַיָּבֹא וַיִּשָּׁב בְּאֶרֶץ־מִסְרָא אֲשֶׁר־
 בַּחֲבִירוֹ וַיִּבְנוּ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 וַיְהִי בִימֵי אַמְרֶפֶל מֶלֶךְ־שֹׁנַעַר אֲדוֹיָם מֶלֶךְ־אֶסְרָם
 בְּדַדְלַעֲמֶר מֶלֶךְ־עֵילָם וְתִדְעֵל מֶלֶךְ־גִּזִּים עָשׂוּ
 מִלְחָמָה אֶת־בְּרַע מֶלֶךְ־סָדֶם וְאֶת־כֹּרְשֵׁי מֶלֶךְ־
 עִמְרָה שְׂנֵאֵב מֶלֶךְ־אֶרְכָה וְשִׁמְאֵב־מֶלֶךְ־צִבְיִים
 וּמֶלֶךְ־כָּלֵע הָיָא צִעֵר כָּל־אֵלֶּה חִבְרוּ אֶל־עַמֶּךָ
 הַשְּׂדֵים

א"ת
נבא

יד
רביע

צביוס ק'

הַשְּׂדֵים הָיָא יָם הַמֶּלֶח שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה עִבְרָה
 אֶת־בְּדַדְלַעֲמֶר וְשָׁלֹשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה מִרְדּוּ וְכֹאֲרָבִיעַ
 עָשָׂרָה שָׁנָה בֵּיא בְּדַדְלַעֲמֶר וְחַמְלָכִים אֲשֶׁר־אֹתוֹ
 וַיָּבִי אֶת־דָּפְאִים בְּעֶשְׂתֵּת קִרְיָים וְאֶת־הַזֹּזִיִּים
 בָּתָם וְאֶת־בְּאִימִים בְּשׂוּרָה קִרְיָים וְאֶת־הַחֲדָדִי
 בְּהַרְסָם שְׁעִיר עַד אֵיל פֶּאֶרֶן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר
 וַיִּשְׁבּוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין־מִשְׁפָּט הַיּוֹאֵל קֹרֶשׁ וַיִּבְנוּ
 אֶת־כָּל־שְׂדֵה הָעֲמֻלָּה וְגַם אֶת־הָאֲמֹרִי וַיִּשָּׁב
 בַּחֲצֹצֶן תָּמִד וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סָדֶם וּמֶלֶךְ־עִמְרָה וּמֶלֶךְ־
 אֲדֻמָּה וּמֶלֶךְ־צִבְיִים וּמֶלֶךְ־כָּלֵע הָיָא צִעֵר וַיַּעֲרֹבוּ
 אֶתֶּם מִלְחָמָה בְּעַמֶּךָ הַשְּׂדֵים אֶת־בְּדַדְלַעֲמֶר
 מֶלֶךְ־עֵילָם וְתִדְעֵל מֶלֶךְ־גִּזִּים וְאַמְרֶפֶל מֶלֶךְ־
 שֹׁנַעַר וְאֶרְכָה מֶלֶךְ־אֶסְרָם אֶרְכָה מֶלְכִּים
 אֶת־הַתְּמִשָּׁה וְעַמֶּךָ הַשְּׂדֵים בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת תָּמִד
 וַיָּבִי מֶלֶךְ־סָדֶם וְעִמְרָה וַיִּפְלּוּ שְׂמֵרָה וְהַנְּשֹׂאִים
 הָרָה נָסוּ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סָדֶם וְעִבְרָה וְאֶת־
 כָּל־אֲכָלָם וְלָבָנוּ וַיִּקְחוּ אֶת־לֹטֹם וְאֶת־רֶכֶשׁוֹ
 בֵּין־אֵתִי אֲבָרָם וְלָבָנוּ וְהוּא יָשָׁב בְּסָדֶם וַיָּבֹא
 הַכְּלִיט וַיֵּדֵךְ לְאֲבָרָם הָעִבְרִי וְהוּא שָׁכַן בְּאֶרֶץ־
 מִסְרָא הָאֲמֹרִי אֶת־אֲשָׁבֵל וְאֶת־עֹזֶר וְהֵם בְּעַלִּי
 בְּרִית־אֲבָרָם וַיִּשְׁמָע אֲבָרָם כִּי נִשְׁכַּר אָחִיו
 וַיִּדְק

צביוס ק'

א"ת
נבא

יד
רביע

צביוס ק'

צביוס ק'

יד

צביוס ק'

צביוס ק'

צביוס ק'

צביוס ק'

צביוס ק'

צביוס ק'

צביוס ק'

צביוס ק'

צביוס ק'

וירק את הניכיו ילדיו ביתו שמעך עשר ושקלש
מאות וירדף עדיהו : ויחלק עליהם : לילה הוא
ועבריו נכס וירדפם עד תוכה אשר משכאל
לדמשק : וישב את כל הרבש וגם את לום אחיו
ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם : ויצא
מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכור את
ברלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק
שוח הוא עמק דמלך : ומלכי צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כדו לאל עליון : ויברכו
ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ
ויברוך אל עליון אשר מנן צדיק בידו ויהיו
מעשר מכל : * ויאמר מלך סדם אל אברהם הן
הנפש והרכש קח לך : ויאמר אברהם אל מלך
סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
וארץ : אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקה מכל
אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברהם :
בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האששים
אשר הלכו אתי ענר אשבל ומנרא הם יקחו
חלקם : * אמר הרכבים האלה
היו דבר יהוה אל אברהם בפתחה לאמר אל
תירא אברהם אני מן לך שברה ודברה מאד :
ויאמר

ויאמר אברהם אחרי יהוה מה תתולי ואנכי הולך
עדידי וכן משק ביתי הוא דמשק אלעזר :
ויאמר אברהם הן לי לא נתתה ובע והנה בן
ביתי יורש אתי : והנה דבר יהוה אליו לאמר
לא יורשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
יירשך : ויצא אתו ההוצה ויאמר הרבש יא
השמימה וספר הבוככים אם תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה ורעך : והאמן ביהוה ונתשכה
לו צדקה : * ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לחת לך את הארץ הזאת
לרשתה : ויאמר אחרי יהוה במה ארע כי
אין שנה : ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת
ועז משלשה ואיל משלש והר וגזל : ויקח לו
את כל אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר : וקרב העיט
על דפניו וישב אתם אברהם : ויהי השמש
לפוא ותדרמה ופלח על אברהם והנה אומת
השכרה גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברהם ידע
חדע כי יצא : יהיה ורעך בארץ לא להם ועברום
ועני אתם ארבע מאות שנה : וגם אחיהו אשר
עברו הן אנכי ואחרי בן יצא כרכש גדול :
ואתה

ששי

לך לך

ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר בשלום
 טובה: ודור רביעי ישוכו בה כי לא שלם עון
 האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה היה
 ותנה רעור עשן ולפיה אש אשר עבר בין
 הנורים האלה: כיום ההוא ברת יהוה את אברהם
 ברית לאמר לורשך נתתי את הארץ הזאת
 מעתה מעלים עד הנער הנולד בהפרת: את
 הקני ואת הקנוי ואת הקדמני ואת החתי ואת
 הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני
 ואת הנרגשי ואת היבוכי: וישל
 אשת אברהם לא ילדה לו ולא שפחה מצרייה
 ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברהם הנה נניא
 עצמתי יהיה מלכת בא-נני אל שפחתי אולי
 אבנה ממנה וישמע אברהם לקול שרי: ותקח
 שרי אשת אברהם את הגר המצרית שפחה
 מקץ עשר שנים לשבת אברהם בארץ כנען
 ותתן אתה לאברהם אישה לו לאשה: ויבא
 אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
 בעיניה: ותאמר שרי אל אברהם חמסי עליך
 אנכי נתת שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
 וקור עלי האקל בעיניה ישפט יהוה ביני ובינך: ויאמר
 אברהם

פלעל

טז

אית
שרי

אברהם אל שרי הגר שפחה בידך עשי ליה
 והטוב בעיניך ותענה שרי ותברך כפניה:
 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על-
 העין בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אי-
 מנה בארץ ואנה הלכתי ותאמר מפני שרי גברתי
 אנכי ברחתי: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל
 גברתך ותעני תחרת ידך: ויאמר לה מלאך
 יהוה הריני אדבה אחרת עך ולא יספר כרב:
 ויאמר לה מלאך יהוה הרי הרה וילדת בן
 וקראת שמו ושמעאל כי שמע יהוה אל עניך:
 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל יד כל בו ועל-
 פני כל אחיו ישכון: ותקרא שם יהוה הרופא
 אלהי אתה אל ראי כי אמרה הגם היום ראיתי
 אתי ראי: על בן קרא לבא באה לתי ראי
 הנה בן קרש ובין ברד: ותלד הגר לאברהם בן
 ויקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הגר ושמעאל:
 ואברהם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר
 את ושמעאל לאברהם: ויהי
 אברהם בן השעים שנה ותשע שנים וירא
 יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שרי התחלך
 לפני והיה רמים: ואתנה בריתי ביני ובינך
 ה א י s וארכה

קש

ואברהם אברהם במאד מאד : ויפלא אברהם על פניו
 וידבר אלהים אלהים לאמר : ואברהם בדיתי אתה
 וחתית לאב המון גוים : ולא יקרא עוד את שמך
 אברהם ותהיה שמך אברהם כי אבי המון גוים
 אתה : והפדתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
 ומלכים ממך יצאו : ותקמתי את בריתי ביני וביןך
 ובין ורעך אחיך לבריתם לברית עולם להיות
 לך לאלהים ולרעה אחיך : ונתתי לך ולרעה
 אחיך ארץ : ארץ מגידך ארץ כל ארץ כנען
 לאחוזת עולם ותיתי לך לאלהים : ויאמר
 אלהים אל אברהם ואתה אברהם בדיתי תשמע
 אתה ורעך אחיך לבריתם : זאת ברית אשר
 תשמעו ביני וביניכם ובין ורעך אחיך המול
 לכם כל זכר : וימלחם את בשר ערלכם ותיה
 לאות ברית ביני וביניכם : ובן שבעת ימים ימול
 לכם כל זכר לבריתכם : ולר בנות ומקנות כסף
 מול בן זכר אשר לא מוהעך הוא : המול ומול
 ולר ביתך ומקנות כסף ותחתך בדיתי כבשדכם
 לברית עולם : ועל זכר אשר האמול את
 בשר ערלכם ונקרחת הגפן והוא מעמית את
 בריתי נפר : וזה סוף ספר : ויאמר אלהים אל
 אברהם

עכשיו
 חל
 ורעה

אברהם שנה אשתך לאתה ברא ארץ שמה שנה
 כי שנה שמה : וברכתי אתה גם נתתי ממנה לך
 בן וברכתי ונתת לגוים מלכי עמים ממנה
 יהיו : ויפלא אברהם על פניו : ויצחק ויאמר בלבו
 הלבן מאד שנה שנה ואם שנה תשעים
 שנה תלך : ויאמר אברהם אל האלהים לו
 ישמעאל יהיה לפני : ויאמר אלהים אל שנה
 אשתך ילדתי לך בן ונקראת את שמו יצחק
 ותקמתי את בריתי אתך לברית עולם להיות
 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכת אתה והפדתי
 אתה והרבותי אתו במאד מאד שנים עשר
 נשיאם יולד ונתתי לגוי גדול : זאת בריתי אקים
 את יצחק אשר תלד לך : שנה למחר הוה בשנה
 האחרת : ויכל לבר אתו ויעל אלהים מעל
 אברהם : ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
 ילדיו ביתו ואת כל מקנת כסף כל זכר באנשי
 בית אברהם וימול אדם בשר ערלכם בעצם
 היום הזה באשר דבר אלהים : ויאמר אברהם
 בן תשעים ותשע שנה כהמלו בשר ערלתו :
 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה כהמלו
 את בשר ערלתו : בעצם היום הזה נמול אברהם
 וישמעאל

מלרע
 יצחק
 אה
 אשתך

אית
 לך

מפשי

וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו וילד בית ומקנת
כסף מאת בן נכר נמלו אתו : פ פ פ
וירא אליו ויהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
הההל כהם היום : וישא עינו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
הההל וישתחו ארצה : ויאמר אדני אם נא מצאתי
חן בעיניך אל נא העבר מעל עבדך : וקח נא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ואקחה
פת לחם וסערו לכם אחר העברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר
דברת : * וימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מחרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות :
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר חד נטול
ויתן אל הנער וימחר לעשות אתו ויקח המאה
והחלב וכו' הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
עמר עליהם תחת העץ ויאכלו : * ויאמרו אליו
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהלה : ויאמר
שוב אשוב אליך בעת תורה והנה בן לשרה
אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו :
ואברהם ושרה וקנים באים בימים חבל להיות
לשרה ארם כנשים : ויתחזק שרה בקרבת לאמר
אחרי

יח
P.4.

נקור על
איו

אחרי בלתי היתחלי עדנה ואדני זקן : ויאמר
יהוה אל אברהם למה זה צחקת שרה לאמר
האף אמנם אלך ואני זקנתי : תיפלא מיהוה דבר
למוער אשוב אליך בעת תורה ולשרה בן : *
והתחלש שרה ולאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר
לא כי צחקת : ונקמו משם האנשים וישקפו על
פני סרם ואברהם הלך עקם לשלחם : ויהוה
אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה :
ויאברהם תיו יחיד לגוי גדול ועצום ונברכבו
כל גוי הארץ : כי ידעתי למען אשר יצוה את
בני ואת ביתו אחרי ושמיך בך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את
אשר דבר עליו : ויאמר יהוה ועתה סרם ועמך
כי רבה ותטא אתם כי כברר מאר : אברהם נא
ואראה הבצעקתה המאה אלי עשו כלח ואם לא
אדעה : ויפנו משם האנשים וילכו סרמה ואברהם
עורנו עמד לפני יהוה : ויגש אברהם ויאמר האף
הספה צדיק עם רשע : אולי יש ממשום צדקים
בתוך העור האף הספה ולא תשא לפקודם
למען ממשום הצדיקים אשר בקרבתך תללה לך
מעשת בך יהוה להמית צדיק עם רשע
והיה

מלעיל
מלעיל

יח

ויהי כצדיק ברשע הללה לך השפט כל הארץ
לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
יחסרון חמשים הצדיקים חמשה רבתי
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר
אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר
לא אעשה בעבור הארבעים: ויאמר אל נא
יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך רפעים אולי ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר
כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:
ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
ישב בשער סדם וירא לוט וקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה נא אדני

סורו

סורו נא אל בית עברכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרךכם ויאמרו לא
כי ברחוב גליו: ויפצרו בם מאד ויסרו אליו
ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות
אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי
סדם נסכו על הבית כנער ועד זקן כל העם
מקצה: ויקראו אל לוט ויאמרו לו איך
האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם: ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת
סגר אחריהם: ויאמר אל נא אחי תרעו: הנה נא
לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אצאיה נא
אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו
בצל ברחתי: ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד
באלגוד וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
הפצרו באיש בלוט מאד וישו לשכר הרות
וישלתו והאנשים את ידם ויביאו את לוט
אליהם הביתה ואת אדלת סורו: ואת האנשים
אשר פתח הבית דפנו בסבילים מקטן ועד
גדול וקראו למצא הפתח: ויאמרו האנשים
אל לוט עז מידך פה חיתך ובניך ובנותיך
וכל

יט
לוי
חול

סורו

סורו

סורו

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום : כי
משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה
צערקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה :
ויצא לוט וידיבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר
קומו צאו מן המקום הזה כי משחת יהוה את
העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו : וכמו השחר
עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח
את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה
בעין העיר : ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו
ויצאחו וינחורו מחוץ לעיר : ויהי כהוציאם אתם
החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך
ואל תעמד בכל הכפר ההרה המלט פן תספה :
ותאמר לוט אלהם אל יצא ארני : הנה נא מצא
עבדך הו' בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית
עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
ההרה פן תדבקני הרעה ומתי : הנה נא העיר
הזאת קרבה לנוס שמה והו' מצער אפלטתה
נא שמה ולא מצער היא ותחי נפשי : * ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הוה לבלתי
הפכי את העיר אשר הבדתי : מהר המלט שמה

מלרע

קדש

מלרע

וכיע

מלרע

ט

כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על
כן קרא שם העיר צוער : השמש יצא על
הארץ ולוט בא צערה : ויהוה המטיר על סדם
ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים :
ויהפך את הערים האל ואת כל הכפר ואת
כל יושבי הערים וצמת האדמה : ותבט אשתו
מאחריה ותהי נציב מלח : וישבם אברהם בבקר
אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה : וישקף
על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכפר
וירא והנה עלה קיטר הארץ בקיטר הכבשן :
ויהי בשחת אלהים את ערי הכפר ויזכר
אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן
לוט : ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו
עמו כי הראלשבת בצוער וישב במערה הו'א
אשתי בנתיו : ותאמר הבכירה אל הצעירה
אבינו זמן ואיש אין בארץ לכוא עלינו בדרך
כל הארץ : לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע : ותשקין את אביהן
יין בלילה הו'א ותבא הבכירה ותשכב אר
אביה ולא ידע בשכבה ובקומה : ויהי ממחרת נקד על י

מלרע

ו א י 6 ותאמר

והאמר הכבירה אל הצעירה הן שכבתי אמש
את אבי נשקני וכן גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונתה מאבינו ורע: ותשקין גם בלילה ההוא
את אביהן וכן ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא
ידע בשכבה ובקמה: ותהרין שתי בנות לוט
מאביהן: ותלך הכבירה בן והקרא שמו מואב
הוא אבי מואב עד היום: והצעירה גם היא ילדה
בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד
היום: כ ויסע משם אברהם
הנזב וישב בין קדש ובין שור וגר בגר: ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אחתי היא וישלח
אבימלך מלך נר ויקח את שרה: ונבא אלהים
אל אבימלך בחלום והוא יקרא ויאמר לו הנה
מה על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל:
ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הנני גם
צדיק תהרגי הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא
גם היא אמרה אחי היא בתם לבבי ובנקנן כפי
עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים בחלום גם
אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשיתי זאת ואחשך
גם אנכי אותך מחטורי על בן לא נתתיך לנגע
אליה: ועתה חשב אשת האיש כי נביא הוא
ויתפלל

ויתפלל בערך והיה ואס-אין משכב רע כימות
המות אתה וכל אשר לך: וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
הטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאת
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמי:
ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית
את הדבר הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק
אין ראית אלהים במקום הזה והרגוני על דבר
אשתי: וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת
אמי ותהי לי לאשה: והיה כאשר הדעו אתי
אלהים מבית אבי ואמר לה נר חסדך אשר קדש
תעשי עמי אל כל המקום אשר נבוא שמה
אמרי לי אחי הוא: ויקח אבימלך צאן ובקר
ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את
שרה אשתו: ויאמר אבימלך הנר ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב: ולשרה אמר הנה נתתי אלה
בסוף לאחייך הנר הוא לך בסוד עינים לכל
אשר אתך ואת כל נכחת: ויתפלל אברהם אל
האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו
ואמהתו ו כ ב 2 6 ואמהתו

ואמרתיו וילדו: כי עמד עמד יהוה בעד כל-
 רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשר
 אברהם: כא
 ויהוה פקד את שרה פרשת יוסף
 כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: א' של ר"ה
 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לוקניו למועד
 אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם-
 בן הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: וימל
 אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר
 צוה אתו אלהים: * ואברהם בן מאת שנה בחולד
 לו את יצחק בנו: ותאמר שנה צחק עשה לו
 אלהים כל השמע צחק לי: ותאמר מי מלך
 לאברהם הניקה בנים שנה כי ילדתי בן לוקניו:
 ויגדל הילד וימל ויעש אברהם משתה גדול
 ביום הגמל את יצחק: וירא שרה את בן הילד
 המצויה אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר
 לאברהם גרש האמה הזאת וארץ בנותי לא
 יורש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: וירע
 הדבר מאד בעיני אברהם על אהת בנו: ותאמר
 אלהים אל אברהם אל זרע בעיניך עליהנחה
 ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע
 בקולי כי בצחק קראתי לך ונע: וגם את בן
 האמה

חמישי

האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: וישבם אברהם
 בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הילד שם על-
 שבתו ואת הילד וישלחה ותלך ותחם במדבר
 באר שבע: ויכלו המים מן החמת ותשלך את
 הילד תחת אחד השיחים: ותלך ותשב לה מנגד
 הרחק במטחני קשת כי אמרה אל אראה כמות
 הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבק: וישמע
 אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל
 הנר מן השמים ויאמר לה מה לך הנר אל תיראי
 כי שמע אלהים אל קול הנער כאשר הוא שם:
 קומי שאי את הנער ותחזיקי את ירך בו כילדתי
 גדול אשימני: ויפקח אלהים את עיניו וירא
 באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את
 הנער: ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר
 ויהי דבה קשת: וישב במדבר פארן ותקח לו
 אמו אשה מארץ מצרים: * ששי
 והיו בעת ההוא ואמר אבימלך ופילגשר צבאו
 אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר
 אתה עשה: ועמדה השבעה לו באלהים הנח
 אם תשקף לי ולנצי ולנכדי כחבר אשר עשיתי
 עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר צרתי לה:
 ויאמר

ששי

האמה

וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ : וְהוֹכַח אֲבִרְהָם
 אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל-אֲדֹרֶת בְּאֶרְ הַמִּים אֲשֶׁר גִּזְלוּ
 עֲבָדֵי אֲבִימֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי
 עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם-אַתָּה לֹא-הִנֵּדְתָּ לִּי
 וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלִילֵי הַיּוֹם : וַיִּקַּח אֲבִרְהָם
 צֹאן וּבָקָר וַיִּחַן לְאֲבִימֶלֶךְ וַיְכַרְתֵּנוּ שְׁנֵיהֶם
 בְּרִית : וַיָּצַב אֲבִרְהָם אֶת-שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הַצֹּאן
 לְבִרְתּוֹ : וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל-אֲבִרְהָם מַה הָיָה
 שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִרְתְּךָ : וַיֹּאמֶר
 כִּי אֶת-שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת תִּקַּח מִנִּדִּי בַעֲבוּר הַחַיָּה
 לִי לְעֹדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת : עַל-כֵּן
 הָרָא לְמִקּוֹם הַחַיָּה בְּאֶר שִׁבְעַת כִּי שָׁם גִּשְׁבַּעְנִי
 שְׁנֵיהֶם : וַיְכַרְתּוּ בְרִית בֵּבְאֵר שִׁבְעַת וַיִּקַּם
 אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָר שֶׁר-צָבָאוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל-אֶרֶץ
 פְּלִשְׁתִּים : וַיֵּטַע אֲשֶׁר בֵּבְאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם
 בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עֹלָם : וַיָּגֶד אֲבִרְהָם בְּאֶרֶץ
 פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים : *

כב
 שביעי
 פרשת וים
 ב' של ר"ה

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה
 אֶת-אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי :
 וַיֹּאמֶר קָח-נָא אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יִחִידְךָ אֲשֶׁר-אַהֲבָתָּ
 אֶת-יִצְחָק וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵתָהוּ
 שָׁם

שָׁם לַעֲלֹתָ עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ :
 וַיִּשְׁבַּח אֲבִרְהָם בְּבָקָר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חֲמֹרֹו וַיִּקַּח
 אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֲצֵי
 עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לֹו
 הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אֲבִרְהָם אֶת-
 עִינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמִּקְוֹם מֵרָחֵק : וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם
 אֶל-נַעֲרָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמֹור וְאַנִּי וְהַנֶּעֱד
 גִּלְכָה עַד-כָּה וְנִשְׁתַּחֲוִה וְנִשְׁכַּח אֵלֵיכֶם : וַיִּקַּח
 אֲבִרְהָם אֶת-עֲצֵי הָעֹלָה וַיֵּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנֹו
 וַיִּקַּח בִּירוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמִּטְאָכֶלֶת וַיֵּלֶכְו
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אֲבִרְהָם אָבִי
 וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
 וְהָעֵצִים וְיֵהִי הַשֵּׁה לַעֲלֹתָ : וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם
 אֱלֹהִים יִרְאֵת-לֹו הַשֵּׁה לַעֲלֹתָ בְנִי וַיֵּלֶכְו שְׁנֵיהֶם
 יַחְדָּו : וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לֹו הָאֱלֹהִים
 וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׂם אוֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 מִמַּעַל לָעֵצִים : וַיִּשְׁלַח אֲבִרְהָם אֶת-יְהוָה וַיִּקַּח
 אֶת-הַמִּטְאָכֶלֶת לְשֹׁחַט אֶת-בְּנֹו : וַיִּקְרָא אֵלָיו
 מֵלֶעֶד יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֲבִרְהָם
 וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר אֵל-תְּשַׁלַּח יֶדְךָ אֶל-הַנֶּעֱד
 וְאֵל

וְאֵלֵינוּ לֹא מֵאֲמֹרָה כִּי עָתִיד יִדְעָתִי כִּי יִרְאֶה
אֱלֹהִים אֶתֵּר וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶתֵּר אֶתֵּר יִחִידִךְ
מִמֶּנִּי : וְיִשָּׂא אֲבֹרָתָם אֶתֵּר וְיִרְאֶה וְהָיָה אֵל
אֶתֵּר נִחִי בְּסֶבֶךְ בְּקִרְיָנוּ וְיִלְךְ אֲבֹרָתָם וְיִקַּח
אֶתֵּר אֵל וְעֵלָיו לְעֵלָה תַּחַת כְּנֹי : וְיִקְרָא
אֲבֹרָתָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהָיָה : וְיִרְאֶה אֵשׁ
יֵאמֹר חַיִּים בְּתֵר יִתְּרָה יִדְאָה : וְיִקְרָא מִלֵּאךְ
יִתְּרָה אֶל־אֲבֹרָתָם שְׁנֵי מִן־הַשָּׁמַיִם : וְיֵאמֹר כִּי
נִשְׁבַּעְתִּי נָא־יְיָ וְיִתְּרָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶתֵּר
דִּרְבֵּר תֹּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶתֵּר כְּנֹךְ אֶתֵּר יִחִידִךְ : כִּי
בְּכֹךְ אֲבֹרָתְךָ וְהַדְּבָר אֲבֹרָה אֶתֵּר יִרְעֵךְ כְּסוּכְכִי
הַשָּׁמַיִם וְכִחֹל אֲשֶׁר עַל־שְׁפַת רֵימ וְיִרְשׁ
יִרְעֵךְ אֶתֵּר שְׁעַר אֵיכֹי : וְהַתְּכַרְכֵּי בִּירְעֵךְ כֹּל גִּי
הָאָרֶץ עָקֵב אֲשֶׁר שְׁמַעְתָּ בְּקֹלִי : וְיִשָּׁב אֲבֹרָתָם
אֶל־נַעֲרָיו וְיִקְמוּ וְיִלְכוּ יַחַד אֶל־בָּאָר שְׁבַע
וְיִשָּׁב אֲבֹרָתָם בְּבָאָר שְׁבַע : פ

ספיר

וְהָיָה אֶתֵּר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְיִגֵּר לִאֲבֹרָתָם לֵאמֹר
הִנֵּה יִלְדָה מַלְכָּה גַם־הִיא בָּנִים לְנַחֲוֹר אֶחָד : אֶתֵּר
עֵרִן בְּכֹר וְאֶתֵּר בְּנוֹ אֶתֵּר וְאֶתֵּר קִמְיָאֵל אֶבִּי אֶרֶם :
וְאֶתֵּר בְּשָׁר וְאֶתֵּר חַיִּים וְאֶתֵּר פִּלְגֵּשׁ וְאֶתֵּר יִדְלָף וְאֶתֵּר
כְּתִיאֵל : וְכִתְיָאֵל יִלְדָה אֶתֵּר דְּבָקָה שְׁמֵהָ אֵלָה
יִלְדָה

יִלְדָה מַלְכָּה לְנַחֲוֹר אֶתֵּר אֲבֹרָתָם : וְכִלְיָשׁוּ
וְשָׁמָּה רְאוּמָה וְיִלְדָה גַם־הִיא אֶתֵּר טֶבֶה וְאֶתֵּר נָחֻם
וְאֶתֵּר תַּחַשׁ וְאֶתֵּר מַעֲכָה : פ פ פ

וְהָיָה חַיִּי שָׂרָה מֵאֵר שָׂרָה וְעֵשְׂרִים שָׂרָה כג
וְשִׁבְעָה שָׁנִים שְׁנֵי חַיִּי שָׂרָה : וְתַמָּת שָׂרָה בְּקִרְיָת P.5
אֲרָבַע הָיָה חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְיָבֵא אֲבֹרָתָם
לְסֶבֶךְ לְשָׂרָה וְלִבְיָתָה : וְיִקַּח אֲבֹרָתָם מִעַל פְּנֵי
מִתּוֹ וְיִדְבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַת לֵאמֹר : גִּרְוֹתֵינוּ שָׁב אֲנֹכִי
עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֲקַבְּרָה מִתִּי
מִלִּפְנֵי : וְנִשְׁעֵנוּ בְּנֵי־חַת אֶתֵּר אֲבֹרָתָם לֵאמֹר לוֹ :
שְׁמַעְנוּ : אֲדֹנֵי נָשִׂיא אֱלֹהִים אֶתֵּר בְּתוֹכֵנוּ
בְּמִכְתֹּר קִבְּרֵינוּ קֶבֶר אֶתֵּר מִתְּךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶתֵּר
קִבְּרוּ לֹא יִכְלָה מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מִתְּךָ : וְיִקַּח אֲבֹרָתָם
וְיִשְׁתַּחֲוּ לַעֲם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חַת : וְיִדְבֵּר אֶתֵּר
לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶתֵּר נִפְשָׁכֶם לְקֶבֶר אֶתֵּר מִתִּי מִלִּפְנֵי
שְׁמַעְנוּ וּפְנֵעוּ־לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר : וְיִתֵּן־לִי אֶתֵּר
מִעֵבֶר רֹמְקֵלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקֶצֶר שָׂרָה
בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאֲחֻזַּת־קֶבֶר :
וְעַפְרוֹן יֵשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַת וְנִשְׁעֵן עַפְרוֹן הַחַתִּי
אֶתֵּר אֲבֹרָתָם בְּאֶזְנוֹ בְּנֵי־חַת לְכָל בָּאֵי שְׁעַר־
עִירוֹ לֵאמֹר : לֹא־אֲדֹנֵי שְׁמַעְנוּ הַשָּׂרָה נָתַתִּי לָךְ
וְהַמַּעֲרָה ז א י

והמערה

והמערה אשר בו לך נחתיה לעיני בני עמי
נחתיה לך כבר מתוך : וישתחו אברהם לפני
עם הארץ : * וידבר אל עפרון באוני עם הארץ
לאמר אך אם אתה לו שמעני נחתי כסף
השרה קח ממני ואקברה את מתי שמה : ויען
עפרון את אברהם לאמר לו : ארני שמעני ארץ
ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מדהוא זאת
מתוך קבר : וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון ארבע הכסף אשר דבר באוני בני
חתי ארבע מאות שקל כסף עבר לפתח : * ויקם
שרה עפרון אשר במכפרה אשר לפני ממרא
השרה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבולו סביב : לאברהם למקנה לעיני
בני חת בכל באי שער עירו : ואחרי כן קבר
אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפרה
על פני ממרא הויה חברון בארץ כנען : ויקם
השרה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת
קבר מאת בני חת : *
וקם בא ימים והיה ברח ארבעת אברהם בכל :
ויאמר אברהם אל עבדו וקן ביתו המשל במל-
אשר לו שים נא ידך תחת רגלי : ואשבועך
ביהיה

כר

ביתוהו אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא-
תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי
יושב בקרבן : כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני לנצח : ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת והעבד אשוב את בנה אל הארץ אשר
יצאת משם : ויאמר אליו אברהם השמר לך
פן תשוב את בני שמה : והנה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
הארץ הזאת הויה וישלח מלאכו לפיך ולקחת
אשה לבני משם : ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריה ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב
שמה : וישם העבד את ידו תחת רגל אברהם
אדניו וישבע לו על הדבר הזה : * ויקח העבד
עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו
ביתו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור :
ויברך הגמלים מתוך לעיר אל באר המים לער
ערב לעת צאת השאבת : ויאמר והנה אלהי
אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשרת חסד
עם אדני אברהם : הנה אנכי נצב על עין המים
וכננת

שלישי

חיי שרה

ובנות אנשי העיר וצאת לשאב מים : והיה
הנער ק' הנער אשר אמר אליה הטיני בדך ואשתה
ואמרה שמה וגם גמליך אשקה אתה הבאת
לעבדך לשתק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני : ויהי הוא טרם כלל לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לברואל בן מלכה אשת
הנער ק' נחור אחי אברהם וכדה על שכמה : והנער
טבח מלאה מאד בתולה ואיש לא ידעה
ותרד העינה ותמלא כדה ותעל : וברך העבד
לקראתה ויאמר הנמיאני נא מעט מים מכך :
ותאמר שמה אדני ותמרד כדה על ידה
ותשקהו : ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם כלו לשתה : ותמרד ותער כדה
אל השקה ותריץ עוד אל הבאר לשאב
ותשאב לכל גמליו : והאיש משתאה לה
מחריש לדעת ההצליח יהיה דרכו אם לא :
ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
גם זרוב בקע משקלו ושני צמירים על ידיה
עשקה והב משקלם : ויאמר ברכני את הנרי
נא לי חוש בית אביך מקום לנו ללון : ותאמר
אליו ברחמיאל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור

חיי שרה

לנחור : ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו
גם מקום ללון : ויקח האיש וישתחו ליהוה : * רביעי
ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר
לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נתני יהוה בית אחי אדני : ותריץ הנער ותגר הנערה ק'
לבית אמה כדברים האלה : ולרבקה אח
ושמו לבן עריץ לבן אל האיש ההוציא אל
העין : ויהי כראית אחיהנו ואת הצמדים על
ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש
והנה עמד על הגמלים על העין : ויאמר בוא
ברוך יהוה למה העמד בהוין ואנכי פניתי
הבית ומקום לגמלים : ויבא האיש הביתה
ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו :
ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם יניס ק'
דברתי דברי ויאמר דבר : ויאמר עבר אברהם
אנכי : ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן
לו צאן ובקר וכסף וזרוב ועבדים ושפחות
וגמלים וחמדים : ותלד שרה אשת אדני בן
ראשון אחרי וזוהרה ויתן לו את כל אשר לו :
וישבעני

וישבעני אדני לאמר לא תמקח אשה
 מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו ואם לא
 אל בית אבי תלך ואם משפחתי ולקחת אשה
 לבני ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחתי:
 ויאמר אלי יהוה אשר דתה לכת לפרני ישלח
 מלאכו אתך והעלית דרכך ולקחת אשה לבני
 ממשפחתי ומבית אבי: אז הנקה ביאלהמי
 תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיוני עמי
 מאלתי: ואבא היום אל העץ ואמר יהוה אלהי
 אדני אברהם אם ישך נא מעליה דרכי אשר
 אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על עין המים
 והיוה העלמה והצאת לשאב ואמרתי אליה
 השקיני נא מעט מים מכרך ואמרה אליה
 אתה שותת וגם לגמליך אשר נאב הוא האשה
 אשר הכית יהוה לבן אדני: אני מרס צמחה
 לדבר אל לבי והנה דבקה צאתי ונדה על
 שכמתי ותרד העיניה ותשאב ואמר יהוה
 השקיני נא: ותמרו ותורת כחה מעמית ותאמר
 שותת וגם גמליך אשרה ואשת וגם הגמלים
 השקתה: ואשאל אותה ואמר ברחמי את ותאמר
 ברת ברתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה
 ואשם

ואשם המום על אפה והצמידים על ידיו ואמר
 ואלשתחוה ליהוה ואמר את יהוה אלהי
 אדני אברהם אשר נתחני בדרכ אמת לקחת
 את בתי אחי אדני לבני: ועתה אם ישכם עשיתם
 הסר ואמת את אדני הנדה לי ואם לא הנדה לי
 ואפנה על ימין או על שמאל: ויען לבן ובתואל
 ויאמרו מיתה יצא הדבר לא נוכל דבר אלהיך
 דע ארסוב: הנה דבקה לפניך קח וקח ותתי
 אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר
 שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה
 ליהוה: ויוצא העבד כל דרכו ומלי וחב ובגדיו
 ויהי לדבקה ומגדת נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו
 וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
 בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר אחיה ואפה
 תשב הנעב אתנו ימים או עשור אתה תלך: והנחה
 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי והנה העלית
 דרכי שלחוני ואלקה לאדני: ויאמרו וקרא
 לנער וישאלה את פיה: ויקרא לדבקה ויאמרו לנעה
 אלהי המלכי עם האיש הזה ותאמר אלהי:
 וישלחו את דבקה אחתם ואת מנתתה וארר
 עבד אברהם ואת אנשיו: ויברכו את דבקה
 ויאמרו

חמישי

הנחה

לנעה

סמא

סמא

ח"י שרה

וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הִי לְאֶלֶף רַבְּבֵי יִישׁׁרָשׁ
וְעַד אֵת שְׁעֵר שְׁנָאיוֹ : וְתִקֵּם רַבְּבָה וְנִעְרָתָהּ
וְתִרְכַּנָּהּ עַל הַגְּמִלִים וְתִלְכֶּנָּה אַחֲרֵי הָאִישׁ וְתִקֵּם
הָעֶבֶד אֵת רַבְּבָה וְיֵלֶךְ : וַיִּחָקֵק בָּהּ מִמֶּנּוּ בָּאֵר לֵה' :
רָאָ וְהוּא יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַחַיִּיב : וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ
בִּשְׂדֵה לַפְּנוֹת עֶרְבַּי וַיֵּשֶׁב עִינֵי וְרָא וְהָיָה וְגַמְלִים
בָּאִים : וְהָיָה רַבְּבָה אֶת עִינֵיהָ וְרָאָ אֶת יִצְחָק
וְתִפֵּל מִעַל הַחֹמֶל : וְתֹאמַר אֶל הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ
הַזֶּה הַחֹלֵץ בִּשְׂדֵה לַקְּרִיאָתוֹ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא
אֲרָנִי וְתִקֵּם הַצִּיּוֹף וְתִתְּכֶם : וַיִּסְפֵּר הָעֶבֶד לַיִּצְחָק
אֵת כָּל הָרִבְרִים אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיָּבֵא יִצְחָק הָאֵלֶּל
שֶׁרָא אִמּוֹ וַיִּקֵּם אֵת רַבְּבָה וְהָיָה לוֹלֵאשָׁה וַיִּצְחָק
וַיִּתֵּן יִצְחָק אַחֲרָי אִמּוֹ :

כח ויפא אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : וילד
 לו את זמרון ואת יקשן ואת מרון ואת מדין ואת
 ישבק ואת שפוט : ויקשן לו את שבע ואת דרן
 ובני דרן היו אשורם ולטושם ולאקים : ובני
 מרון עפיר ועפר וחניד ואדיע וארערה בל-
 אלה בני קטורה : ונתן אברהם את כל אשר לו
 לצחק : ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן
 אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעורמו

7

חיי שרה

חיי שרה
חַי קַרְמָה אֶל אֶרֶץ כְּדָם: וְאַחֵר יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי
אֲבִיהֶם אֲשֶׁר חַי מֵאֹת שָׁנָה וּשְׁבַעסִּים שָׁנָה
וְחֹמֶשׁ שָׁנִים: וַיָּעַן יִצְחָק אֲבִיהֶם בְּשִׁיבָה טוֹבָה
וְגַם וְשֶׁבַע וַיֹּאמֶר אֶל עֲמִי: וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק
וַיִּשְׁמַע אֵל בְּנֵי אֶל מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל שְׂרָה
עַפְרָיִם בֶּן-נִחִיךְ הַחִתִּי יֹאשֵׁר עַל-פְּנֵי מִמְרָא:
הַשְׂרָה אֲשֶׁר-נָתַן אֲבִיהֶם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שְׂמָה
קָבֹר אֲבִיהֶם וְשְׂרָה אִשְׁתּוֹ: וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת
אֲבִיהֶם וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת-יִצְחָק בְּנֵי וְשֶׁבַע
יִצְחָק עַם כָּבֹד לְחַי רָאִי: * פ

וְאֵלֶּה הַלְלוֹת יִשְׁמְעֵאל בְּזִכְרָתָם אֲשֶׁר יִלְדָּה
הַגֵּר הַמִּצְרִית שָׁפָתָהּ שֶׁהָיָה לִזְכָּרָתָם : וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמְעֵאל בְּשִׁמְתָם לְהוֹלִידָתָם בְּכָל
יִשְׁמְעֵאל נָבִית וְקָדֵר וְדָבָאֵל וּמִכְשֵׁם : וּמִשְׁמֵעַ
וְרוּקָה וּמִשָּׁא : חֲדָד וְתִימָא יִטּוֹר וְנָיִשׁ וְקִדְמָה :
אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמְעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּהִעֲדֵיהֶם
וּבְמִירָתָם שֵׁבִים עֲשֹׂר נְשִׂאִים לְאֻמָּתָם : וְאֵלֶּה
שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמְעֵאל מֵאֵת שְׁנֵה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְשֶׁבַע שָׁנִים וְיָמֵה וְיָמָה וְיָמָה אֶל עַמּוּי : וַיִּשְׁכְּלוּ
מִחוּלָּה עַד שׁוֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶקְרָה
אֲשֹׁרָה עַל־פְּנֵי כָל־אֲחָיו נָפַל : פ פ פ

ח נ י 8 ואלה

ואלה

ולא הביאו כי היו ידיו כתיב עשו אחיו שעברו
 ויברכוהו : ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני :
 ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכה
 בפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין ושתי : ויאמר
 אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני : ויגש
 וישקה לו וידה אלהים ברכו ויברכוהו ויאמר
 שש יראה ביה בני ברכת שדה אשר ברכו יהוה : *
 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
 וירב דגן ותרדש : יעברוך עמים וישתחו לך
 לאמים חוה גביר לאחיו וישתחו לו בני אפד
 ארביך ארור ומברכך ברוך : ויהי כאשר בלה
 יצחק לבקר את יעקב ויהי אף יצא יצא יעקב
 מארץ בני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו :
 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
 לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני
 גפושך : ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
 אני בנו בברך עשו : ויחרד יצחק חרדה גדלה
 עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא
 לי ואכל מכל בסרם תקוה ויברכוהו גם ברוך
 יהוה : כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
 גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
 אני

ולא הביאו כי היו ידיו כתיב עשו אחיו שעברו
 ויברכוהו : ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני :
 ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכה
 בפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין ושתי : ויאמר
 אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני : ויגש
 וישקה לו וידה אלהים ברכו ויברכוהו ויאמר
 שש יראה ביה בני ברכת שדה אשר ברכו יהוה : *
 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
 וירב דגן ותרדש : יעברוך עמים וישתחו לך
 לאמים חוה גביר לאחיו וישתחו לו בני אפד
 ארביך ארור ומברכך ברוך : ויהי כאשר בלה
 יצחק לבקר את יעקב ויהי אף יצא יצא יעקב
 מארץ בני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו :
 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
 לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבר תברכני
 גפושך : ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
 אני בנו בברך עשו : ויחרד יצחק חרדה גדלה
 עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא
 לי ואכל מכל בסרם תקוה ויברכוהו גם ברוך
 יהוה : כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה
 גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
 אני

תולדת

ושלחתי ולקחתיך משם למה אשבל גם-שניכם
 יום אחד : ותאמר רבקה אל יצחק געתי בחיי
 מפני בנות חת אם-לקח יעקב אשה מבנות חת
 כח כאלה מבנות הארץ למה לי היים : * ויקרא
 יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצורו ויאמר לו
 כלם-מלעיל לא-הקח אשה מבנות בנען : קום לך פרנה ארם
 פתחה בתואל אחי אמר וקח-לך משם אשה
 מבנות לבן אחי אסף : ואל שדי יברך אתך
 וישרך ויברך ויבית לקהל עמים : ויתן-לך את
 פרנות אברם לך ולורעה אהרן לרשתך
 את ארץ מגיד אשר נתן אלהים לאברהם : *
 וישלח יצחק את יעקב ויך פרנה ארם אל-
 לבן בדתואל הארמי אחי רבקה גם יעקב
 ועשו ויבא עשו כי-ברך יצחק את יעקב
 וישקת אותו פרנה ארם לקחת לו משם אשה בברכה
 אותו ויצו עריו לאמר לא תקח אשה מבנות
 בנען : * וישמע יעקב את אביו ואז-אמו וילך
 פרנה ארם ויבא עשו כי רעות בנות בנען בעיני
 יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח את
 מבנות בית ישמעאל בן אברהם אמתו נביות
 על-שמו לאשה : * * * * *
 ויאמר יעקב

בני

מפני

P.7.

ויצא

יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום
 וילן שם כי-בא השמש ויקח מאבני המקום
 וישם מראשתו וישכב במקום ההוא : ויהלם
 והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימות
 והנה מלאכי אלהים עלים וידים בו : * והנה
 יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכן
 עליה לך אתנגה ולורעך : והנה ורעה בעפר
 הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבת
 ונכרכו בה כל-משפחת האדמה וכוורעך : *
 והנה אנכי עמך ושמך יהי בכל אשר-תלך
 והשכתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
 עד אשר-אם-עשיתי את אשר-דברתי לך : ויקץ
 יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום
 הזה ואנכי לא ידעתי : ויקרא ויאמר מה-נורא
 המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה
 שער השמים : * וישכב יעקב בבקר ויקח את-
 האבן אשר-שם מראשתו וישם ארמה מצבת
 וילק שמן על-ראשה : ויקרא את-שם המקום
 ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשה : *
 ויברך יעקב נדר לאמר אם-יהיה אלהים עמדי
 ושמרני

חזק

עליו

עליו

עליו

עליו

ט ב 2 9

עליו

ושקלני בדרך הנה אשר אנכי הולך ונתן לי
 להם לאכל ובגד ללבוש: ושבתו בשלום אל-
 בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
 אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: * וישא יעקב
 רגליו ויגד ארצה בני קדם: וירא והנה באר
 בשדה והנה שם שלשה עדרים צאן רבנים
 עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
 גדלה על פי הבאר: ונאספו שמה כל העדרים
 וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את-
 הצאן והשיכו את האבן על פי הבאר למקמה:
 ויאמר להם יעקב אתי מאין אתם ויאמרו מחרן
 אנחנו: ויאמר להם הירעתם את לבן בן נתנור
 ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ויאמר
 הן עוד היום גדול לא עת האסף המנהה השקו
 הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר
 יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי
 הבאר והשקינו הצאן: עורנו מדבר עמם ורחל
 באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: והיה
 כאשר דעה יעקב את רחל בן לבן אתי אמו
 ואת

כט

שני

שלישי

מלרע

מלרע

מלרע

ואת צאן לבן אתי אמו וישא יעקב ויגל את-
 האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אתי
 אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך:
 ויגד יעקב לרחל כי אתי אביה הוא וכי בן רבקה
 הוא ותתן ותגד לאביה: והיה כשמע לבן את
 שמע יעקב בן אחותו ויבן לקראתו ויחבק לו
 וינשק לו ויביארו אל ביתו וינספו ללבן את
 כל הדברים האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי
 ובשרי אתה וישב עמו הדש ימים: ויאמר לבן
 ליעקב הכי אתי אתה ועבדתי הנם הגידה לי
 מה משכרתך: וללבן שתי בנות שם רגלה
 לאה ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רבות ורחל
 הייתה יפה תאר ויפת מראה: * ויאהב יעקב את-
 רחל ויאמר אעבדה שבע שנים ברחל בדרך
 מקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי
 אהר לאיש אחר שכר עמדי: ויעבד יעקב
 ברחל שבע שנים וירדו בעיניו כימים אחדים
 באהבתו אלה: ויאמר יעקב אל לבן הבן אתי
 אשתי כי מלאו ימי ואבוא אל אלהי: ויאסף לבן
 את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב
 וינקה את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אלהי:
 ויתן

ואת

ויתן לבן ליה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה :
 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מזה
 זאת עשיתי לי הלא ברחל עבדתי עמך ולפיה
 רמיתני : ויאמר לבן לא יעשה בן במקומנו לתת
 הצעירה לפני הבכירה : מלא שבע זאת ונתנה
 לך גם את זאת זאת בעברה אשר תעבד עמדי
 עוד שבע שנים אחרות : ויעש יעקב בן ויסלא
 שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה : ויתן
 לבן לרחל בתו את בלחה שפחתו לה לשפחה :
 ויבא גם אל רחל ויאחב גם את רחל מלאה
 ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות : ויראהוה
 כי שנואה לאה ופתח את רחמה ורחל עקרה :
 ויתרר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי
 אמרה כי ראה יהוה עניי כי עתה יאחבני אישי :
 ויתר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
 שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו
 שמעון : ויתר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם
 יורה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על-
 בן קרא שמו לוי : ויתר עוד ותלד בן ותאמר
 הפעם אורה את יהוה על בן קרא שמו יהודה
 ותעמד מלדת : ויתר רחל כי לא ילדה ליעקב
 ותקנא

ותקנא רחל באחיה ותאמר אל יעקב הבה
 לי בנים ואם אין מתה אנכי : ויתר אף יעקב
 ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מע
 מסך פריבטן : ותאמר הנה אמתי בלחה בא
 אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה :
 ויתן לו את בלחה שפחתה לאשה ויבא אליה
 יעקב : ויתר בלחה ותלד ליעקב בן : ותאמר
 רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן
 על בן קראה שמו דן : ויתר עוד ותלד בלחה
 שפחת רחל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפתלי
 אלהים נפתלי עס אחרי גם ילדתי ותקרא
 שמו נפתלי : וירא לאה כי עמדה מלדת ותקח
 את זלפה שפחתה ויתן אותה ליעקב לאשה :
 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן : ותאמר
 לאה בנה ותקרא את שמו גד : ותלד זלפה שפחת בארץ
 לאה בן שני ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי
 אשר בי בנות ותקרא את שמו אשר : ותלד ראובן רביעי
 בימי קצות השנים וימצא רחל איש נשדה
 ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
 הנה לי מעודה בנה : ותאמר לאה רמעת
 קחתי את אישי ולקחת גם את בנותי בני
 ותאמר

והאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה הנחרת
 וידאי בנך ויבא יעקב ומיד השרה בערב ותצא
 לאור לקראתו ותאמר אליו תבוא כי שכר
 שכרתיך בדודאי בני וישכב עמך כללילה היא
 וישמע אלהים אל לאור ותהר ותלד ליעקב
 בן חמישי ותאמר לאח נתן אלהים שכרי אשר
 נתתי שפתי לראשי ותקרא שמו יששכר
 ותהר עוד לאור ותלד בן שש ליעקב ותאמר
 לאור וברני אלהים ארני ובר טוב הפעם ופלגי
 אושי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמן
 ובלון והאחר ילדה ברת ותקרא את שמה דיעה
 ויוקר אלהים אהר רחל וישמע אליה אלהים
 ויפתח את דחפיה ותהר ותלד בן ותאמר אסף
 אלהים את דחפתי ותקרא את שמו יוסף לאמה
 יסף יהוה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה רחל
 את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכיה
 אל מקומי ולאצוי תנה את נשי ואהר לך אשר
 עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת אהר
 עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן אם צא
 מצאתי הן בעיניך נחשת וברכני יהוה בעללך
 ויאמר נקדה שורך על ראשך ויאמר אליו
 ויאמר לא יאמר ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר

אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר הוה
 מקנה אתי כי מעט אשר הוה לך לפני ופרץ
 לך ויברך יהוה אתך לרגלי ועמה מתי אעשה
 גם אנכי לביתי ויאמר מה אתו לך ויאמר יעקב
 לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה
 אשובה ארעה צאנה אשמר אעבר בכל צאנה
 היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה
 חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי
 וענתה בי צדקתי ביום מחר כיתבוא על שכרי
 לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום
 בכשבים גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי
 כדברך ונסר ביום ההוא את התקנים העקרים
 והטלאים ואת כל העזים הנקרות והטלאות
 כל אשר לכן זו וכל חום בכשבים ויהן ביד
 בניו וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב
 ויעקב הער את צאן לבן הנותרת וינקח לו
 יעקב מקל לבנה לח ולו וערמון ויפצל בהן
 פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות
 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות
 המים אשר תבאן הצאן לשותות לנכח הצאן
 ויחמנה בכאן לשותות ויחמו הצאן אל המקלות
 והלדו

ויענב יעקב את לב לבן הארמי על מל' היד' לו
 כי כרת הוא ויבחר הוא וכל אשר לו וקם
 ויעבר את הנהר וישם את פניו דרך הגלעד ויגד
 ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב ויקח אחת
 אחיו עמו וידרך אחריו דרך שבעת ימים
 וידיבק אתו בבר הגלעד ויבא אליהם אל לבן
 הארמי בחלם רגליו ויאמר לו הישפר לך
 פן תדבר עם יעקב מוטב ערדע וישג לבן את
 יעקב ויעקב תקע את אהלו בבר ולבן תקע
 את אהלו בבר הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה
 עשית והענב את לבבי והנהג את בנתי בשכיות
 הרב למה וחבאת לברה והענב אתי ולא הוצת
 לי ואשלחה בשמחה ובשרים ברח ובעמור
 ולא נשחתי לנשק רבני ולבנתי עתה הסבלת
 עשוי ישראל יחי לעשות עמכם רע ואליה
 אניכם אמש ואמר אלי לאמר השמר לך מרפר
 עם יעקב מוטב ערדע ועתה הלך הלכת כי
 נכסף נכספתה לבית אביך למד נכספת ארמי
 אלי ויען יעקב ויאמר ללבן כי אמרת
 פן תגול ארבעתך מעמי עם אשר תמצא
 את אלהיך לא יחיה נגד אחיו בבר לה קח
 עמדי

קדש חול

עבד וקח לך ולא יצא יעקב כי רחל נגבת
 ויבא לבן באהלי יעקב ויבא אהל לאה ויבא
 שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא
 באהל רחל ורחל לקחה את התרפים ותשם
 בבר הגל ויפוש עליהם וימשש לבן את פל
 האהל ולא מצא והאמה אל אכירה אל יחול
 בעני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך
 נשים לי ויפוש ולא מצא את התרפים ויחזר
 ליעקב וירכ בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה
 פשעתי מה חסאתי כי דלקת אחרי כי מששת
 את כל פלי מה מצאת מפל בלי ביתך שים כח
 נגד אחי ואחיה ויבחרו בין שנינו זה עשרים
 שנה אנכי עמך רחל ויען לא שכלו ואלי
 צאנה לא אבילתי מרפר לא חבאתי אליך
 אנכי ארבעה מדי הבקשנה נגבתי וים ונגבתי
 לילה הייתי ביום אכלני הרב נקרה בגלגל
 ותרד שנת מעיני ואלה עשרים שנה בביתך
 עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותי ויש
 שנים בצאנך ותחלק את משכרתי עשרת
 מעים לו ולי אחי אבי אברהם ויחזר
 יצחק היה לו כי עתה ריקם שלחתי את עמי
 ואת

לעזר

קדש קדש

ויצא

ועתה היתה לשני מחנות : הצילני נא מיד אחי
 מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם
 על בני : ואתה אמרת היטב איטיב עמך
 ושמתי את ידעך בחול הים אשר לא יספך
 מרב : * ואלן שם כלילה הריא ויקח מן הבא
 בידו מנחה לעשו אחיו : ענים מאתים ותנישים
 עשרים דחלים מאתים ואילים עשרים :
 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות
 ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועזים
 עשרה : ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר
 אל עבדיו עברו לפני ובוה משימו בין עדר ובין
 עדר : ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו
 אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי
 אלה ר' פנך : ואמרתי לעבדך ליעקב מנחה
 הוא שלוחה לארני לעשו והנה גם הוא אחיני :
 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את ר' כל
 החלבים אחרי העדרים לאמר כדבר הוה
 תדברון אל עשו כמצאכם אתו : ואמרתי גם
 הנה עבדך יעקב אחריני כי אמר אכפרה פני
 במנחה הזהלת לפני ואחריכן אראה פני אולי
 ישא פני : ותעבר המנחה על פני והוא לן כלילה
 ההוא

ההוא במחנות : ויקם : כלילה הוא ויקח את שתי
 נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו
 ויעבר את מעבר יב : ויקחם ויעברם את הנחל
 ויעבר את אשר לו : ויותר יעקב לבדו ויאבק
 איש עמו עד עלות השחר : וירא כי לא יכללו
 ויגע בבה ירכו ותקע בך ירך יעקב ברה אבדו
 עמו : ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
 אשלחך כי אם ברכתי : ויאמר אליו מה שמך
 ויאמר יעקב : ויאמר לא יעקב יאמר עור שמך
 כי אם ישראל ביר שרית עם אלהים ועם אנשים קרש
 ותוכל : וישאל יעקב ויאמר הניחך נא שמך
 ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם : * שלישי
 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיני
 אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי : ויורח לו חול
 השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על
 ירכו : על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
 אשר על כף הירך עד היום הוה כי נגע בכף
 ירך יעקב בגיד הנשה : * וישא יעקב עניו וירא
 לה והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
 הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות :
 וישם את השפחות ואת יל ריחן האשנה
 לא א י י ואת

ואת לאה וילדיה אתרנים ואת רחל ואת יוסף
אתרנים : והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו : וירץ עשו
לקראתו ויחבקו ויפל על צווארו וישקו
ויבכו : וישא את עינו וירא את הנשים ואת
הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר
הנן אלהם את עבדך : * והגשן השפחות הנח
וירד ליהן וישתחוון ותגש גם לאה וילדיה
וישתחו ויאמר נגש יוסף ורחל וישתחוון : ויאמר
מילך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא
הן בעיני אדני : ויאמר עשו יש לי רב אחי ויהי
לך אשר לך : ויאמר יעקב אל נא אס נא מצאתי
הן בעיני ולקחת מנחתי מדי כי על כן ראיתי
הול פניך כראת פני אלהים ותרגני : קח נא ארתי
ברכתי אשר תבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי
כל ויפצרו בו ויחם : ויאמר נסעה ונלכה ואלכנה
לנגדך : ויאמר אליו אדני ודע כי תלדים רבים
והצאן והבקר עלות עלי ורפקים יום אחד ונחתו
כל הצאן : יעבדנא אדני לפני עבד ואני אתנהלה
לאמי לדגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים
עד אשר אבא אל אדני שעירה : ויאמר עשו
אציגה

צואריו ק
נקור על
וישקו

רביעי

ויירד ליהן
וישתחו

קח נא ארתי
ויפצרו בו

הול

אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה
זה אמצא חן בעיני אדני : וישב בלם והוא עשו
לרחבו שעירה : ויעקב נסע סבחה ויכן לו בית
ולמקנהו עשה סבת עליון קרא שם המקום
סבות : * ויבא יעקב שלום עיר
שכם אשר בארץ כלען בבאו מפרץ ארם ויחן
את פני העיר : ויכון את חלקת הישרה אשר
נטה שם אהלו מיר בני חמור אבי שכם במאד
קשיטה : ויצב שם מוֹבֵחַ ויקרא לו אל אלה
ישראל : * * ויתצא דעה בת לאה
אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ : וירא
ארתה שכם בן חמור רחמי נשיא הארץ ויחם
אתה וישב אתה ויענה : ותדבק נפשו בדינה
בת יעקב ויאחז את הנער וידבר על לב הנער :
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי ארתי
הילדה הזאת לאשה : ויעקב שמע כי טמא אתו
דינה בלח ובניו היו ארם מקנהו בשבירה והחריש
יעקב עד באם : ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
לדבר אתו : ובני יעקב באו מן הישרה בשמעם
ויהעצמו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישרא אל לשבכ ארתי בת יעקב וכן לא יעשה :

קח נא ארתי
ויפצרו בו

קדש קדש

לד
חמישי

הנערה ק
הנערה ק

ויירד

ויירד

והבן חמור אתם לאמר שכם בני השקמה
נפשו בבחלכם הנו נא אתה לו לאשה והתחתנו
אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותי תקחו לכם
ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסקרוה
והאחוז בה ויאמר שכם אל אביו ואל אחיו
אמציאחן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן
הרבו עלי מאד מדר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנעם לאשה ויענו בני יעקב
את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר
טמא את דינה אחתם ויאמרו אליהם לא עבד
לעשות דבר הוה לחרו את אחיהנו לאיש
אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו אך בואו
נאות לכם אם תהיו כמעט להמל לכם כל זכר
ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו
וישכנו אתכם ותשנו לעם אחד ואם לא תשמעו
אלינו לחמול ונקחנו את בנותי ונחלכו ויסקרו
דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור
ולא אתה הנער לעשות דבר כי דפן בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ונבא חמור
ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבה
בארץ

הנערה ק

אמר

664
אמר
1 pers

בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה דחבת ימים
לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו
נתן להם אך בואו ואתו לנו האנשים לשבת
אתנו להיגר לעם אחד בהמול לנו כל זכר
כאשר הם נמלים מקנהם וקנעם וכל בהמתם
הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו
וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצא שער
עירו וימלו כל זכר כל יצא שער עירו ויהי
ביום השלישי בהיותם באבים ויחזו שני כנע
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרב ויבאו
על העיר בשח ויהרגו כל זכר ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב וקחו את דינה מבית
שכם ויצאו בני יעקב פאו על החללים וקחו
העיר אשר טמאו אחיהם את נאמם ואת בנותם
ואת חמוריהם ואת אשר בעיר אתה ואשר
בשדה לקחו ואת כל חילם ואת כל טמאם ואת
נשות שבו וקחו ואת כל אשר בבית ויאמרו מלך
יעקב אל שמעון ואל לוי עבדתי אתי לחבאי שני
בזעב והארץ בגנעני וכפרתי ואני נחתי מספר
ואספתי עלי וחביתי ונשמחתי אני וביתי ויאמרו
חכוהו יעשה את אחותנו את דינה

ק חשד

מלך

ספרי
אסכניוס
1 רבש

ויאמר

בארץ

לָהּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית-אֵל וְשָׁכֵן
 שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבִרְחֶךָ
 כַּפְּנֵי עֵשָׂו אֹחֶיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל
 אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרֹו אֶת-אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּתוֹכָם
 וְהִסְתֵּרוּ וְהִחְלִיפוּ שְׁמֹתֵיכֶם: וַעֲקוּמְרוּ וְנַעֲלֶמְתָּ
 בֵּית-אֵל וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּעֲנֶה אֹתִי בְּיוֹם
 צָרָתִי וְיִהְיֶה עִמָּדִי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתִּי: וַיָּחֲנוּ אֶל-
 יַעֲקֹב אֵת כָּל-אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֵת הַנִּנְמִים
 אֲשֶׁר בְּאֻזְנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם: יַעֲקֹב תָּחַת הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר עִם-שָׂכָם: וַיַּעֲשׂוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל-
 הָעֲרִים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא הָדְפוּ אֹחֵי בְנֵי
 יַעֲקֹב: וַהֲבֹא יַעֲקֹב לֵוְיָהּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִנְעֵן הָיָא
 בֵּית-אֵל הָיָא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ
 וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית-אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹהֵי
 הָאֲלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֹחֵיו: וַתֵּטַח רֶכְרֶךְ מִיַּנְקַת
 רִבְקָה וַתִּקְבֹּר מִתַּחַת לְבֵית-אֵל תַּחַת הָאֲלֹן
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֲלֹן בְּכוֹת: פ
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב עוֹר כָּבֹד כַּפְּרוֹ אָרָם
 וַיִּבְרָךְ אֹתוֹ: וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֹה יַעֲקֹב לֹא
 יִקְרָא שְׁמֹה עוֹר: יַעֲקֹב כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֹה
 וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי
 אֵלֶיךָ

קדש
הל

אֵל שְׁרֵי פְרוֹת וּרְבֵרֵי גִי וְקַחֲלִי גִיּוֹם יִהְיֶה מִמֶּנּוּ
 וּמַלְכִים מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ: וְאֵת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְאֲבֹרָהֶם וּלְיִצְחָק לָךְ אֶתְנַנֶּה וְלִדְוִעָה אַחֲרֶיךָ
 אֶתֶּן אֶת-הָאֶרֶץ: וַיַּעַל מַעֲלֵיו אֱלֹהִים בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ: וַיַּעַב יַעֲקֹב מִצְבָּה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר-
 דִּבֶּר אֹתוֹ מִצְבָּה אֶבֶן וַיִּסֵּךְ עָלֶיהָ וַיִּצֵּן עָלֶיהָ
 שֵׁמֶן: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת-שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר
 אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית-אֵל: וַיַּעֲשׂוּ מִבַּיִת אֵל וַיְהִי
 עוֹד בְּכֶרֶת הָאֶרֶץ לְבֹנֵי אֲפֹרְתָהּ וְתֹלַד רָחֵל
 וַתִּקַּשׁ בְּלִדְתָּהּ: וַיְהִי בַּחֲשֻׁשְׁתָּהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר
 לַחֲמִילִידָת אֵל-תִּירָא כִּי גַם זֶהֲלֶךְ בִּן: וַיְהִי כַּצָּאֵת
 בְּפִשָּׁה כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן-אוֹנִי וְאֹבִיּוֹ קְרָא לוֹ
 בְּנִמְיִן: וַתִּמָּת רָחֵל וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ אֲפֹרְתָהּ הוּא
 בֵּית לָחֶם: וַיַּעַב יַעֲקֹב מִצְבָּה עַל-מִכְרֹתָהּ הוּא
 מִצְבָּה קְבֵרֵת רָחֵל עַד-חַיִּים: וַיַּסֵּעַ יִשְׂרָאֵל וַיֵּט
 אֶת־לָהּ מַהֲלָאָה לְמַגְדֹּל-עֵדֶר: וַיְהִי בִשְׁכֵן יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶרֶץ הַחֹוּא וְלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת-בְּלִדְתָּהּ
 מִלְּגֵשׁ אֹבִיּוֹ וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל פ
 וַיְהִי בְנֵי-יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר: בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב
 רְאוּבֵן וַיִּשְׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיְהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁנִי וְזִבְלוֹן: בְּנֵי
 רָחֵל יוֹסֵף וְבִנְיָמִן: וּבְנֵי בְלִתָּה שְׁפָתָהּ רָחֵל דָּן
 וְנַפְתָּלִי

סעמי
צטר
וליהד
בסוף
הספר
פסקא
באמצע
פסק

ונפתלי : ובני זלפה שפחה לאה בר ואשר אלה
בני יעקב אשר ילדו בפדו אדם : ויבא יעקב
אל יצחק אביו ממדא קרית הארבע תוא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק : ויהיו ימי
יצחק מאת שנה ושנים שנה : ויגוע יצחק
וימת ויאסף אל עמיו וקץ ושבע ימים ויקברו
אדניו עשו ויעקב בניו : פ

לו

ואלה תלדות עשו הוא אדום : עשו לקח את
נשיו מבנות כנען את ערה בת אילון והתני ואת
אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי : ואת בשמת
בת ישמעאל אחות נביות : ותלד ערה לעשו
את אלוף ובשמת ילדה את רעואל : ואת ליבמה
ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני
עשו אשר ילדו בארץ כנען : ויקח עשו את
נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו
ואת מקנהו ואת כל כרמיתו ואת כל קנינו
אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מדין
יעקב אחיו : כי היה רכושם רב משבת יהוה
ולא יכלה ארץ מדינתם לשאת אתם כפני
מקניהם : וישב עשו בתר שעיר עשו הוא אדום :
ואלה תלדות עשו אבי אדום בתר שעיר : אלה
שמות

יעקב

שמות בני עשו אלוף בני ערה אשת עשו רעואל
בן בשמת אשר עשו : ויהיו בני אלוף תימן
אומר צפו ונעתם וקנו : ותמנעו היתה פילגש
לאלוף בני עשו ותלד לאלוף את עמלק אלה
בני ערה אשת עשו : ואלה בני רעואל נחת גורח
שמה ומוה אלה היו בני בשמת אשת עשו : ואלה
היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח :
אלה אלוף בני עשו בני אלוף בכור עשו אלוף
תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו : אלוף
קרח אלוף נעתם אלוף עמלק אלה אלוף
אלוף בארץ אדום אלה בני ערה : ואלה בני
רעואל בני עשו אלוף נחת אלוף ורת אלוף
שמה אלוף מוה אלה אלוף רעואל בארץ אדום
אלה בני בשמת אשת עשו : ואלה בני אהליבמה
אשר עשו אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלוף אהליבמה בת ענה אשת
עשו : אלה בני עשו ואלה אלוףיהם היו
אדום : פ אלה בני שעיר החי ישי
הארץ לומן ושוכל וצבעון נעדר : וישון ואגז
והישון אלה אלוף החי בני שעיר בארץ אדום :
יהיו יב א א יב

יעקב

שבעי

וישלח

ויהיו בגרלותן חרי והימים ואחות לוטן המנע :
ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן ואונם :
ואלה בני צבעון ואיה וענה והיא ענה אשר
מצא את הימים במדבר ברעתו את החמרים
לצבעון אביו : ואלה בני ענה דשן ואהליכמה
בת ענה : ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרון
וכרן : אלה בני אשר בלהן ועשו ועקן : אלה בני
דישן עיז ואדן : אלה אלופי החרי אלופ לושן
אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה : אלוף
דשן אלוף אשר אלוף דישן אלה אלופי החרי
לאליהם בארץ שעיר : פ

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל : וימך באדום בלע בן
בעור ושם עירו דנהבה : וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן ורח מבצרה : וימת יובב וימלך תחתיו
חשם בארץ התמיני : וימת חשם וימלך תחתיו
דדד בן כדד המכה את מדין בשררה מואב
ושם עירו עזית : וימת דדד וימלך תחתיו שמלה
ממשקת : וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרהכות ההר : וימת שאול וימלך תחתיו בעל
הגן בן עקבור : ויקח בעל הגן ברעבור וימלך
תחתיו

וישלח

תחתיו דדד ושם עירו פער ושם אשתו מתיטבאל
בת משרר בת מי זקבי : ואלה שמות אלופי עשו
למשפחתם למקמתם בשמרים אלוף תכנע
אלוף עלנה אלוף יתת : אלוף אהליכמה אלוף
אלה אלוף פיגן : אלוף קני אלוף תיקן : אלוף
מבצר : אלוף מנדיאל אלוף עירם אלה אלופי
אדום למשבתם בארץ אחוהים והיא עשו
אבי אדום : פ פ פ

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען :
אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה
שנה היה רעה את אחיו בנימן והוא נער את
בני בלקה ואת בני זלפה נשי אביו ונבא יוסף
את דבתם בעת אל אבירם : וישראל אהב את
יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו
כתנת פסים : ויראו אחיו כי אהב אהב אבותם
בכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם :
וימלם יוסף חלום ונבא לאתיו ויוסף עוד שנה
אתו : ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
אשר חלמתי : והנה אנחנו מאלמים אלמים
במקור השדרה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסביר אלמתיכם ותשתתין לאלמתי :

יב ב ז יז ויאמרו

ל
P.9.

8207

2.9

פלעל וישב אל אחיו ויאמר הלא אנכי ואני אברה אבי
 בא : ויקחו את כתנת כדם : וישלחו את כתנת
 הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
 הלא נא הכתנת בנך הוא אם לא : ויכירו ויאמר
 כתנת בני תורה בעה אכלתו טרף טרף יוסף :
 ויקרעו עקב שמלתיו וישם שק בכתניו ויהאכל
 על בנו ימים רבים : ויקמו כל בניו וכל בנותיו
 לגחמו וימאן להתנחם ויאמר כי אחד אל בני
 אכל שאלה נבך ארתי אבי : והכרדים נכרתי
 ארתי אל מצרים לפיטופר כרים פרעה שר
 הטבחים :

לח
 רבי

ויהי בעת ההוא יורד יהודה מאת אחיו ויש
 עד איש ערלמי ושמו הובת : וירא שם יהודה
 ברת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה :
 ותלד ותלד בן ויקרא את שמו עד : ותהר עור
 ותלד בן ותקרא את שמו אנן : ותקף עוד ותלד
 בן ותקרא את שמו שלח ותהי בכור בלדמה
 אתו : ויקח יהודה אשה לער בביתו ושמה תמר :
 ויהי עד בכור יהודה רע בעיני תורה וימתהו
 יהוה : ויאמר יהודה לאנן בא אל אשת אחיך
 ויבם

ויבם אמה והקם דרע לאחיה : וידע אנן כי לא
 לו יהוד יהודה והיה אם בא אל אשת אחיו
 וישחר אצלה לבלתי נדון דרע לאחיו : וידע
 בעיני יהודה אשר עשה וימת גס אחו : ויאמר
 יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך
 עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גס אחי
 באחיו ותלך תמר ותשב בית אביה : ויבן
 הימים ותמת בת שוע אשר יהודה וינחם
 יהודה ויעל על גזיו צאנו הוא וחיה רעהו
 הערלמי תמנה : ויגר לתמר לאמר הנה תמיד
 עלה תמנה לנו צאנו : ותמר בגדי אלמנה
 מעליה ותבם בצעוף והתעלף ותשב בפרח
 עינים אשר על דרך תמנה כי באהה כי יגדל
 שלה והוא לא נתנה לו לאשה : ויראה יהודה
 ויחשבה לזונה כי כסתה פניה : ויש אליה אל
 הדרך ויאמר הכר לא אבוא אליך כי לא ידע
 כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי :
 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר
 אם תתן ערבון עד שלחך : ויאמר מה תערכון
 אשר אתן לך ותאמר חמך ופתילך ומטף
 אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו :
 ותבם

לח
 רבי

מלעיל

ותקם ויתלך ויתמר צעירה מעליה ויתלכש
בגדי אלמנותה : וישלח יהודה את גדי העזים
ביר רצוה העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
ולא מצאה : וישאל את אנשי מקמה לאמר איך
הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה : וישב אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה
בזה קדשה : ויאמר יהודה תקח לה פן נזוה לבו
הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה : ויהיו
כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר ונתתי
תמר בלתיך וגם הנהדרה לזנונים ויאמר יהודה
הוציאורה ותשרף : הוא מוצאת והיא שלחה אל
חמה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הנה
ותאמר הבר נא למי החחמת והפתילים ותמטה
האלה : ויבר יהודה ויאמר צדקה מפני כיעל
כן לא נתתי לה לשלח בני ולא יסף עוד לדעתה :
ויהי בער לרתה והנה האומים בכמה : ויהי
בלדקתה וימן יד ותקח המילדות ותקטר על
יד שני לאמר זה יצא ראשונה : ויהי כמשיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מזה פדית עליך פרץ
ויקרא שמו פרץ : ואחר יצא אחיו אשר על ידו
השני

השני ויקרא שמו זרח : * ס ויוסף
היורה מצוהו ויקנהו פומיפז סלים פרעה
שר המבחים איש מצרי מיד הושמע אליו
אשר הורדהו שמה : ויהי יהנה את יוסף ויהי
איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי : וירא
אדניו כי יהנה אהו וכל אשר היה עשה יהנה
מצליח בידו : וימצא יוסף חן בעיניו וישדרת
אתו ויפקדו על ביתו וכל ישלו נתן בידו ויהי
מאז הפקיד אהו בביתו ועל כל אשר ישלו
ויברך יהודה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהנה בכל אשר ישלו בבית ובשדה :
ויעוב כל אשר ר' ביד יוסף ולא ידע אהו
מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
יוסף יפה האר ויפה מראה : * ויהי אהל הרברים
האלה ותשא אשר אדניו את עיניה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי : וימאן ויאמר אל אשת
אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר
ישלו נתן בידו : איני גדול בבית הזה מפני
ולא חשף מפני מאומה כי אם אוהדך בראש
את אשתו ואך אעשה תרעה הגדלה הזאת
ותטאתי לאלהים : ויהי כדברת אל יוסף יום יום
יג א ג זי ולא

ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה :
 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו
 ואין איש מאנשי הבית שם בבית : ותחפשנהו
 בנגדו לאמר שכבה עמי ויעוב נגדו בידה וינס
 ויצא החוצה : ויהי כראותה כיעוב נגדו בידה
 וינס החוצה : ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם
 לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא
 אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול : ויהי כשמעו
 כיהרימתי קולי ואקרא ויעוב נגדו אצלי וינס
 ויצא החוצה : ותנח נגדו אצלה עד בוא אדניו
 אליהו : ותדבר אליו בדברים האלה לאמר
 בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק
 בי : ויהי כחרימתי קולי ואקרא ויעוב נגדו אצלי
 וינס החוצה : ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
 אשר דברה אליו לאמר בדברים האלה עשה
 לי עבדך ויחר אפו : ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו
 אל בית הסדר מקום אשר יסודי המלך
 אסורים ויהי שם בבית הסדר : ויהי ויהא את
 יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית
 הסדר : ויתן שר בית הסדר ביד יוסף את כל
 האסורים אשר בבית הסדר ואת כל אשר
 עשים

אסוריו

עשים שם הוא היה עשה : אין שר בית הסדר
 ראה את כל מאומה בידו כאשר יהיה אותו
 ואשר הוא עשה ויהיה מצליח : * פ
 ויהי אחר הדברים האלה הטאו משקה מלך
 מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים : ויקצה
 פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל
 שר האופים : ויהי אתם במשמר בית שר הטבחים
 אל בית הסדר מקום אשר יוסף אסור שם :
 ויקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת
 אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו חלום שניהם
 איש חלמו בלילה אחר איש בפתרון חלמו
 המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר
 אסורים בבית הסדר : ויבא אליהם יוסף בבקר
 וירא אתם ורגם ועפים : וישאל את סריסיו
 פרעה אשר יהיו במשמר בית אדניו לאמר
 מדוע פניכם רעים היום : ויאמרו אליו חלום
 חלמנו ופתר אין אותו ויאמר אליהם יוסף
 חלום לאלהים פהרנים כפרו נא לי : ויספר שר
 המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי
 והנה גפן לפני : ובגפן שלשה שרגים והוא
 בפרחת עלתה גצה הבשילו אשכוליה ענבים :

יג ב ב 13 וכו

מ
שביעי

וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשת
אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף
פרעה : ויאמר לו יוסף זה פתרני שלשת
השרנים שלשת ימים הם : בעור שלשת ימים
ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנך ונתת
כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית
משקרו : כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך
ועשיתני עמדי הסר והזכרתני אל פרעה
והוצאתני מן הבית הזה : כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו
אתי בכור : וירא שר האפים כי טוב פתר ויאכל
אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי
חרי עד ראשי : ובסל העליון מכל מאכל
פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל
מעל ראשי : ויען יוסף ויאמר זה פתרני שלשת
הסלים שלשת ימים הם : בעור שלשת ימים
ישא פרעה את ראשו מעליך והלך אותך
על עין ואכל העוף את בשרך מעליך : ויהי
ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש
משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר
המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו :
וישב

פירש

מפסוק

וישב את שר המשקים על משקרו ויהי
הכוס על כף פרעה : ואת שר האפים תלה
באשר פתר להם יוסף : ולא זכר שר המשקים
את יוסף וישכחו : פ פ פ

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על היאר : והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריאת בשר ותרעננה באחו : והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות
מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על
שפת היאר : ותאכלנה הפרות רעות המראה
ורקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה
והבריאה וימין פרעה : וישיץ ויחלם שנית והנה
שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות :
והנה שבע שבלים דקות ושרופת קדים צמחות
אחריהן : ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות וימין פרעה
והנה חלום : ויהי בבקר ותפעס רוחו וישלח ויקרא
את כל חרטמי מצרים ואר כל חכמיה ויוסף
פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה :
וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את
חטאי אני מזכיר היום : פרעה קצף על עבדיו
ויתן

P.10.

אחרי

*

אחרי

אחרי

ויהי כאשר יבא אל הים ויבא אל הים ויבא אל הים

מקץ

ויהי אחי במשמר בית שר הטבחים אתי ואח
שר האפים: ונתלמה חלום כללך אחר זני
והוא איש כפתרון חלמו חלמו: ושם אתנו נער
עברי עבד לשר הטבחים ונספר לי ויפתר
לנו את חלמתינו איש בחלמו פתר: ויהי כאשר
פתר לנו בן הנה אתי השיב על בני ואחז תלה:
וישלח פרעה ויקרא את יוסף וידיערו מן
הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה:
ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופחד
אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר כלעדי
שני אלהים יענה את שלום פרעה: * וידבר פרעה
אל יוסף בחלמו הנני עמד על שפת היאר: והנה
מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשן ויפת
תאר ותדענינה באחו: והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות
בשן לא ראיתי בהנה בכל ארץ מצרים לרע:
והאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
הפרות הראשונות הבריאות: ותבאנה אל
קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיתו
דע כאשר בתחלה ואיקץ: וארא בחלמי והנה
שבע

מלעיל

שני

מקץ

שבע שבלים עלת בהנה אחר מלאה וטבוח:
והנה שבע שבלים צנמותר דקות שרפות קרים
צמחות אחריהם: ותכלען השבלים הדקות את
שבע השבלים הטבוח ואמר אל החרטמים
ואין מניד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה:
אחר הוא את אשר האלהים עשה הנני לפרעה:
שבע פרת הטבח שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבח שבע שנים הנה חלום אחר הוא:
ושבע הפרות הרקות והרעות העלית אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שרפות
הקרים יהיו שבע שני רעב: הוא הדבר אשר
דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה
את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול
בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב אחריהן
וגשבה כל הרשבע בארץ מצרים וכלה הרעב
את הארץ: ולא יורע השבע בארץ מפני הרעב
הוא אחרי כן כי דבר הוא מאד: ועל השנות
החלום אל פרעה פעמים כי גבון הדבר מעם
האלהים וממחר האלהים לעשותו: ועתה
רא פרעה איש גבון וחכם וישיתוהו על ארץ
מצרים: יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ
וחמש

אדם

מלע

ויהי כאשר יבא אל הים ויבא אל הים ויבא אל הים

והפש את ארץ מצרים בשבע שני השבע :
 ויקבצו את כל אכל השנים הטובות הבאת
 האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים
 ושקרו : ותיה האכל לפקדון לארץ לשבע
 שני הרעב אשר יהיו בארץ מצרים ולא
 תכרת הארץ ברעב : ויטב הדבר בעיני פרעה
 ובעיני כל עבדיו : ויאמר פרעה אל עבדיו
^{שלישי} הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו : * ויאמר
 פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך
 את כל זאת איני גבון וחכם כמוד : אתה תהיה
 על ביתי ועל פירי יסק כל עמי רק הבסא אנדל
 ממך : ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך
 על כל ארץ מצרים : ויסר פרעה את טבעתו
 מעל ידו ונתן אותה על יד יוסף וילבש אותו
 בגדי שוש וישם רכס הוזהב על צווארו : וירכב
 אחו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו
 אנכר ונתון אותו על כל ארץ מצרים : ויאמר
 פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים
 איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים : ויקרא
 פרעה שם יוסף צפנת פענח ונתן לו את אשת
 בת פומי פרע בתן אן לאשה ויצא יוסף על
 ארץ

ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
 לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
 פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים : ותעש הארץ
 בשבע שני השבע לקמצים : ויקבץ את כל
 אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן
 אכל בערים אכל שדרת העיר אשר סביבותיה
 נתן בתוכה : ויצבר יוסף בר בתול הים הרבה
 מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר : וליוסף
 ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר
 ילדה לו אשת בת פומי פרע בתן אן : ויקרא
 יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים
 את כל עמלי ואת כל בית אבי : ואת שם השני
 קרא אפרים כי הפני אלהים בארץ עניי : *
 ותכל ינה שבע שני השבע אשר היה בארץ
 מצרים : ורחל יגרה שבע שני הרעב לבוא
 כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 ובכל ארץ מצרים היה לחם : והרעב כל ארץ
 מצרים ויצעק העם אל פרעה לחם ויאמר
 פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
 לכם תעשו : והרעב היה על כל פני הארץ
 ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים
 יר א א י 4 ויחזק

ויהיו הרעב בארץ מצרים : וכל הארץ בארץ
מצרים לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
הארץ : * וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר
יעקב לבניו למה תתראו : ויאמר הנה שמעתי
כי יש שבר במצרים ורדו שמה ושברו לנו
משם ונחיה ולא נמות : וירדו אחי יוסף עשרה
לשבר בר מצרים : ואת בנימין אחי יוסף לא
שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון :
ויבאו בני ישראל לשבר בתוך חבאים כי היתה
הרעב בארץ כנען : ויוסף הוא השליט על
הארץ הוא המשכיר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה : וירא יוסף
את אחיו ויפגם ויתנבר אליהם וידבר אתם
קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כנען לשבר אכל : ויבר יוסף את אחיו
והם לא הכירו : ויזכר יוסף את החלמות אשר
חלם להם ויאמר אליהם מדגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם : ויאמרו אליו לא אנכי
ועבדיך באו לשבר אכל : כלנו בני איש אחד
נחנו בנים אנתנו לא הויו עבדיך מדגלים : ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות :

ויאמרו

מב

ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים : אנתנו בני
איש אחד בארץ כנען ונתנו תקטן ארץ אבותינו
היום ונחיה איננו : ויאמר אליהם יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר מדגלים אתם : מואת
תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם כבוא
אחיהם תקטן הנה : שלחו מבם אחד ויקח את
אחיהם ואתם תאמרו ויבחנו דבריכם האמת
אתכם ואם לא חי פרעה כי מדגלים אתם : ויאסף
אתם אל משכנו שלשרת ימים : ויאמר אליהם
יוסף ביום השלישי זאת עשו ותיו ארץ האלהים
אני רא : * אם כנים אתם אחיהם אחד יאסר
בבית משמרכם ואתם לבו הביאו שבר רעבון
בתיכם : ואת אחיהם תקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמיתו ויעשו כן : ויאמרו איש
אל אחיו אכל אשמים אנתנו על אחינו אשר
ראינו צרת נפשו בהרהננו אליו ולא שמענו
על כן באה אליו הצרה הזאת : ויען ראובן
אתם לאמר רחל אמתו אליכם : לאמר אל
תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש :
והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם :
וישב מעליהם ויבר וישב אליהם וידבר אליהם

יד ב ב 24 ויקח

חמישי

מליל

ויקח מאתם את שמעון ואמר אלהו לעיניהם :
 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בד וקדושים
 בספידם איש אל שקו ולתת להם צדק לדרך
 ויעש להם כן : וישאו את שקבם על חמריהם
 וילכו משם : ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
 לחמרו כמלון וידא את כספו והנה הוא בפי
 אמתחתו : ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם
 הנה באמתחתי ויצא להם ויחזרו איש אל
 אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו : ויבאו
 אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל
 הקרת אתם לאמר : דבר האיש ארני הארץ
 אתנו קשור ויתן ארנו כמרגלים את הארץ :
 ונאמר אליו פנים אנהני לא ריניו מרגלים :
 שנים עשר אנהני אחים בני אבינו האחד אינו
 והקטן חיוס ארני אבינו בארץ כנען : ויאמר
 אלינו האיש ארני הארץ כנאר ארע כי נשים
 אתם אחיכם האחד הניחו אתי וארני דעכון
 בחיכם קחו ולכו : וירביאו ארני אחיכם הקטן
 אלי וארעה כי לא מרגלים אתם כי נשים אתם
 את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו : ויהי
 הם מייקשים שקיהם ויהנה איש צור כספו
 בשקו

בשקו ויראו את צרות כספיהם המה ואביהם
 ויראו : ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי
 שכלהם יוסף אינו ושמעון אינו וארני כנען
 תקחו עלי דיו כלנה : ויאמר ראובן אל אביו
 לאמר את שני בני תמות אם לא אביאנו אליה
 תנה אחו על ידי ואני אשיבנו אליה : ויאמר לא
 ירד בני עמכם פראחי מת והוא לבדו נשאר
 וקראו אסון בדרך אשר תלכו בה והוודתם
 את שיבתי כגון שאולה : * והועב כבד בארץ :
 ויהי כאשר כלו לאכל את השכר אשר רכבו
 ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
 לנו מעט אכל : ויאמר אליו יהודה לאמר העד
 העד בני האיש לאמר לא הרע פני בלתי
 אחיכם אתכם : אם ישה משלח את אחינו אתנו
 נרד ונשברה לך אכל : ואם אינך משלח לא
 נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי
 אחיכם אתכם : ויאמר ישראל למדו רועתם
 לי להניח לאיש העוד לכם אח : ויאמרו שאול
 שאול האיש לנו ולמדו רועתו לאמר רועה
 אביכם חי היש לכם אח ונניח לו על פי תרברים
 האלה הירוע נדע כי יאמר הוריו את אחיכם :
 ויאמר

מג

מלע

מלע

מקץ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַח הַנֶּעַר
 אֹתִי וְנִקְמָה וְנִלְכַּח וְנִחַיָּה וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ
 גַּם-אַתָּה גַּם טַפְנוּ : אֲנִי אַעֲרֹכְנוּ מִדִּי חֲבִקְשֵׁנוּ
 אִם-לֹא הִבִּיאתִיו אֵלַיְךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטֵאתִי
 לְכָל-הַנָּמִים : כִּי לֹא הִתְמַקְּמָנוּ כִּי-עַתָּה שִׁבְנוּ
 זֶה פַעַמִּים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-כֵּן
 אֶפְוֶה זֹאת עֲשֵׂה קָחוּ מִזְבַּח הָאָרֶץ בְּכָל־כֶּם
 וְחִוְרֵיכֶם לְאִישׁ מִנְּחָה מַעֵט צֹרִי וּמַעֵט דָּבָשׁ נִכְאֹת
 וְלֹט בָּטָנִים וְשִׁקְרִים : וְכִסֶּף מִשְׁנֶה קָחוּ בְיָדְכֶם
 וְאֶת-הַכֶּסֶף הַמוֹשָׁב בְּפִי אֲמַתְחֶיכֶם הַשִּׁיבִי
 בְּיָדְכֶם אוֹלֵי מִשְׁנֶה הוּא : וְאֵת אֲחֵיכֶם קָחוּ וְקִוְמוּ
 שׁוּבוּ אֶל-הָאִישׁ : וְאַל שְׂדֵי יְהוָה לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי
 הָאִישׁ וְשַׁלַּח לָכֶם אֶת-אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֶת-בְּנֵימִין
 וְאֲנִי כֹאשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי : וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-
 הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת-
 בְּנֵימִין וַיִּקְמוּ וַיָּרֻדוּ מִצֹּרִים וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף
 וַיֵּרָא יוֹסֵף אֹתָם אֶת-בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לָאִשֶׁר עָלָה
 בֵּיתוֹ דָּבָא אֶת-הָאֲנָשִׁים הַבֵּיתָה וְטָבַח מִבֶּחַ וְהָבֵן
 כִּי אֲנִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצֹּהֲרִים : וַיַּעַשׂ הָאִישׁ
 כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת-הָאֲנָשִׁים
 בֵּיתָה יוֹסֵף : וַיֵּרָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הִכְבֹּא בֵּית יוֹסֵף
 וַיֹּאמְרוּ

טע

וַיֹּאמְרוּ עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁבַּב בְּאֲמַתְחֵינוּ בְּתַחֲלָה
 אֲנַחְנוּ מִיבָאִים לְהַגְלִל עָלֵינוּ וְלְהַתְנַפֵּל עָלֵינוּ
 וְלַקְחָת אֶתְנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת-חֲמֵרֵנוּ : וַיִּגְשׁוּ אֶל-
 הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל-בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת :
 וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדֹנֵי יָרֹד יִרְדְּנוּ בְּתַחֲלָה לִשְׂכָר-אֶכֶל :
 וַיְהִי כִּי-בָאוּ אֶל הַמְּלֹךְ וּנְפַתְחָה אֶת-אֲמַתְחֵינוּ
 וְהִנֵּה כֶּסֶף-אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֵרֹנוּ כִּסְפֵנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ
 וְנִשְׁכַּחְתּוּ בְיָדֵינוּ : וְכִסֶּף אַחֵר הוֹרְדֵנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׂכָר
 אֶכֶל לֹא יִדְעֵנוּ מִי שֵׁם כִּסְפֵנוּ בְּאֲמַתְחֵינוּ : וַיֹּאמֶר
 שְׁלוֹם לָכֶם אֲלֵי-כִרְאוֹ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵלֵי אֲבִיכֶם
 נָתַן לָכֶם מִטָּמֹן בְּאֲמַתְחֵיכֶם כִּסְפְּכֶם בָּא אֵלַי
 וַיֹּצֵא אֱלֹהִים אֶת-שְׁמֵעוֹן : וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶת-הָאֲנָשִׁים
 בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן מִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִכְסָּא
 לַחֲמֹרֵיהֶם : וַיִּכְנֶסוּ אֶת-הַמִּנְחָה עַד-פֹּדָא יוֹסֵף
 בַּצֹּהֲרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי-שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם : וַיָּבֹא יוֹסֵף
 הַבֵּיתָה וַיִּבְיֵאוּ לוֹ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר-כִּדְּם הַבֵּיתָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ אֶרְצָה : וַיִּשְׁאַל לֶחֶם לְשֵׁלֹם וַיֹּאמֶר
 הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם הֲזֶקֶן אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם תְּעוֹדֵנוּ הִי :
 וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לַעֲבָדֶיךָ לְאֲבִינֵנוּ עוֹדֵנוּ חַי וְקָרוֹ
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ : וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-בְּנֵימִין אֲחִיו בֶּן-אִמּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה ק'
 וַיֹּאמֶר הוֹדָה אֱלֹהֵיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם אֵלַי
 וַיֹּאמֶר

א רעשה

ושתחוו ק

שביעי ויאמר אלהים ויחן בני : * ויאמר יוסף כי נכמרו
 דחקיו אל אחיו ויבקש להכזיב ויבא והחזירה
 ויבך שמה : ויחן פניו ויצא ויראפא ויאמר
 שימו לחם : וישמו לו לבדו ולחם לבדם ולמצרים
 האבלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
 אדת העברים לחם כי תועבה הוא למצרים :
 וישבו לפניו הרבב בכברו והצעיר בצערתו
 ויחמרו האנשים איש אל רעהו : וישא משאת
 מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת
 בלם המשידות וישתו וישכרו עמו : * ויצו את אשר
 על בירתו לאמר מלא את אמתחת האנשים הכל
 כאשר יוכלון שאת ושים בסף איש בפי אמתחתו :
 ואת גביעי גביע הבסף השים בפי אמתחת
 הקטן ואת בסף שכרו ויעש בדבר יוסף אשר
 דבר : הבקר אור והאנשים שלחו חמה והמריחם :
 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר
 לאשר על בירתו קום רדף אחרי האנשים
 והשגתם ואמרת אלהם לפה שלמתם רעה
 תחת טובה : הלא זה אשר ישתה אדני כו והוא
 נחש ונחש כו הרעתם אשר עשיתם : וישגם
 וידבר אלהם את הדברים האלה : ויאמרו
 אליו

מר

אליו לקח דבר אחיו בדברים האלה חלילה
 לעבדיך מעשורת בדבר הזה : הן בסף איש
 מצאנו כפי אמתחתינו השיבנו אליו מארץ
 כנען ואין נגנב מבית אדניך בסף או זהב : אשר
 ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נתה לאדני
 לעבדים : ויאמר גם עתה בדברים כן תהיה
 אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים :
 וימקרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו
 איש אמתחתו : ויתפש בגדול החל ובקטן
 כלם וימצא הנביע באמתחת בנימן : ויקרעו
 שמלתם ויעמם איש על חמרו וישבו העיר :
 ויבא וידיבר ואחיו ביתה יוסף והוא עורנו שם
 ויפלו לפניו ארצה : * ויאמר להם יוסף מה
 המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי
 נחש ינחש איש אשר כמני : ויאמר והנה מה
 נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטק האלהים
 מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם
 אנחנו גם אשר נמצא הנביע בידו : ויאמר חלילה
 לי מעשורת זאת האיש אשר נמצא הנביע
 בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל
 אביכם : * * * * *
 ויגש אליו והיה P.11.
 טו א י טז ויאמר

מפטי

ויאמר כי אדני ידבר נא עבדך דבר במוט אדני
ואל יחר אפק בעבדך כי כמוד כפרעה : אדני
שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח
ונאמר אל אדני יש לנו אב וכן וילך וקנים קמן
ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אחיו *
ותאמר אל עבדך הוורדה אלי ואשימה עיני
עליו : ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את
אביו ועזב את אביו ומה : ותאמר אל עבדך
אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא הקטן
לראות פני : ויהי כי עליו אל עבדך אבי ונדר
לו את דברי אדני : ויאמר אביו שבו שברו לנו
מעט אבל : ונאמר לא נוכל לרדת אס' יש אחינו
הקטן אתנו ונדרנו כי לא נוכל לראות פני האיש
ואחיו הקטן אינו אתנו : ויאמר עבדך אבי
אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי
ועצא האחד מאתי ואמר אה פרץ טרף ודא
ראיתי ער הנה : ולקחתם גם את זה מעם פני
וקברו אסון והוורדתם את שיכרי ברעה
שאלה : ועתה בבאי אל עבדך אבי והנער אינו
סי אתנו ונפשו קשורה בנפשו : * והיה בראותו כי
אין הנער ומה והוורדו עבדך את שיבת עבדך
אביו

אביו כגון שאלה : כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך והמאורי
לאבי כל הימים : ועתה ישב נא עבדך תחת
הנער עמר לאדני והנער יעל עם אחיו : כי אף
אעלה אל אבי והנער אינו אתי פן אראה
כרע אשר ימצא אדני אבי : * ולא יכל יוסף
להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו
כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהרדע
יוסף אל אחיו : ויתן את קלו בבכי וישמעו
מצרים וישמע בית פרעה : ויאמר יוסף אל
אחיו אני יוסף העוֹד אבי חי ולא יכלו אחיו
לענות אתו כי נבדלו מפניו : ויאמר יוסף אל
אחיו נשונא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרימה : ועתה אל תעצבו
ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים לפניכם : כי יורה שנתים הרעב
בארץ ויעור חמש שנים אשר אין חריש
וקציר וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה : *
ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלהים
שלישי וישמני לאב לפרעה ולא אדון לבד בירו
טו ב 2 15 ומשל

ומשל בכל ארץ מצרים : מחר ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אליהם
לארון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד :
וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך
ובני בנך וצאנך ובקרך וכל אשר לך : וכלבתי
אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך : והנה עניכם ראות
ועיני אחי בנמיז כי פי המדבר אליכם : והגדתם
לאבי את כל פבורי במצרים ואר כל אשר
ראיתם ומתרתם והורדתם את אבי הנה : ויפל
על צוארי בנמיז אחיו ויבך ובנמיז בכה על-
צוארו : וינשק לכל אחיו ויבך עלתם ואחרי כן
דברו אחיו אתו : והקל נשמע בית פרעה לאמר
באו אחי יוסף וימט בעיני פרעה ובעיני עמדיו :
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעדכם ולכו באו ארצה כנען : וקחו
את אביכם ואר בתיכם ובאו אלי ואמתה לכם
את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ : *
וכי ואתה ציית זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגלות למפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם : ועינכם אל תהם על פליכם כי טוב כל
ארץ

מלעיל

ויחית
צו

וכי

ארץ מצרים לכם הוא : ועשרכן בני ישראל ויתן
לכם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן לכם צדה
לדרך : לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלת :
ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב
מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולתם ומיון לאביו
לדרך : וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל
הרגו בדרך : ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען
אל יעקב אביהם : ויגרו לו לאמר עוד יוסף חי
וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי
לא האמין להם : וידברו אליו את כל דברי
יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר
שלח יוסף לשאת אתו ותחי דוח יעקב אביהם : *
ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלהך ואראנו
בטוב אמות : * ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
בארה שבע ויזבח ויבחים לאחיו אביו יצחק :
ויאמר אלהים לישראל בטראת הלילה ויאמר
יעקב יעקב ויאמר רנני : ויאמר אנכי האל
אלהי אביך אל הירא מרדה מצרימה ברגלי
גרול אשימך שם : אנכי ארד עמך מצרימה
ואנכי אעלה גם עלה ויבך יוסף ידו על עיניו :
יוסף

חמישי

מו

ויקם

וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשָׂא בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ
 יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת-מִפֶּסֶם וְאֶת-נְשֵׁיהֶם בַּעֲלֹת
 אֲשֶׁר-שָׁלַח פָּרְעָה לְשֹׂאֵת אֹתָם׃ וַיָּקָחוּ אִתָּהּ
 מִקְנֵיהֶם וְאֶת-דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם יַעֲקֹב וְכָל יָרְעֵו אִתּוֹ׃ בָּנָיו וּבָנֵי
 בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל-יָרְעֵו הַבָּיָא אֹתוֹ
 מִצְרַיִם׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם׃ יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר׃ יַעֲקֹב
 רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן הַנּוֹד וּפְלֹא וְחֶזְרֹן וְכֶרְמִי׃
 וּבְנֵי שְׁמֹעֹן יְמוּיָאֵל וְיִמְיֹן וְיֶחֱזֵק וְיִבְיֹן וְצֹחֵר
 וְשָׂאוּל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן קָהֵל וְיִזְחָרִי׃
 וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וּפְרִזִּי וְזֵרַח וְיִמָּת עֵר
 וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְהָיוּ בְנֵי-פְרִזִּי חֲצֹרֹן וְחִמּוּל׃
 וּבְנֵי יִשְׁשָׁכָר חוּלֵעַ וּפְנֵה וְיוֹכָב וְשִׁמְרוֹן׃ וּבְנֵי זְבֻלֹן
 סֹדֵר וְאֵלֹן וְיִחִיאֵל׃ אֵלֶּה וּבְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה
 לְיַעֲקֹב בְּפָרוֹן אֲרָם וְרָחֵל דִּינָה בְתוּלָה כָּל-נֶפֶשׁ בָּנָיו
 וּבְנֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ׃ וּבְנֵי רָחֵל צְפִיּוֹן וְחַנִּי שׁוֹנִי
 וְיַחֲזֵקֶן עֲרִי וְצֹדְרִי וְאֶרְאֵלִי׃ וּבְנֵי אִשָּׁר יִמְנָה
 וַיֵּשֶׁבֶת וַיִּשְׂתִּי וּבְרִיעָה וְשֵׁרָה אֲחֵתָם וּבְנֵי בְרִיעָה
 הֶבֶר וְכִלְבֵּיאֵל׃ אֵלֶּה בְנֵי וְלֵפָה אֲשֶׁר-יָלְדָה לְבֶן
 לֵאָה בְתוּלָה וְחֵלֶר אֶת-אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
 נֶפֶשׁ

נֶפֶשׁ׃ בְּנֵי רָחֵל אִשָּׁה יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימֵן׃ וַיִּלְדֵּךְ
 לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ אִסְמֶת בְּרַת
 פּוֹמִי פָרַע כֶּתֶן אֵן אֶת-מִנְשָׁה וְאֶת-אֶפְרַיִם׃ וּבְנֵי
 בְּנִימֵן בְּלֵעַ וְבִקֵּר וְאִשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אִתִּי וְרֹאשׁ
 מַפִּים וְחָפִים וְאָרֹד׃ אֵלֶּה בְנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה
 לְיַעֲקֹב כָּל-נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ וּבְנֵי רָחֵל חָשִׁים׃
 וּבְנֵי נַפְתָּלִי יִחְצִיָּאל וְגוֹנִי וְיוֹצֵר וְשֵׁלָם׃ אֵלֶּה בְנֵי
 דִּלְהָה אֲשֶׁר-יָתַן לָבֶן לְרָחֵל בְּתוּלָה וְחֵלֶר אֶת-אֵלֶּה
 לְיַעֲקֹב כָּל-נֶפֶשׁ שֶׁבַע׃ כָּל-הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב
 מִצְרַיִם יָצְאִי יָרְכוּ מִלְּבַד נָשִׁי בְנֵי-יַעֲקֹב כָּל-נֶפֶשׁ
 שְׁשִׁים וָשֵׁשׁ׃ וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר-יָלְדָה לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ
 שְׁנַיִם כָּל-הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִם
 שְׁבַעִים׃ * וְאֶת-יְהוּדָה שָׁלַח לִפְנֵי
 אֶל-יוֹסֵף לְהוֹדֹת לִפְנֵי גִשְׁתָּה וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גִשֶׁן׃
 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף מְרַכְּבֶתָּ וַיַּעַל לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו
 גִּשְׁתָּה וַיָּבֹא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל-צַוְאָרָיו וַיִּבְכֶּךְ עַל-צַוְאָרָיו
 עוֹד׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף אֲמֹתֶרָה הַפַּעַם
 אַחֲרִי רְאוּתִי אֶת-פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל-אָחִיו וְאֶל-בְּרִית אָבִיו אֲעֲלֶה וְאֶגִּידָה לְפָרְעָה
 וְאֶמְרָה אֵלָיו אֲחִי וּבִרְתִּי אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן
 בָּאוּ אֵלַי׃ וְהָאֲנָשִׁים רָעִי זֵאֵן בְּיָאֲשִׁי מִקְנֶה רָעִי
 וְצֹאנִים

וצאנכם ובקרבם וכל אשר להם הביאו : והיה כִּי יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה ויאמר מה מעשיכם : ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גִּשְׁן כִּי מִזֶּה הוּעֵבַת מִצְרַיִם כָּל רַעְיָה זָאן : * ויבא יוסף ויגִיד לַפַּרְעֹה ויאמר אֲבִי וְאָחִי וְצִאֲנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנָּה בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : וּמִקְצֵה אָחִיו לָקַח תְּמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיֵּצֵאָם לִפְנֵי פַרְעֹה : וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֵל־אָחִיו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל־פַּרְעֹה רַעְיָה זָאן עַבְדֶּיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבוֹתֵינוּ : וַיֹּאמְרוּ אֵל־פַּרְעֹה לָגֹד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי־אִין מִדְּעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ כִּי־כָבֵד הִרְעִיב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יִשְׁכְּרוּנָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן : וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֵל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִכִּיד וְאָחִיד בָּאוּ אֵלֶיךָ : אֶרֶץ מִצְרַיִם לִפְנֶיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אָחִיד יִשְׁכְּבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וְאִם־יִדְעַת וַיֵּשְׁבוּ אֲנִשְׁי־חַיִּל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מִקְנֵה עֹל־אֲשֶׁר־לִי : וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדְהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה : וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֵל־יַעֲקֹב בְּמַה יִּמֵּי שְׁנֵי הַיּוֹד : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מִגְדֵּי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֶת שְׁנֵי מֵעֹט וְרַעִים

מלך

וְרַעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיִּי וְלֹא הִשְׁגִּינוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתִי כִי־נִי מִגְדֵּי־הֶם : וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה : * וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וַיִּתֵּן לָהֶם אַחֲזָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ בְּאֶרֶץ רַעַמְסֵס כְּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה : וַיְכַלֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת־כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לֶפֶי הַכֶּף : וְלֶחֶם אִין בְּכָל־הָאֶרֶץ כִּי־כָבֵד הִרְעִיב בָּאוּ וַתִּלָּה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִלִּפְנֵי הִרְעִיב : וַיִּלָּקֶט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנּוֹמָצָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בְּשָׂכֵר אֲשֶׁר־הֵם שָׂכְרִים וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתֵה פַרְעֹה : וַיְהִי הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבַּח לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נִגְדֶּךָ כִּי אֵפֶס כֶּסֶף : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִנֵּה מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אֵפֶס כֶּסֶף : וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ מִקְנֵיהֶם אֵל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּטִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחִמְרִים וּבְנַחְלָם בְּלֶחֶם כָּל־מִקְנֵהם בְּשָׁנָה הַחֹמָה : וְחֵתִם הַשָּׁנָה הַחֹמָה וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בְּשָׁנָה תְּשִׁיטָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נִבְחַד מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֵל־אֲדָנִי לֹא נִשְׁאָל לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלֹתִי אִם־נִתְּנָה מִזֶּה אֵל־אֲדָנִי : וַיֹּאמֶר לוֹ

מִזֶּה אֵל־אֲדָנִי

וְאֶתְנָתִי

27

בפטיך

אין כאן
פסקא כלל
בי אס ריות
אות אחת
P. 12.

כ

40000
 60000
 80000
 100000

טז ב 2 16 ואקברה

ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא
 ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף
 אל אביו בני הם אשר נתתי לאלהים בזה ויאמר
 חסד נא אלי ואברכם: ועניו ישראל כבדו מזקן
 לא יוכל לדאור וגש אתם אליו וישק להם
 ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך
 לא פללתי וחנה הראה אתי אלהים גם את ירעה:
 ויוציא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
 ארצה: וינקה יוסף את שניהם את אפרים בימינו
 משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
 ישראל וגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת
 על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
 ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה חבבור:
 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התחלכו
 אבתי לפניו אברכם ויצחק האלהים הרעה
 אתי מעורי עד היום הזה: הסלאך הגאל אתי
 מכל דע ברח את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
 אבתי אברכם ויצחק וידעו לרב בקרב הארץ:
 וירא יוסף כי ישיח אביו וירמינו על ראש אפרים
 וירע בעיניו ויתמך ויראביו להסיר ארחה מעל
 ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל
 אביו

שני

שלושי

אביו לא כן אבי כי זה חבבור שים ימינו על ראשו:
 וינצח אביו ויאמר ירעתי בני ירעתי גם הוא יהיה
 לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו חקמן יגדל ממנו
 וירעו יהיה מלא חגוים: ויברכם ביום ההוא
 לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
 כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה:
 ויאמר ישראל אל יוסף הנני אנכי מרת ורעה
 אלהים עמכם וחשיב אתכם אל ארץ אבותיכם:
 ואני נתתי לך שכרם אחר על אחיך אשר לקחתי
 מיר האמרי בחרבי ובקשתי: * פ
 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
 את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו
 ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם:
 ראובן בשרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאר
 ויתר עז: פחו כמים אל תותר כי עליה משכבי
 אביך אז חללת יצויעי עליה: פ
 שמעון ולוי אחים בלי חסם מברתיכם: בסדס
 אל תבא נפשי בקהלם אל תתח בברכי כי באפם
 התנו איש וברצנם עקרו שור: אדור אפם כי עז
 ועברתם כי קשתה את לקסם בעקב ואפיצם
 בישראל: פ
 יהודה

מלא ו

ממ

רביעי

אמר

וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֶת-עַבְדָּיו אֶת-הַרְפָּאִים לְחַנֹּט אֶת-
 אָבִיו וְהַנְטוּ הַרְפָּאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹאוּ לוֹ
 אֲרָבָעִים יוֹם כִּי בֵן יִמְלֵאוּ יְמֵי הַחַנְטִים וַיִּכְבְּדוּ
 אֶתוֹ מִצָּרִים שִׁבְעִים יוֹם וַיַּעֲבְדוּ יָמֵי כְבוֹדוֹ
 וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל-בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם-נָא מִצְאֹתִי
 חֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְדַוְנָא בְּאֹזְנִי פַרְעֹה לֵאמֹר אֲבִי
 הַשְׁבִּיעֵנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנִי מֵת בְּקִרְבִּי אֲשֶׁר
 בְּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה
 אֲעֻלְהָ נָא וְאִקְבְּרָה אֶת-אָבִי וְאִשְׁכְּבָה וַיֹּאמֶר
 פַּרְעֹה עֲלֶה וְקַבֵּר אֶת-אָבִיךָ כְּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעְךָ
 וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת-אָבִיו וַיַּעֲלֵוּ אֹתוֹ כָּל-עַבְדָּיו
 פַּרְעֹה וְקָנִי בֵיתוֹ וְכָל-קָנִי אֶרֶץ-מִצְרָיִם וְכָל-
 בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רָק מִקְּדֵם וְצֹאנֵם
 וּמִקְדָּשָׁם עֲזֹבֵי בְּאֶרֶץ גִּשֹׁן וַיַּעַל עִמּוֹ גִּם-רַחֲבֵם גִּם-
 פְּרִשִׁים וְהָיָה הַמִּתְנַחֵה כְּבֹד מֶלֶךְ וַיָּבֹאוּ עַד-גִּזְרֵן
 הַחָמֹס אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְכָּף
 גָּדוֹל וַיִּכְבְּדוּ מֶלֶךְ וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֹבֵל שְׂכֵמֶת
 יָמִים וַיֵּרָא יִשָּׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת-הָאֵל בְּנֵן
 הָאֵשֶׁר וַיֹּאמְרוּ אֵל-כְּבֹד זֶה לְמִצְרָיִם עַל-כֵּן
 קָרָא שְׁמָה אֵל-מִצְרָיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיַּעֲשֵׂה
 בְּנָיו לוֹ בֵּן כַּאֲשֶׁר אָמַר יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ בְּנָיו
 אֲרֵצָה

אֲרֵצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעֲרַת שְׂרָה הַמְּכַפְלָה
 אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת-הַשְּׂדֶה לְאַחֹת-קַבֵּר
 מֵאֵת עַפְרֹן הַחִתִּי עַל-פְּנֵי מִמְרָא וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף
 מִצְרָיִמָה הוּא וְאֶחָיו וְכָל-הָעֹלָם אֹתוֹ לִקְבֹּר
 אֶת-אָבִיו אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת-אָבִיו וַיֵּרְאוּ אֶחָיו יוֹסֵף
 בִּי-מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב
 יֹשִׁיב לָנוּ אֶת-כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר נִמְלְנוּ אֹתוֹ וַיַּעֲזֹב
 אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר
 כֹּה-הָאֵמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי שָׂא נָא פֶשַׁע אֲחִיךָ מִלְּעִיל
 וְחַטָּאתָם בִּי-רָעָה גְּמֹלוּךְ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשָׁעִי
 עַבְדִּי אֵלֹתַי אֲבִיךָ וַיִּכְבֵּד יוֹסֵף בְּדִבְרָם אֲחֵיו
 וַיִּלְכְּדוּ גַם-אֶחָיו וַיַּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֵּנוּ לְךָ
 לְעַבְדִּים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל-תִּירְאוּ כִּי הִתַּחַת
 אֱלֹהִים אָנִי וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים
 חֲשַׁבָה לְטָבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כְּיוֹם הַזֶּה לְחַתֹּת עִם-
 רַב וְעַתָּה אֶל-תִּירְאוּ אֲנִי אֲכַלְכֵּל אִתְּכֶם וְאַתֶּם
 מִפְּנֵי וַיִּנָּחֶם אֹתָם וַיִּדְבַּר עַל-לֶבָם וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף
 בְּמִצְרָיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְהִי יוֹסֵף מֶלֶךְ וַיַּעֲשֶׂה
 שְׁנֵים * וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאַפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי
 מְכִיר בֶן-מְנַשֶּׁה יָלְדוּ עַל-בְּרֵכֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל-אֶחָיו אֲנִי מֵת וְאַלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אִתְּכֶם
 וְהוֹעִלָה

ויהי

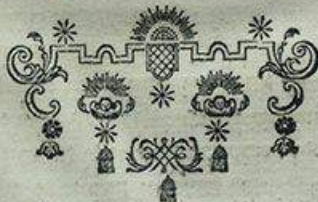
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאבותיכם ליתתה לכם וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמתי מצה : וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחננו אתו וישם בארץ במצרים :

חוק

טעמי יחיד לקצת הפסוק ויהי בשבון ישראל הבא בפרשת
וישלח דף מ"ד

וילך ראובן וישעב את בלחה פלגש אביו וישמע
ישראל

סדר הפטרות

של ספר בראשית

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה"י

שבת בשבתו : וקודם הפטרות חנוכה יבאו פרשיות חנוכה וגם
בסופו פרשת והפטרות שבת ור"ח והפטרות מחר חרש כרי
שיהיה ערוך ומוכן לקוראים בבית הכנסת והנה
הכל ברוב העיון כיתר שאת ויתר עז
מכל אשר נעשה עד הנה :

על ידי כנציר הנעלה נעים ומינות ישראל יהודה פיזא נ"ל

פה העיר המהוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנת

שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו לפק :

נרפס על ידי גוראד יוהאן יאנסין

וכבית בחזור ישראל מונדווי :

קודם התפילה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם
הנאמרים באמת ברוך אתה יי הבוחר בתורה
במשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת
והצדק :

ואחר קריאת התפילה קודם ברכות אחרונות נודנים לומר
פסוק זה

גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור
כל העולמים צדיק בכל הדורות
האל הנאמן האומר ועשה מדבר ומקיים
בי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא יי
אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחר מדבריו
אחור לא ישוב ריקם בי אל מלך נאמן
אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל
דבריו :

רחם

א ב ג ד

Tom. 1.

כרכות ההפטרות

רחם על ציון כי היא בית חינוך ונעלומת
נפש הושע במהרה בננו ברוך
אתה יי' משמח ציון בבנות :

שמהנו יי' אלהינו באלהינו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה
יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא יגחלו
עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יבדה גרו לעולם ועד ברוך
אתה יי' מנן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הנה שנתת לנו יי' אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על
הכל יי' אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפי כל מי תמיד לעולם ועד
ברוך אתה יי' מקדש השבת :

הפטרת בראשית בישועה כימן מב

כה אמר האל ויתור בנפשו וינחם
רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורות להלכים בם אני יתור קראתיך
בצדק ואמת בך ואצרך ואמת לבית עם
לאור גוים : לפקח עינים עורות להוציא
ממקל אפס מבית בלא ישובי חשך : אני יתור
הוא שמי וכבודי לאחר לא אמת ותחלתי
לפסילים הראשונות הנה באו ותדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיע אתכם : שירו ליתור
שיר חדש תחלתו מקצה הארץ יורבי הים
ומלאו אלים וישיבם : ישאו מדבה ועניו
תצרים תשב קרר ירנו ישובי סלע מראש הרים
יצוהו : ישימו ליתור כבוד ויתחלתו באים
יגידו : יתור כבוד יצא באיש מלחמות יעיר
קנאה ידע אף יצריח על איביו ותגבר : חשיתי
מעולם אחריש אהאפק כיוצא אפעה אים
ואשאף יחד : אחרים הרים וגבעות וכל עשבם
אוביש ושמתי נהרות לאים ואגמים אוביש :
והולכתי ערים בדרך לא ידעו בנתיבות לא
ידעו

הפטרות בראשית

ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור
ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עובתים: נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו: החרשים שמעו
והעורים הביטו לראות: מי עור כי אם עבדי
וחרש במלאכי אשלח מי עור במשלם ועור
בעבר יהוה: ראית רבות ולא הושמר פקח
אזנים ולא ישמע: יהוה חפץ לפעול צדקו יגדיל
תורה ויאריך:

ונהנים לומר אחריה לכבוד התנאים ומשלים ודמתחיל התורה
שני הפסוקים האלו:

שוש אשים ביהוה חגל נפשי בארתי כי
הלכישני בגדי ישע מעל צדקה ועטני כחתי
יבטן פאר וככלה תערה בליה:

כי יבעל בחור בתולה יבעלה כגיד ומישוש חתן
על כלה ישיש עליו אלהיה: כאן מסימין הספרדים

והוא עם כנוי וישויה הפח בחורים כלם ובבתי
כלאים חתבאו היו לכו ואין מציל משסה ואין
אמר השב: מי בכם יאמון זאת יקשיב וישמע
למשיח' לאחור: מי נתן למשסה יעקב וישראל לבושים
הלא

ואם הוסיף אלהים וכוונת חזקת קדש וקדש' וכוונת

הפטרות בראשית

ד

הלא יהוה זו תמאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך
ולא שמעו בהוראתו: וישפך עליו חמה אפו
ועזו מלחמה ותלחמהו מסביל ולא ידע ותבער
בו ולא ישים על לב: ועתה כה אמר יהוה
בראש יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך
קראתי בשמך לי אתה: כי תעבר במים אתה
אני ובנהרות לא ישטפוך כי יגדלך כמו אש
לא תבנה ולהבה לא תבער כד: כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל מושיעך נרתתי כפרך
מצרים כוש וכבא תחתיה: מאשר יקרת בעיני
גבדתי ואני אהבתיך ואמן אדם תחתיה ולאמים
תחת נפשך: אל תירא כי אתה אני ממוכה
אביא ורעך וממערב אקבצך: אמר לצפון תני
ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי
מקצה הארץ: כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתי וצרתיו אף עשיתיו: הוציא עם עור
ועינים יש וחרשים ואזנים למו: כל רגלים
נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
וראשנות ישמיענו ותנו עדים ויצדקו וישמעו
ויאמרו אמר: אתם עדי גאם יהוה ועבדי
אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו
כי

הפטרת תולדות נח

כי אני הוא לפני לא יוצר אל ואחד לא יהיה :

הפטרת תולדות נח בישעיה סימן נד

רבי עמרם לא ילדה פצחי רנה ונחלי לא חלה
כי רבים בני שממה מבני בעולה אמר
יהוה : הרהיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך
ימו אל תהשכי האריכי מיתריך ויהרתיך חוקי :
כי ימין ושמאל הפרצי ודרעך גוים יירש וערים
גשמות יושבו : אל תיראי כי לא תבושי ואל-
תכלמי כי לא תחפרי כי בשר עלומיך תשכחי
והרפרי אלמנותיך לא תזכרי עוד : כי בעלך
עשך יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל
אלתי כל הארץ יקרא : כי כאשר עזובת
ועצובת דוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך : ברגע קטן עזובתך ובהחמים
גדולים אהדך : כשצף קצף הסתדתי לפני רגע
ממד ובחסד עולם רחמתיך אבר גאלך יהוה :
כימי נח : את לי אשר גשעתי מעבר מי נח עוד
על הארץ בו גשעתי מקצף עליך ומגער כך :
כי הרים ימושו ורובקעות המושבות והסלי
מאתך לא ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר
מרחמך

הפטרת תולדות נח

ה

מרחמך יהוה : כאן מסימון הספרדים

ענינה סערה לא נתמה הנה אנכי מרביץ בפוך
אבניך ויסדתיך בספירים : ושמתי בדבול
שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני
חפץ : וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך :
בצדקה רבונני רחמי מעשך כי לא תיראי
וממחתי כי לא תקרב אליך : הן גור יגור אפס
מאורי מי גר אתך עליך יפול הן אנכי כדאיתי
חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי
בראתי משחית לחבל : כל כלי יוצר עליך לא
יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עברי יהוה וצדקתם מאתי נאם
יהוה : הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לוי
כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
ובלוא מחיר יין וחלב : למה תשקלו כסף בלוא
לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותרוענו בדרשן נפשכם : הומו
אונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואברתה
לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים : הן עד
לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים : הן גוי לא
ידע תקרא וגוי לא ידעך אליך יוצרו למען

הנה ק

Tom. I. ב א 1 2 יהוה

הפטרות לך לך

יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארה :

הפטרות לך לך בישעיה סימן מ

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מידות ומאלי משפטי יעבור :
הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם : יהוה
בורא קצות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר
לתבונתו : נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה
ירבה : ויעפו גערים ויגעו ובהורים בשול
יבשלו : וקני יהוה יחליפו כח יעלו אבר בנשרים
ידצו ולא יעשו ולכו ולא יעפו : החרישו אלי
איים ולאומים יחליפו כח יגשו איו ידברו יתרו
למשפט נקמה : מי העיר ממזרח צדק וקראתו
לרגלו יתן לרגליו גוים ומלכים ירד יתן בעפר
חרבו בקש גרף קשתו : ירדפם יעבור שלום
ארח ברגליו לא יבוא : מירפאל ועשה קרא
הדרות מראש אני יהוה ראשון ואחרונים
אני הוא : ראו אים ויידאו קצות הארץ יתדרו
קרבו ואתיו : איש את דעתו יעזרו ולא יתיו
יאמר חזק : ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש
את חולם פעם אומר לדבק מוכ הוא ויחזקו
במסמרים

הפטרות לך לך

במסמרים לא ימוט : ואמה ישראל עבדי יעקב
אשר בחרתיך זרע אברהם אבי : אשר
החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבד יאמה בחרתיך ולא מאסתך :
אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתך בימין צדקי :
תן יבשו ויבבלמו כל הנחלים כך יהיו כאין ויאבדו
אנשי ריבך : תבקשם ולא תמצאם אנשי מזהך
יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך : כי אני יהוה
אלהיך מחזק ומעזר ומינף האמר לך אל תירא אני
עזרתיך : אל תיראי תולערת יעקב מתי ישראל
אני עזרתיך גאם יהוה וגאלך קדוש ישראל :
הנה שמתך למורג חרוץ חדש בעל פיות
חדש חדים ותדק וגבעות בסין תשים : תורם
ודות תשאם וסערה תפיץ אתם ואמה תעיל
ביתוה בקדוש ישראל ותתחלל :

הפטרות וירא במלכים שני סימן ד

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל-
אדנישע לאמר עבדך אישי מת ואמה
ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא
ב ב ב ב לקחת

הפטרת וירא

לָקַחְתָּ אֶת־שְׁנֵי יְלָדָי לִי לְעִבְדִּים׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
 לֹד' אִישׁ־עַם אֲשֶׁר־לָךְ הַגִּידִי לִי מַה־יֵּשׁ־לְכִי
 בְּבֵית וְתֹאמַר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כָּל בְּבוֹת כִּי אִם־
 אֶסְדֹּךְ שָׁמָּה׃ וַיֹּאמֶר לָכִי שְׂאֵלִי לָךְ כָּלִים מִן־
 הַחוּץ מֵאֵת כָּל־שְׂכֵנֵיכִי כָּלִים רַקִּים אֶל־תִּמְעָטִיו׃
 וּבָאֵת וּסְגַרְתָּ הַדֶּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעֶד־בְּנֶיךָ וַיִּצְקֶתָ
 עַל כָּל־הַכָּלִים הָאֵלֶּה וְהַמֶּלֶאךָ תִּסְעִי׃ וְתִלְךְ
 מֵאֵתוֹ וְתִסְגְּרִי הַדֶּלֶת בְּעֶדְךָ וּבְעֶד בְּנֵי־הַבֵּית
 מִגִּישִׁים אֵלֶיהָ וְהָיָה מִיִּצְקָתָ׃ וְהָיָה כַּמֶּלֶאכֶת
 חֲבָלִים וְתֹאמַר אֶל־בְּנֵיהָ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כָּלִי
 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כָּלִי וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמָּה׃ וְהָבֵא
 וְתַגֵּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָכִי מִכִּי אֶת־הַשָּׁמָּה
 נִשְׁרָבְנִי וְשָׁלְמִי אֶת־גִּשְׁוֹכִי וְאֵת־כְּנִיכִי תַחֲוִי בְּנוֹתָר׃ וְהָיָה
 הַיּוֹם וַיַּעֲבֹד אִישׁ־עַם אֶל־שׁוֹנִים וְשָׁם אִשָּׁה גְדוּלָּה
 וְתַחֲזֹק־בּוֹ לֶאֱכֹל־לֶחֶם וְהָיָה מִדִּי עֲבָדוֹ וְסָר שְׁמָהּ
 לֶאֱכֹל־לֶחֶם׃ וְתֹאמַר אֶל־אִשָּׁה הַנָּה נָא יִרְעֵתִי
 כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עָבַד עָלֵינוּ תָמִיד׃
 נַעֲשֶׂה נָא עֲלֵית־קֹדֶס טָמֵא וְנִשְׁמִים לֹו שָׁם מִטָּה
 וְשָׁלְחָהּ וּבִסָּא וּמְנוּחָהּ וְהָיָה בְּכָאוֹ הַלֵּינוּ וְסָר
 שְׁמָהּ׃ וְהָיָה הַיּוֹם וַיָּבֵא שְׁמָהּ וְסָר אֶל־הַעֲלִיָּה
 וַיִּשְׁכַּב־שָׁמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶל־גִּישָׁתִּי גַעֲרוּ קָרָא
 לְשׁוֹנִמִית

שְׂכֵנֵיכִי
בְּבֵית

מוֹצֵתָ ק'

נִשְׁרָבְנִי וְשָׁלְמִי
ק' ק'

הפטרת וירא

לְשׁוֹנִמִית הָיָה וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד לִפְנָיו׃ וַיֹּאמֶר
 לָוֹ אִמְרִי־נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חֲרָדְתִּי אֵלַיְנָה אֶת־
 כָּל־הַחֲרָדָה הָיָה מֵהַלְעֲשׂוֹת לָךְ הַיּוֹשׁ לְדַבָּר
 לָךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל־יֵשׁ הַעֲבָא וְהַתֹּאמַר בְּתוֹךְ
 עַמִּי אֲנִכִּי יִשְׁכַּב׃ וַיֹּאמֶר וּמֵהַלְעֲשׂוֹת לָהּ
 וַיֹּאמֶר גִּישָׁתִּי אֲכַל בָּן אֵין־לָהּ וְאִשָּׁה זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר
 קָרָא לָהּ וַיִּקְרָא־לָהּ וַתַּעֲמֵד בְּפֶתַח׃ וַיֹּאמֶר
 לְמוֹעֵד הָיָה בְּעֵת תְּלִי אֶתִּי חֲבֵקֶת בֶּן וְתֹאמַר
 אֶל־אֶרְצִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַכּוֹבֵב בְּשִׁפְחָתְךָ׃
 וְתַהַר הָאִשָּׁה וְתִלְדִּי בֶן לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּעֵת תְּלִי
 אֲשֶׁר־דָּבַר אֵלֶיהָ אִישׁ־עַם׃ וַיִּגְדֵּל הַלֵּד וְהָיָה הַיּוֹם
 וַיֵּצֵא אֶל־אֲבִיו אֶל־הַקְּצֵרִים׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִיו
 רֹאשִׁי׃ רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל־הַנַּעַר שְׂאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ׃
 וַיִּשְׂאֵהוּ וַיִּבְאֵהוּ אֶל־אִמּוֹ וַיִּשָּׁב עַל־כְּרִכְיָה עַד־
 הַצְּהָרִים וַיִּמָּת וַיַּעַל וַתִּשְׁכַּבְהוּ עַל־מִטָּת אִישׁ
 הָאֱלֹהִים וְתִסְגְּרִי בְּעֶדוֹ וְתִצָּא׃ וְתִקְרָא אֶל־אִשָּׁהּ
 וְתֹאמַר שְׁלַחָה נָא לִי אֶתֶר מִן־הַנְּעָרִים וְאֶתֶר
 הָאֶתְנֹת וְאֶרְצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאֶשְׁכְּבָה׃
 וַיֹּאמֶר מְרוּעַ אֶתִּי הִלַּכְתִּי אֵלָיו הַיּוֹם לֹא־חָדַשׁ
 וְלֹא שָׁכַב וְהַתֹּאמַר שְׁלֹום׃ כֹּאן מְסִימִין הַסְּפָרִים
 וְתַחֲכַשׁ הָאֶחָד וְתֹאמַר אֶל־גַּעֲרָה נָהָג וְלָךְ אֶל־
 תַּעֲצֵר

אֵת ק'

אֵת הַלֵּכָה
ק' ק'

הפטרת וירא

העצור לל לרוב כי אם אמרתי לך : ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי
בראות איש האלהים אותה כנגד ויאמר אל
גיתני געזי הנה השונמית הלז : עתה רוצה
לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך
השלום לגיד ותאמר שלום : ותבא אל איש
האלהים אל הר הר ויתחזק ברגליו וגש גיתני
להרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה
כרה לה ויהיה העלים ממני ולא הגיד לי : ותאמר
השאלתי בן מאת ארגי הלא אמרתי לא תשלה
אתי : ויאמר לגיתני הנה מתניך וקח משענתי
בדרך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכה
איש לא תענו ושמת משענתי על פני הנער :
וראמר אם הנער חי יהיה וחי נפשך אם
אעובד ויקם ולך אחריה : וגיתני עבר לפניך
וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין
קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר ר'א הקיץ
הנער : ויבא אלישע הביתר והנה הנער מת
משכב על מטתו : ויבא ויסגר הדלת בעד
עניהם ותפלל אליהם : ויעל וישכב על ההר
כפי' וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וקפיו על כפיו
ויגהר

הפטרת חיי שרה

ויגהר עליו ויחם בשר הילד : וישב בלך בכית
אחת הנר ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזכר
הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו :
ויקרא אל גיתני ויאמר קרא אלי השונמית הזאת
ויקראה ותבא אליו ויאמר שמי בנך : ותבא
והתפל על רגליו והתשקתו ארצה והשא את
בנה ותצא :

הפטרת חיי שרה במלכים א סימן א

והמלך דוד וקן ג'א בימים ויבסוהו בכנדים
ולא יחם לו : ויאמרו לו עבדיו
יבקשו לאדני המלך גערה בתולה ועסרה לפני
המלך ויהי לו סכנת ושכבה בחיקך ויחם
לאדני המלך : ויבקשו גערה יפה בכל גבול
ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה
למלך : והגערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת
ותשרתהו והמלך לא ידעה : ואדניה בן חגית
מתגשש לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים
וחמשים איש רצים לפניו : ולא עצבו אביו ממנו
לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא מוכת'אל מאד
ואתו ילדה אחרי אבשלים : ויהי דבריו עם
יואב

וַיֵּאָבֵב בְּדַעְיוֹתָהּ וְעַם אֲבִיתָהּ הִכְתִּין וַיַּעֲזִרוּ אֶת־חַיֵּיהָ
 אֲדֹנֶיהָ : וַיִּצְדָּק הַכֹּהֵן וּבְנָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְנָתַן
 הַנְּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגְּבֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ
 עִם־אֲדֹנֶיהָ : וַיִּזְכֹּךְ אֲדֹנֶיהָ צֶאֱן וּבָקָר וּמְרִיאָה
 עִם אֲבֹן הַחֹלֶת אֲשֶׁר־אָצֵל עַיִן רֹגֶל וַיִּקְרָא אֶת־
 כָּל־אֲחֵיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִכְל־אִנְשֵׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי
 הַמֶּלֶךְ : וְאֶת־נָתָן הַנְּבִיא וּבְנָהוּ וְאֶת־הַגְּבֹרִים
 וְאֶת־שְׁלֹמֹה אֲחִיו לֹא קָרָא : וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־
 בָּרֹךְ־שֶׁבַע אִם־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתָּ כִּי
 מֶלֶךְ אֲדֹנֶיהָ בֶן־חַגִּית וְאֲדֹנֵינוּ דָּוִד לֹא יָדָע :
 וְעַתָּה לִּי אֵינְךָ נָא עֹשֶׂה וּמַלְטִי אֶת־נַפְשִׁיךָ
 וְאֶת־נַפְשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה : לִּי וּבָאִי אֶל־הַמֶּלֶךְ
 דָּוִד וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הֲלֹא־אֵתָהּ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַמְתָּךְ לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְּנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהָיָה
 יֹשֵׁב עַל־כִּסְאִי וּמִדּוּעַ מֶלֶךְ אֲדֹנֶיהָ : הִנֵּה עֹרֵךְ
 מִדְּבָרְךָ שֶׁעִם־הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבִיא אַחֲרֶיךָ
 וּמִלֵּאתִי אֶת־דְּבָרְךָ : וְתָבוֹא בֶרֶךְ־שֶׁבַע אֶל־
 הַמֶּלֶךְ הַחַדְרָה וְהַמֶּלֶךְ וְכֹן מֵאֵד וְאִבְשֵׁן הַשּׁוֹנְמִית
 מִשְׁרַת אֶת־הַמֶּלֶךְ : וְתִקַּר בַּת־שֶׁבַע וְתִשְׁתַּחֲוֶה
 לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִרְיָלָה : וְהִיא אָמְרָה לֵאמֹר
 אֲבִיךָ וְשִׁבְעָה בִּירְעוּהָ אֵלֶיךָ לְאַמְתָּךְ כִּי־
 שְׁלֹמֹה

שְׁלֹמֹה בְּנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהָיָה יֹשֵׁב עַל־כִּסְאִי :
 וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנֶיהָ מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא
 יָדָעְתָּ : וַיִּזְכֹּךְ שׁוֹר וּמְרִיאָה וְצֶאֱן לָרֶב וַיִּקְרָא
 לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִכְל־אֲבִיתָהּ הַכֹּהֵן וְלִיֵּאָבֵב שֶׁר
 הַצִּבָּא וְלִשְׁלֹמֹה עֲבָדָה לֹא קָרָא : וְאֵתָהּ אֲדֹנִי
 הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֹשֵׁב
 עַל־כִּסְאִי אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָי : וְהָיָה כְּשֶׁבַע
 אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבִיתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה
 הַחֲסִידִים : וְהָיָה עֹדֶנָּה מִדְּבָרְךָ עִם־הַמֶּלֶךְ וְנָתַן
 הַנְּבִיא כֹא : וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא
 וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל־אִפְיוֹ אֲרָצָה :
 וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֵתָהּ אֲמַרְתָּ אֲדֹנֶיהָ
 יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהָיָה יֹשֵׁב עַל־כִּסְאִי : כִּי יָרַד
 הַיּוֹם הַיּוֹכֵחַ שׁוֹר וּמְרִיאָה וְצֶאֱן לָרֶב וַיִּקְרָא לְכָל־
 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִשְׁרֵי הַצִּבָּא וְלִכְל־הַכֹּהֵן הַכֹּהֵן וְהַנָּסִים
 אֲבָלִים וְשָׂרִים לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ יְיָ הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיהָ :
 וְלִי אֲנִי־עֲבָדְךָ וְלִצְדָּק הַכֹּהֵן וּלְבְנָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע
 וְלִשְׁלֹמֹה עֲבָדְךָ לֹא קָרָא : אִם מֵאֵת־אֲדֹנִי
 הַמֶּלֶךְ נָתַתָּה הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־עֲבָדֶיךָ
 מִי יֹשֵׁב עַל־כִּסְאִי אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָי : וַיַּעַן
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קָרְאֵנִי לִי לְבֶרֶךְ־שֶׁבַע וְתָבֹא
 לִפְנֵי

הפטרת תולדות

לפני המלך ותעמד לפני המלך : וישבע המלך
ויאמר חיי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה :
כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר
כי שלמה בנך ימלך אחרי והיא ישב על-כסאי
תחת כי בן אעשה היום הוה : ותקד כח-שבע
אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי ארני
המלך דוד לעלם :

הפטרת תולדות בתרי עשר במלאכי מימא א

משה דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי :
איהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתני הלא את עשו ליעקב נאם יהוה
ואהב את יעקב : ואת עשו שנאתי ואשים את
הריו שממה וארץ נחלתו לתנות מדבר : כי
האמר אדום רשענו ונשוב ונבנה חרבות כח
אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרם וקראו
להם גבול רשעה והעם אשר יעם יהוה ער
עולם : ועיניכם הראינה ואתם תאמרו יגדל
יהוה מעל לגבול ישראל : בן יבד אב ועבד
אדני ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני
איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם המהנים
בווי

הפטרת תולדות

בווי שמי ואמרתם במה בוינו את-שמי : מגשים
על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך
באמרתם שלחן יהוה נבוח הווא : וכי תגישון
עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע
הקריבו נא לפחתך הורצך או הישא פניך אמר
יהוה צבאות : ועתה חלו נא פני אל ויחננו
מירכם הנה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה
צבאות : מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי תפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא-אדצה מירכם : כי ממזרח-שמש
ועד-מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקדש
בגש לשמי ומנחה טהורה כיי גדול שמי בגוים
אמר יהוה צבאות : ואתם מחללים אותו
באמרתם שלחן יהוה מגאל הווא וניכו נבוח
אכלו : ואמרתם הנה מתללל והפחתם אורנו
אמר יהוה צבאות והבאתם גזול וארץ הפסח
ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה
מירכם אמר יהוה : ואני נזכר ויש בעדדו
זכר ועד וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים : ועתה
אליכם המצוה הזאת הבהנים : אסלא השמעו
ואם

ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את חמארה ואורחתי
את ברכותיכם וגם ארוחתי כי אינכם שמים על
לב : הנני גער לכם את החורע ונחיתי פרש על
פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו : וידעתם
כי שלחתי אליכם את המצורה הזאת לחיות
בריתי את לוי אמר יהוה צבאות : בריתי היתה
איתו החיים והשלום ואתננס לו מורא ויוראני
ומפני שמי נתת הוא : תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך
אתי ורבים השיב מעון : כי שפתי בחן ישמר
דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות
הוא :

הפטרות ויצא כהושע סימן יא

ועמי תלואים למשובתי ואלי על יקראו יחד
לא ירום : איך אתנה אפרים אמננה
ישוראל איך אתנה בארמה אשימך בצבאים
גהפך ערי לבי יחד גבירו נחומי : לא אעשה
חרון אפי לא אשוב לשבת אפרים כי אר אנכי
ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר : אתה
יהוה

יהוה ילכו בארצה ישאג ביהוה ישאג ויחרדו
בנים מים : יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ
אשור והושבתים על בתיהם גאם יהוה : סבני
בכחש אפרים ובמקמה בית ישראל ויחודרה עד
רד עסאל ועסקדושים גאמן : אפרים רעה
רוח ורדף קדים כל היום כנב נשד ירבה ובריר
עם אשור יכרתו ושמן למצרים יקבל : ורוב
ליתורה עם יחודרה ורפקד על יעקב בדרביו
במעלליו ישיב לו : בבטן עמב את אחיו ובאונ
שרה את אלהים : וישד אל מלאך ויכל בקר
ויתחנן לו בירחאל ימצאנו ושם ידבר עמנו :
ויהוה אלהי הצבאות יהוה וקרו : ואתה באלהיך
תשוב חסד ומשפט שמר וקנז אל אלהיך
תמיר : כנען בידו מאוני מרמה לעשק אהב :
ויאמר אפרים איך עשרתי מצאתי און לי כל
יגיעי לא ימצא לי עון אשר חטא : ואנכי יהוה
אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך בארץ כימי
מועד : ורברתי על הנביאים ואנכי תוון הרבתי
וביד הנביאים אדמה : אם גלער גאן אך שוא
היו בגלגל שורים וצחו גם מזבחותם בגלים על
תלמי שרי :

הפטרות

הפטרות וישלח

הפטרות וישלח למנהג האשכנזים בהושע סי' יב
ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה
 ובאשה שמר : ובגבאי העללה יחור
 ארץ ישראל ממצרים ובגבאי נשמר : הכנים
 אפרים תמרורים ורמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב
 לו אדניו : כדבר אפרים רחם נשא הוא בישאל
 ויאשם בבצל וימת : ועתה יוספו לחטא ויעשו
 להם מסכה מכספם בתבונם עצבים מעשה
 חרשים בלה להם הם אמרים זבחי ארם עגלים
 ישקון : לבן ירויב ענן בקר ובטל משבים הלה
 במין יסער מערו וכעשן מאדבה : ואנכי ידונה
 אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע
 ומושיע אין בלתי : אני ידעתך במדבר בארץ
 תלואובת : במדעיתם וישבעו שבעי וירם להם
 על-כן שפחוני : ואהי להם כמו-שחל בנמר
 על-דרך אשור : אפגשם כרב שכול ואקדע
 סגור להם ואכלם שם כלביא חית השדה
 תבקעם : שחתך ישראל בי-בי בעוקף : אהי
 מלכך אפוא ויושיעך בכל-עברך ושפטיך אשר
 אמרת תנהלך מלך ושרים : אתה-לה מלך
 באפי ואקח בעברתי : צרור עון אפרים צפונת
 חטאתה

הפטרות וישלח

יב

חטאתו : חכלי יולדה יבאו לו רואי-בן לא
 חכם כי-ערה לא-יעמד במשכר בניס : מיר
 שאול אפרם ממות אנאלם אהי דברך מות אהי
 קמכך שאול נחם יסתך מעינו : כי רואי בין
 אחים יפריא יבוא קדים רוח יחנה ממדבר עלה
 ויכוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל
 כלי חמדה : האשם שמרון כי מרתה באלהיה
 בחרב יפלו עלליהם ירששו וירייהו יבקעו :
 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי בשלת בעונך
 קחו עמכם דברים ושובו אליהנה אמרו אליו
 כל-הנשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו :
 אשור לא יושיענו על-סוס לא נרדב ולא נאמר
 עוד אלהינו למעשה ידנו אשר-בך ירחם יהום :
 ארפא משוכתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו :
 אהיה בטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשי
 בלבנון : ילכו יונקותיו יהי בנית חורו ורית לו
 בלבנון : ישבו ישיבי בצלו יחיו דגן ויפרחו בגפן
 זכרו כיון לבנון : אפרים מה-לי עוד לעצבים
 אני עניתי ואשורנו אני בכרוש רעון ממני פרוץ
 נמצא : מי חכם גבן אלה נכון וידעם כי ישרים
 דרכי יהוה וצדקים ילכו כס ופושעים יכשלו כס :
 הפטרות

הפטרות וישלח

הפטרות וישלח בתרי עשר בעבריה סימן א
חזון עבדך כהן אומר ארני יהודה לאדום
 שמועה שמענו מאר יהודה וציר בגוים
 שלח קומו ונקומה עליה למלחמה : הנה קטן
 נתתיך בגוים בני אתה מאר : ודון לבך השיאך
 שכני בחגור סלע מרום שבתו אפר בלבו מי
 יוריגני ארץ : אסתרנביה כלשר ואם בין כוכבים
 שים קנך משם אוריה נאם יהודה : אסתרנבים
 בארץ אסתרני לילה איך נדמייתה הלוא יגבו
 דים אסתרנים באו לך הלוא ישאירו עלילות :
 איך נחפשו עשו נבעו מצפניו : ער הנבול
 שלחוף כל אנשי בריהך השיאוך וכלו לה אנשי
 שלמך לחמך ושימו מוזר תחתיו אין תכונה בו :
 הלוא ביום ההוא נאם יהודה והאבדתי חכמים
 מאדום ותכונה מהר עשו : ונתו נביריך הימן
 למען זכרת איש מהר עשו מקטל : מחמס אחיך
 יעקב תבסך בישה ונקרת לעולם : ביום עמדת
 מנדר ביום שבות זרים חילו ונכדים באו שערך
 ועל ירושלם ידו גודל גם איהך כאחר מהם :
 ואל העד ביום אחיך ביום נכדו ואל השמח
 לבני יהודה ביום אבדם ואל התגדל פיה ביום
 צרה

מלך

שערו ק

הפטרות וישלח

ג

צרה : אל תכזא בשער עמי ביום אינם אל
 תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה
 בחילו ביום אידו : ואל תעמד על הפרק
 להכרית את פליטיו ואל תסגר שרדיו ביום
 צרה : כי קרוב יום יהיה על כל הגוים כאשר
 עשית יעשה לך גמלה ישוב בראשך : כי כאשר
 שהייתם על הר קרשי ישתו כל הגוים תמיד
 ושתו ולעו והיו כלוא קיו : ובחר ציון תהיה
 פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את
 מורשיהם : והיה בית יעקב אש ובית יוסף
 להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא
 יהיה שריד לבית עשו כי יהיה דבר : וירשו
 הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו
 את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את
 חבלעד : וגלת החלחלה לבני ישראל אשר
 כנענים ער צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד
 ירשו את ערי הנגב : ועלו מושעים בהר ציון
 לשפט את הר עשו והיתה ליהודה המלוכה :

הפטרות

ד א י 4

Tom. I.

הפטרת וישב

הפטרת וישב כשלא חל בו חנוכה בתי עכמוס טיב
כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל-
 אדבקיה לא אשיבנו על מקרבם בכסף צדיק
 ואכיון בעבוד געלים: השאפים עד עפר ארץ
 בראש דלים ודרך עניים ימו ואיש ואביו ילכו
 אל הנעלה למען חלל את-שם קדשי: ועל-
 בגדים חבלים ימו אצל כל-מוכח ויון עושים
 ישרו בית אלהיהם: ואנכי השמרתי את-
 האמרי מפניהם אשר כננה ארזים נברו וחטן
 הוא כאלונים ואשמיד פרו ממעל ושרשו
 מתחת: ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
 ואולף אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את-
 ארץ האמרי: ואקים מבניכם לגביאים
 ומבחוריהם לגורים האף איז זאת בני ישראל
 נאם יהוה: ותשקו את הגורים יון ועל הנביאים
 צויתם לאמר לא תנבאו: הנה אנכי מעיק
 רחמיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה
 עמיר: ואבד מנוס מקל ותזק לא-יאמין בזה
 ונבחר לא ימלט נפשו: ותפש הקשת לא יעמד
 וקל בגליו לא ימלט ורכב רפוס לא ימלט
 נפשו: ואמין לבו בגבורים עדום ינום ביום-
 הרוא

הפטרת וישב

יד

ההוא נאם יהוה: שמעו את הדבר הזה אשר
 דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה
 אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: רק אתכם
 ידעתי מכל משפחות האדמה על-כן אפקד
 עליכם את כל עונותיכם: חילכו שנים יחרו
 בלתי אס-נוערו: הישאג אריה בער וטרף אין
 לו הימן כפיד קולו ממענתו בלתי אס-לקר:
 החפול צפול על-פח הארץ ומוקש אין לה
 היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד: אס-
 יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אס-תהיה
 דעה בעיר ויהיה לא עשה: כי לא יעשה
 ארני יהוה דבר כי אס-נלה סודו אל-עבריו
 הנביאים: אריה שאג מי לא ירא ארני יהוה
 דבר מי לא ינבא:

הפטרת מקץ כשלא חל בו חנוכה במלכים א סימן ג
ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם
 ויעמד לפני ארון ברית יהוה ועל
 עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל-עבריו:
 או תבאנה שתיים נשים ונות אל-המלך ותעמדנה
 לפניו: והאמר האשה האחת כי ארני אני
 ד ב 2 4 והאשה

והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואחד עמה
בבית : ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד נס-
האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר איתנו בבית
וזלתי שתיים אנחנו בבית : וימת בן האשה
הזאת לילה אשר שכבה עליו : ותקם ברנך
הלילה ותקם את בני מאצלי ואמר ילדה
ותשכבהו בחיקה ואר-בנה המת השכיבה
בחיקי : ואקם בבקר להעיק את בני והנחמת
ואתבונן אליו בבקר והנה לא יתה בני אשר
ילדתי : ותאמר האשה האחרת לא כי בני התי
ובגד המת וזאת אמרת לא כי בגד המת ובני
התי ותדברנה לפני המלך : ויאמר המלך ואת
אמרת זה בני התי ובגד המת וזאת אמרת לא
כי בגד המת ובני התי : ויאמר המלך קחו לר-
חב ויביאו החרב לפני המלך : ויאמר המלך
גורו את הילד התי לשנים ותנו את החצי לאחת
ואת החצי לאחרת : ותאמר האשה אשר-בנה
החי אל המלך כי נקמנו תמיכה על-בנה
ותאמר כי אדני תגולה את הילד החי והמת
אל-תמיתו וזאת אמרת גסלי גסלך לא יהיה
גורו : ויען המלך ויאמר תגולה את הילד
החי

החי והמת לא תמיתו היא אמו : וישמעו כל-
ישראל את-המשפט אשר שפט המלך וירא-
מפני המלך כי ראו כי-חכמת אלהים בקרבו
לעשות משפט : ויהי המלך שלמה מלך על-
כל-ישראל :

פרשיות הנוכה החלים בשבת

יום ראשון

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אדני
ואל-בניו לאמר כה דברו את-בני ישראל
אמור להם : ׀
וישמעו : ׀
ויהנה : ׀
אליו וישם לך שלום : ׀
את-שמי על-בני ישראל : ׀
אברכם : ׀
משה לחקים את-המשכן וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל-כליו ואת חמוכה ואת כל-כליו
וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם
העמדים על-הפקדים : ויביאו את-קרבנם
לפני יהוה שש-עגלות צב ושני עשר בקר
עולה

פרשיות חנוכה

עגלה על שני הנשאים ושור אחד ויקריבו אותם לפני המשכן : ויאמר יהוה אל משה לאמר : קח מאתם וקריב לעבד את עבדתי אתל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו : וקח משה את העגלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים : את שתי העולות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם : ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן : ולבני קהת לא נתן ביד עבדת הקדש עליהם ככהף ישאו : ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח : ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו את קרבנם לחנכת המזבח : ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלר בלולה בשמן למנחה : כה אחת עשרה זהב מלאה קמרת : פר אחד בן בקר איל אחד בבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנת השלמים בקר שנים אילים חמשה ערבים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער :

פרשיות חנוכה

מז

פר אחד בן בקר איל אחד בבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנת השלמים בקר שנים אילים חמשה ערבים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב :

יום שני

ביום השני הקריב נחנאל בן צוער נשיא יששכר : הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלר בלולה בשמן למנחה : כה אחת עשרה זהב מלאה קמרת : פר אחד בן בקר איל אחד בבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולבנת השלמים בקר שנים אילים חמשה ערבים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער :

יום שלישי

ביום השלישי נשיא לבני וכו' אל יאב בן חלן

פרשיות חנוכה

חלו : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלו :

יום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליאור בן
שריאור : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאור בן שריאור :

יום

פרשיות חנוכה

י

כשחל יום עשי בשבת שאו הוא שבת ור"ח קוראים בספר שני פרשת
שבת ור"ח הבא בסוף זה הספר ואחריו בספר שלישי קוראים :

ביום הששי נשיא לבני גד אליהו בן דעואל :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליהו בן דעואל :

יום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
עמיהוד

ה א י

Tom. I.

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-
פרהצור : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
כף אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו
לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
כבשים בני-שנה חמשה זרי קרבן גמליאל בן-
פרהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן-גרעני :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת : כף אחד בן-
בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה :
שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני

בני-שנה חמשה זרי קרבן אבירן בן-גרעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה : כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת : כף אחד בן-
בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה :
שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זרי קרבן אחיעזר בן-
עמישדי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיאל
בן-עבדן : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
כף אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו
לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
כבשים בני-שנה חמשה זרי קרבן פנעיאל
בן-עבדן

פרשיות חנוכה

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
בן ציון : קרבנו קערה כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם : מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קמחת :
פר אחד בן בקר אזל אחד כבש אחד בן שנהו
לעלה : שעיר עזים אחד להטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זר קרבן אחירע
בן ציון :

זאת חנכת המזבח ביום חמשה אלו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שנים עשרה
מזרק כסף שנים עשר כפות זהב שנים
עשרה : שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הפלים אילים
וארבע מאות בשקל הקדש : כפות זהב שנים
עשרה מלאות קמחת עשרה עשרה רבף
בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה :
כל רבף לעלה שנים עשר פרים אילים שנים
עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
ושעיר עזים שנים עשר להטאת : וכל בקר
זבח

פרשיות חנוכה

יט

זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים
ששים עתים ששים כבשים בני שנה
ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו :
וכבא משה אל אהל מועד לדבר איתו
וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרה
אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים
וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
ואמרה אליו בהעלותך את הנחת אל מול פני
המנוחה ואירו שכעת הנרות : ויעש כן אהרן
אל מול פני המנוחה העלה נרותיו כאשר צוה
יהוה את משה : וזה מעשה המנוחה מקשה
זהב עד ידכה עד פרתה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה בן עשרה את
המנוחה :

הפטרת חנוכה בתרי עשר בזכריה סימן ב
רנני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך
נאם יהוה : ונלוו גוים רבים אל יהוה
ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת
כיהוה צבאות שלחני אליך : ונחל יהוה את
יהודה חלקו על אדמת הקדש ובתך עוד
בירושלם

הפטר שבת וחנוכה

בירושלם: הם כל־בשר מפני יהוה כי נעור
ממעון קדשו: ויראני את־יהושע הכהן הגדול
עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד ערומי
לשטנו: ויאמר יהוה אל השטן יעזר יהוה כף
השטן ויגער יהוה כף הכהן בירושלם הלא זה
אור מצל מאש: ויהושע הנה לבוש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך: ויען ויאמר אל העמרים
לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעלי
וואמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש
אתך מחלצות: ויאמר ושימו צניף טהור על־
ראשו ושימו הצניף הטהור על־ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד: ויעד מלאך יהוה
ביושע לאמר: כה־אמר יהוה צבאות אם
בדרכי תלך ואם־את־משמרת־י תשמר וגם־אתה
תדין את־ביתי וגם תשמר את־חצרי ונתתי לך
מהלכים בין העמרים האלה: שמע־נא יהושע
הכהן הגדול אתה ורעיך השבים לפניך כי אנשי
מופת הנה ביהימי מביא את־עבדי צמח: כי
הנה האבן אשר נרתלי לפני יהושע על־אבן
אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את־עון הארץ ההיא ביום אחד:
ביום

הפטר שבת וחנוכה

כ

ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל־
רעהו אל־תחת גפן ואל־תחת תאנה: ולשב
המלאך הדבר כי ויעירני כִּאִיש אשר יעור
משנתו: ויאמר אלי מר אתה ראה ויאמר
ראיתי והנה מטרת זרב כלל וגלה על־ראשה
ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
לנרות אשר על־ראשה: ושנים זיתים עליה
אחד מימין הגלה ואחד על־שמאלה: ויאען
ואמר אל־המלאך הדבר כי לאמר מה אלה
אדני: ויען המלאך הדבר כי ויאמר אלי הלא
ידעת מהתמה אלה ואמר לא אדני: ויען ויאמר
אלי לאמר זה דבר יהוה אל־זרכל לאמר לא
כחיל ולא ככח כי אם־ברוחי אמר יהוה צבאות:
מי־אתה דר־הגדול לפני זרכל למישור והוציא
את־האבן הראשה תשאות חן הן לה:

ואם חל בו ר"ה ולמחרתו אומרים אחרת
אלו הפסוקים:

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ תרס רגלי
אִי־זרה בית אשר התבטלי ואִי־זרה מקום
מנוחתי:

והיה

הפטרת שבת שני של חנוכה

והיה מדי-החדש בהרשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל-בשר להשתחות לפני אמו יהוה :

ויאמר לו יהונתן מלך הדש ונפקדת כי יפקד
מושבך :

ויאמר יהונתן לדוד בן שלום אשר נשבענו
שנינו אנהנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני
ויבינך ובין ירעי ובין ירעה עד-עולם :

ואם חל ר"ח למחרתו לבד אין אומרים רק אלו
שני הפסוקים האחרונים :

הפטרת שבת שני של חנוכה במלכים א

סימן :

ויעש חירום את-הבירות ואת היעים ואת
המזרקות וכל חירם לעשות את-כל
המלאכה אשר עשה לפלך שלמה בית יהוה :
עמרים שנים וגלות הבתרת אשר-על-ראש
העמודים שתיים והשכבות שתיים לכסות את-
שתי גלת הבתרת אשר על-ראש העמודים :
ואת הדמנים ארבע מאות לשתי השכבות שני
טורים דמנים לשכבה האחת לכסות את-שתי
גלת

הפטרת שבת שני של חנוכה כא

גלת הבתרת אשר על-פני העמרים : ואת-
המכנות אשר ואת הבירות אשר על-המכנות :
ואת חירם האחד ואת הבקר שנים אשר תחת
הים : ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות
ואת כל-הכלים האלה אשר עשה חירם לפלך האלה
שלמה בית יהוה נחשת ממרט : בכבר הירדן
ואתם המלך במעבה האדמה בין סבות ובין
צורתן : ויצא שלמה את-כל-הכלים מרב מאד
מאד לא נחקר משקל הנחשת : ויעש שלמה
את כל-הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב
ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב : ואת
המנורת חמש קממין וחמש משמאל לפני הדביר
זהב סגור והפרח והנזרת והמלקחים זהב :
והספות והמזפורות והמזרקות והכפות והמחתות
זהב סגור והפחות לדלתות הבית הפנימי לקדש
הקדשים לדלת הבית להיכל זהב :

הפטרת ויגש ביחזקאל סימן לו

ויקח דבר יהוה אלי לאמר : ואתה בן-אדם
קח-לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה
ולבני ישראל חכרו ולקח עץ אחד וכתב עליו
ליוסף
6 א 1
Tom. I.

הפסוק ויגש

חבריו ליוסף עין אפרים וכל בית ישראל חכרו :
 וקרב אתם אחד אל אחד לה לעין אחד והיו
 לאחדים כדרך : וכאשר יאמרו אליו בני עמך
 לאמר הלווא חגיד לנו מה אלה לך : דבר
 אלהם כה אמר ארני יהוה הנה אני לקח את עין
 יוסף אשר ביד אפרים ושכתי ישראל חכרו
 ונתתי אותם עליו את עין יהודה ועשיתם לעין
 אחד והיו אחד כנדי : והיו העצים אשר תכתב
 עליהם בדרך לעיניהם : ודבר אליהם כה אמר
 ארני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין
 הגוים אשר הלכו שם וקבעתי אותם מסביב
 והבאתי אותם אל אדמתם : ועשיתי אתם לגוי
 אחד בארץ כנני ישראל ומלך יהיה לכלם
 למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד
 לשתי ממלכות עוד : ולא יטמאו עוד בגלוליהם
 ובשקוציהם וכל פשעיהם והושעתי אתם מכל
 מושבתיהם אשר הטמאו בהם וטהרתי אותם
 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים : ועבדי
 דוד מלך עליהם וירעה אחד יהיה לכלם
 ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם :
 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליוסף אשר
 ישבו

היו ק'

הפסוק ויהי

כב

וישבו ביה אבותיהם וישבו עליה הקרה ובניהם
 ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם
 לעולם : וברתי להם ברית שלום ברית עולם
 יהיה אותם ונתתים ובריתי אותם ונתתי את
 מקדשי בתוכם לעולם : והיה משכני עליהם
 והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם : וירעו
 הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות
 מקדשי בתוכם לעולם :

הפסוק ויהי במלכים א סימן ב

ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו
 לאמר : אנכי הלך בדרך כל הארץ
 וחזקתי והיית לאיש : ושמרת את משמרת
 יהוה אלהיך ללכת בדרךיו לשמר חקתיו ומצותיו
 ומשפטיו ועדותיו בברזב בתורת משה למען
 תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה
 שם : למען יקום יהוה את דבריו אשר דבר עלי
 לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני
 באמת ככל לבכם וככל נפשם לאמר לא יקרר
 רגל איש מעל כסא ישראל : וגם אתה ידעת
 את אשר עשית לי ויאב בן צדור אשר עשה
 לשני

ו ב א 6

לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשה
בן יתור ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן
דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובגדו אשר
ברגליו : ועשית בחכמתך ולא תחזיר שיבתו
בשלם שאל : ולבני ברזלי הגלעד תעשה חסד
והיו כאכלי שלחך כי כן קרבו אלי בבדחי מפני
אבשלום אחיך : והנה עמד שמעי בן גרא בן
הימני מבחרים והוא קהלני קהל גמל צד
ביום לבתי מתנים והוא יגיד לך קבאתי הידון
ואשבע לו כיהנה לאבד אם אמיתך בחרב :
ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את
אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל :
וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים
אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנים : ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן
מלכותו מאד :

פרשת מפתור של שבת וראש חדש

וביום השבת שני כבשים בני שנה המימם
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :
עלת

עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה :
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
המימם : ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לפי האחד ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרן עשרון סלת
מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ביה ניחת
אשר ליהוה : ונסכיהם חצי ההין והיה לפי
ושלישת התין לאיל ורביעת התין לכבש גון זאת
עלת חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד ועשה
ונסכו :

הפטרות שבת וראש חדש בישועה סימן כו

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ תרם
רגלי איונה בית אשר תבנולי ואיונה
מקום מנוחתי : וארת כל אלה ידי עשה והיו
כל אלה נאסיונה ואליונה אכיש אל עני ונכה
רוח וחרד על דברי : שוחט השור מכה איש
וזבח השור עקף כלב מעלה מנחה דם חזיר
מזכיר לבנה מבקר און גס הקרה בחזיר בדרכיהם
ובשקוציהם

מלוע
מלוע

הפטרת שבת ראש חודש

ובשקוציהם נפשם הפצה : גם אני אכתב
בתעללהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין
עונה דברתי ולא שמעו ויעשו דרע בעיני וכאשר
לא הפצתי בחרו : שמעו דבר יהוה החודרים
אל דבריו אמרו אחיכם שנאיכם מנריכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו :
קול שאון מעיר קול כתיב קול יהוה משלם
גמול לאיביו : בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא
הבדל לה והמלוטה זכר : מי שמע בואת מי
ראה באלה תיחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי
פעם אחת בירחלה גם ילדה ציון ארצבניה :
האני אשביר ולא אוליד ואמר יהוה אם אני
המוליד ועצרתני אמר אלהיך : שמחי את
ירושלם וגילו בה כל אחביה שישו אתה
משוש כל המתאבלים עליה : למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו ותתענגתם
מזון בבורה : כי כה אמר יהוה הנני נוסח
אלהי בנהר שלום ובנהר שוטף בכור גוים
וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו :
כאיש אשר אמו תנחמי בן אביו אנתמכם
ובירושלם תנחמו : וראיתם ויש לבעם
ועצמותיכם

הפטרת שבת ראש חודש

ועצמותיכם כרשא תפרחנה ונודעה יר יהוה
את עבדיו וזעם את איביו : כי תנה יהוה באש
יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו ונערתו
בלבבי אש : כי באש יהוה גשפט וכחרבו את
כל אשר ורבו חללי יהוה : רמות קדשים
והמטודים אל תגנות אחר אחר בתוך אכלי
בשר החיור והשקץ והעכבר יחרו יספו נאם
יהוה : ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ
את כל הגוים והלשונות ובאו וראו את כבודי :
ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל
הגוים תרשים פול ולור משבי קשת תוכל וזון
האנים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא
ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים : והביאו
את כל אחיכם מכל הגוים ו מנחה ו ליהודה
בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכור על
הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני
ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה :
וגם מרים אקח לבהנים ללויים אמר יהוה : כי
כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר
אני עשה עמכם לפני נאם יהוה בן יעקב
זרעכם ושמכם : ותה מדי חדש בחדשו ומדי
שבת

אחת ק'

הפטרות מחר חדש

שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני
אמר יהוה : ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים
בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו
הראיון לכל בשר :

וזהו מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה :

ואם למחרתו ג"כ ר"ח אומרים אודיה ג"כ פסוק
ראשון ואחרון של הפטרה זו :

הפטרות כשחל ראש חדש באחד בשבת

בשמואל א סימן כ

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
מושבעי : ושלשת תרד מאר ובאת אל
המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת
אצל האבן הראול : ואני שלשת החצים צרה
אורה לשלח לי למטה : והנה אשלח את הנער
לך מצא את החצים אם יאמר אמר לנער הנה
החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין
דבר חייטת : ואם כה אמר לעלם הנה החצים
ממך והלאה לך כי שלחך יהוה : והדבר אשר
דברנו

הפטרות מחר חדש

כה

דברנו אני ואחיה הנה יהוה ביני וביןך עד
עולם : ויפתח דוד בשרה והיו החדש וישב
המלך על הלחם לאכול : וישב המלך על
מושבו בפעם בפעם אל מושב הקד והקם
יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום
דוד : ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא
כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי
לא טהור : והיו מטהרת יהושע השני ויפקד
מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו
מדוע לא בא בדישי גם תמול גם היום
אל הלחם : ויען יהונתן את שאול נשאל
נשאל דוד מעמדי עד בית לחם : ויאמר
שלחני נא כי נכח משפחה לנו בעיר והוא
צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך
אמלט נא ואדאה את אחי על בן לא
בא אל שלחן המלך : ויחר אף שאול ביהונתן
ויאמר לו בן נערת המדברות הלא ידעתי
כי כהר אתה לבן ישי לבשרך ולבשת
ערות אבד : כי כל הימים אשר בן ישי
חי על האדמה לא תבון אתה ומלכותך
ועתה שלח נקה אתו אלי כי בן מות הוא :

ויען

א א 7

Tom. I.

הפטרות מחר הדיש

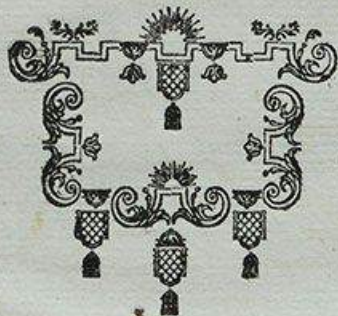
ויען יהונתן את שאול אביו ואמר אליו למה
 ימרת מר עשה : וישל שאול את החנית
 עליו להברתו וידע יהונתן כי קלה היא מעם
 אביו להמית את דוד : וגם יהונתן
 מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום
 ההדש השני להם כי נעצב אל דוד כי
 הבלטו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן
 השדה למועד דוד ונער קצין עמו : ואמר
 לנערו רץ מצא נח את החצים אשר
 אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי
 להעברו : ויבא הנער עד מקום החצי
 אשר ירה יהונתן ויקלע יהונתן את
 הנער ואמר הלא החצי מסך והלא
 ויקרא יהונתן את הנער טרבה חושה
 אל העמד וילקט נער יהונתן את החצי
 ויבא אל אדמו : והנער לא ידע מאומה
 מה יהונתן ודוד ידעו את הדבר : ויהיו
 יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
 ואמר לו לך הביא העיד : הנער בא
 ודוד קם מאצל הנגב ופל לאפי אורה
 וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו
 ויבכו

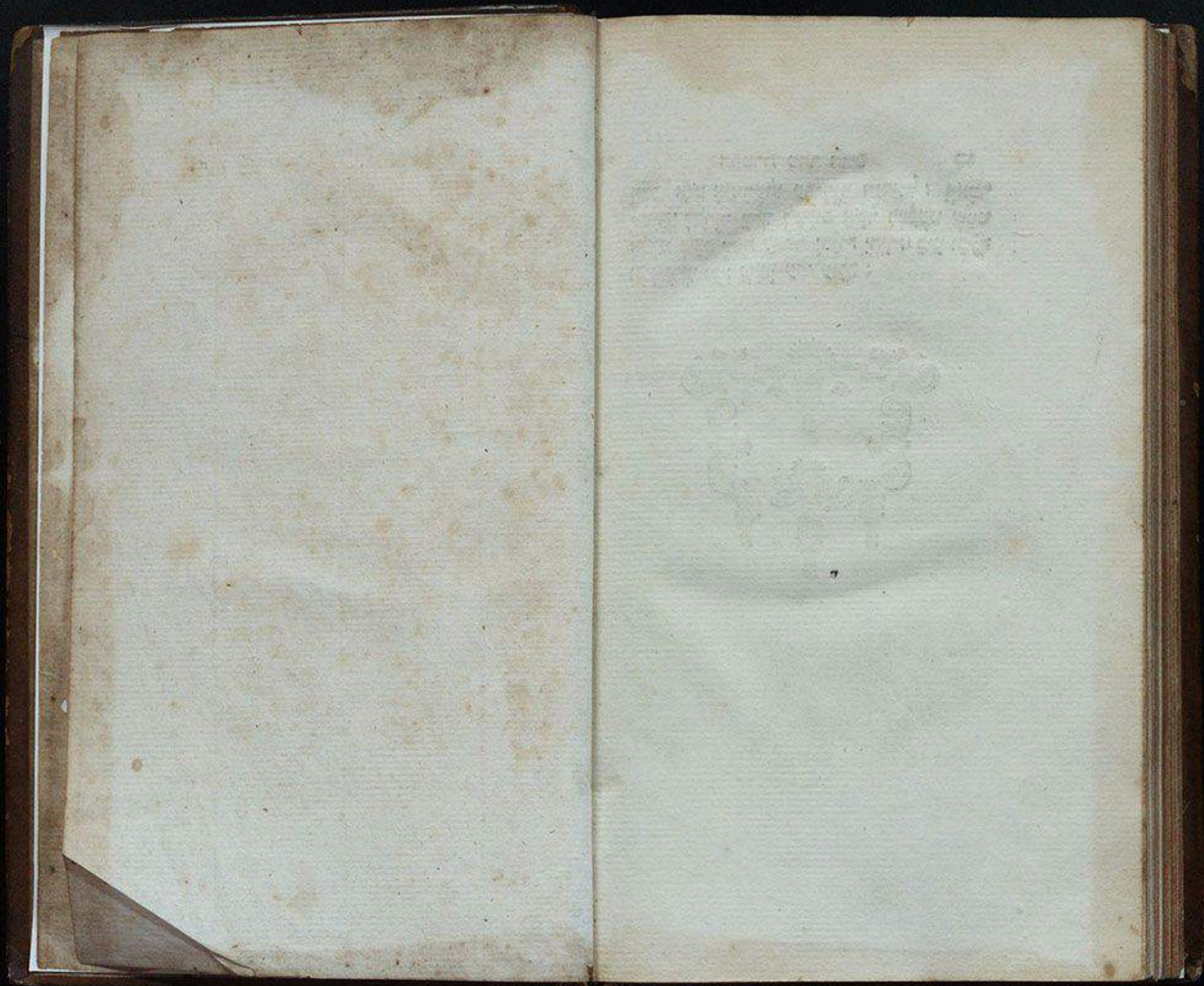
החצים

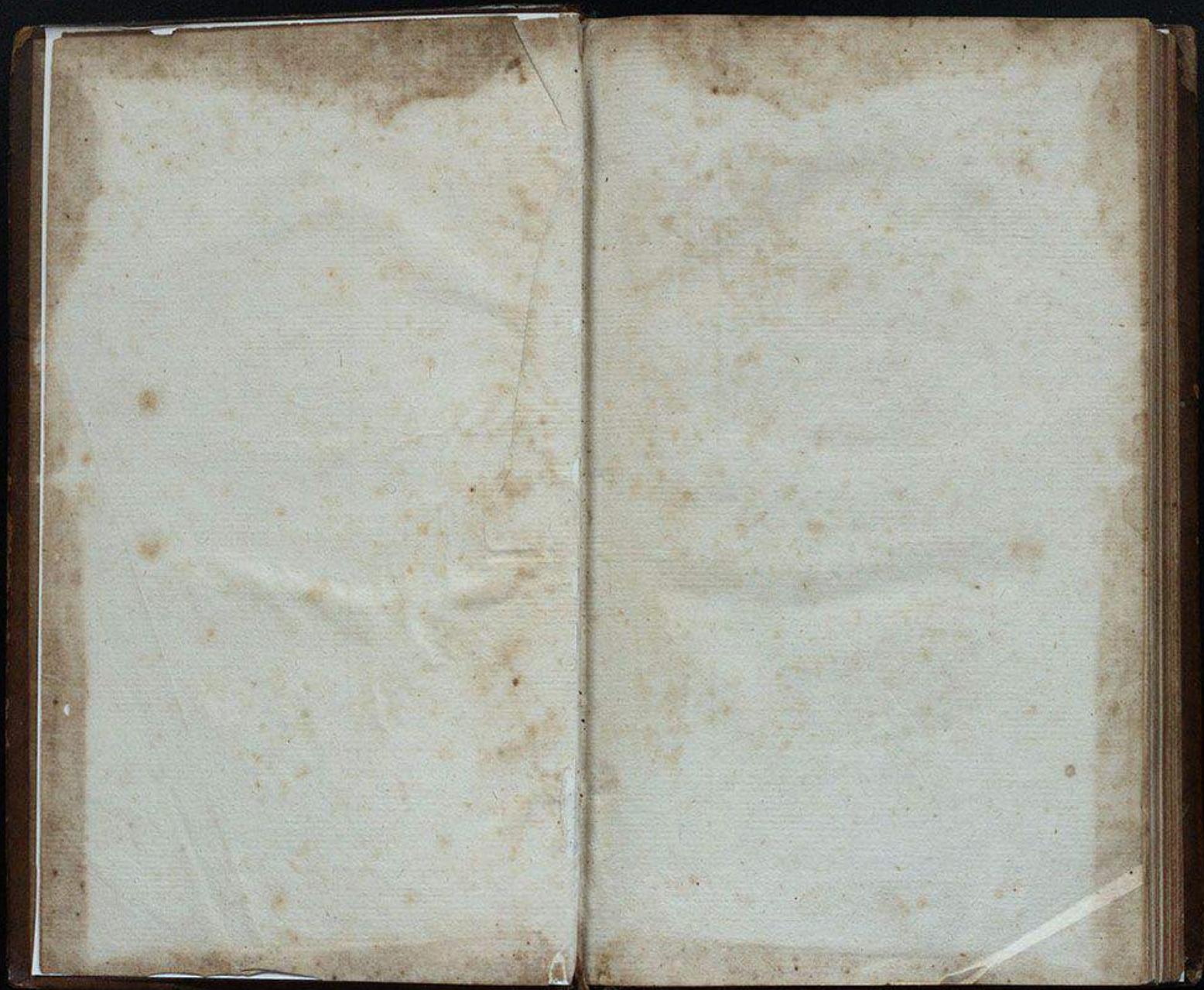
הפטרות מחר הדיש

כו

ויבכו איש את דעהו עד דוד הנגיד : ואמר
 יהונתן לדוד לך שלום אשר נשבענו שנינו
 אנהנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך
 וביני ורעי וביני ורעך עד עולם :

20A32

